

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2023. április 21.
(OR. en)

8482/23

Intézményközi referenciaszám:
2023/0112 (COD)

EF 105
ECOFIN 353
CODEC 652

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2023. április 19.
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2023) 227 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a 2014/59/EU irányelvnek a korai beavatkozási intézkedések, a szanálási feltételek és a szanálási intézkedések finanszírozása tekintetében történő módosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2023) 227 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2023) 227 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Strasbourg, 2023.4.18.
COM(2023) 227 final

2023/0112 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2014/59/EU irányelvnek a korai beavatkozási intézkedések, a szanálási feltételek és a szanálási intézkedések finanszírozása tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2023) 225-226} - {SEC(2023) 230}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A 2014/59/EU irányelv¹ (a továbbiakban: a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv vagy BRRD) javasolt módosításai a válságkezelési és betétbiztosítási rendszerre (a továbbiakban: CMDI) vonatkozó jogalkotási csomag részét képezik, amely magában foglalja a 806/2014/EU rendelet² (a továbbiakban: az Egységes Szanálási Mechanizmusról szóló rendelet vagy SRMR) és a 2014/49/EU irányelv³ (a továbbiakban: a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv vagy DGSD) módosításait is.

Az uniós válságkezelési keret jól megalapozott, de a korábbi bankcsődök azt mutatják, hogy javítani kell rajta. A CMDI-reform célja, hogy a válságkezelési keret célkitűzéseire építve a szanálás terén következetesebb megközelítést biztosítson annak érdekében, hogy a válságban lévő bankok rendezett módon léphessenek ki a piacról, megőrizve ugyanakkor a pénzügyi stabilitást, az adófizetők pénzét és biztosítva a betétesek bizalmát. Különösen a kisebb és közepes méretű bankokra vonatkozó meglévő szanálási keretet kell megerősíteni a kialakítása, végrehajtása és – ami a legfontosabb – alkalmazásának ösztönzői tekintetében, hogy hitelesebben lehessen alkalmazni az említett bankokra.

A javaslat háttere

A globális pénzügyi és államadósság-válságot követően az EU a nemzetközi reformigényekkel összhangban határozott lépéseket tett annak érdekében, hogy az egységes uniós piacon egy biztonságosabb pénzügyi ágazatot hozzon létre. Ennek keretében eszközöket és hatásköröket biztosított a bankok csődjének oly módon történő rendezett kezeléséhez, hogy meg lehessen őrizni a pénzügyi stabilitást, valamint biztosítani lehessen az államháztartás és a betétesek védelmét. A bankuniót 2014-ben hozták létre, és jelenleg két pillérre épül: az egységes felügyeleti mechanizmus (SSM) és az egységes szanálási mechanizmus (SRM). A bankunió azonban még mindig hiányos, és hiányzik a harmadik pillére: az európai betétbiztosítási rendszer (EDIS)⁴. Az európai betétbiztosítási rendszer létrehozására irányuló, 2015. november 24-én elfogadott bizottsági javaslat⁵ még függőben van.

A bankuniót egy egységes szabálykönyv támogatja, amely a CMDI-t illetően három, 2014-ben elfogadott uniós jogi aktusból áll: a BRRD, az SRMR és a DGSD. A BRRD (a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv) meghatározza a bankok helyreállítására és

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

⁴ Emellett még mindig nincs megállapodás arról a mechanizmusról, amely a bankunióban – a nemzetközi partnerek által meghatározott standardokkal összhangban – a szanálás során hiteles és szilárd módon biztosítaná a likviditást.

⁵ COM(2015) 0586 final.

szanálására vonatkozó hatásköröket, szabályokat és eljárásokat, ideértve a határokon átnyúló bankcsődök kezelését célzó, határokon átnyúló együttműködési megállapodásokat is. Az SRMR (az Egységes Szanálási Mechanizmusról szóló rendelet) létrehozta az Egységes Szanálási Testületet (ESZT) és az Egységes Szanálási Alapot (SRF), valamint az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében meghatározza a bankunióban letelepedett szervezetek szanálására vonatkozó hatásköröket, szabályokat és eljárásokat. A DGSD (a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv) biztosítja a betétesek védelmét, és meghatározza a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek felhasználására vonatkozó szabályokat. A bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv és a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv valamennyi tagállamban, míg az Egységes Szanálási Mechanizmusról szóló rendelet a bankunióban részt vevő tagállamokban alkalmazandó.

A 2019. évi banki csomag (más néven kockázatsökkentési csomag) felülvizsgálta a BRRD-t, az SRMR-t, a tőkekövetelmény-rendeletet (CRR)⁶ és a tőkekövetelmény-irányelvet (CRD)⁷. Ezek a felülvizsgálatok olyan intézkedéseket tartalmaztak, amelyek teljesítik az EU nemzetközi fórumokon⁸ tett azon kötelezettségvállalásait, hogy további lépéseket tesznek a bankunió kiteljesítése felé azáltal, hogy hiteles kockázatsökkentő intézkedéseket biztosítanak a pénzügyi stabilitást fenyegető veszélyek enyhítésére.

2020 novemberében az eurócsoport megállapodott arról, hogy az Európai Stabilitási Mechanizmus (ESM) keretében létrehozzák és mielőbb bevezetik az Egységes Szanálási Alap közös védőhálóját⁹.

A válságkezelés és a betétbiztosítás (CMDI) reformja, valamint a bankunióra gyakorolt szélesebb körű következmények

A CMDI reformjával együtt a teljes bankunió – beleértve annak harmadik pillérét, az európai betétbiztosítási rendszert is – magasabb szintű pénzügyi védelmet és bizalmat biztosítana az uniós háztartások és vállalkozások számára, növelné a bizalmat és megerősítené a pénzügyi stabilitást, ami a gazdasági és monetáris unióban és általában az EU-ban a növekedés, a jólét és az ellenálló képesség szükséges feltétele. A tőkepiaci unió kiegészíti a bankuniót, mivel mindkét kezdeményezés elengedhetetlen a kettős (digitális és zöld) átállás finanszírozásához, az euró nemzetközi szerepének fokozásához, valamint az EU nyitott stratégiai

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁸ A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság és a Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB). Pénzügyi Stabilitási Tanács (2014-es aktualizált változat), [Key Attributes of effective resolution regimes for financial institutions](#) (A pénzügyi intézmények eredményes szanálási rendszereinek fő kritériumai) és (2015), [Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks \(G-SIBs\) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity \(TLAC\) Term Sheet](#) (A globálisan rendszerszinten jelentős bankok veszteségviselésének és feltőkésíthetőségének keretelvei és feltételei a szanálásban [TLAC]).

⁹ Eurócsoport (2020. november 30.), [Statement of the Eurogroup in inclusive format on the ESM reform and the early introduction of the backstop to the Single Resolution Fund](#) (A nem eurővezeti tagállamokat is magában foglaló formációban ülésző eurócsoport nyilatkozata az ESM reformjáról és az Egységes Szanálási Alap védőhálójának mielőbbi bevezetéséről). A végrehajtásra 2022–2024-ben kerül sor. Az [Agreement Amending the Treaty Establishing the European Stability Mechanism](#) (Az Európai Stabilitási Mechanizmus létrehozásáról szóló szerződés módosításáról szóló megállapodás) azonban még megerősítésre vár.

autonómiájának és versenyképességének megerősítéséhez a változó világban, különös tekintettel a kihívásokkal teli jelenlegi gazdasági és geopolitikaikörnyezetre^{10, 11}.

2022 júniusában az eurócsoport nem értett egyet a bankuniónak az európai betétbiztosítási rendszer bevonásával történő kiteljesítésére irányuló átfogóbb munkatervvel. Ehelyett az eurócsoport felkérte a Bizottságot, hogy nyújtson be célzottabb jogalkotási javaslatokat a banki válságkezelésre és a nemzeti betétbiztosítási rendszerekre vonatkozó uniós keret reformjára vonatkozóan¹².

Ezzel párhuzamosan az Európai Parlament a bankunióról szóló 2021. évi éves jelentésében¹³ azt is hangsúlyozta, hogy a bankuniót ki kell egészíteni az európai betétbiztosítási rendszer létrehozásával, és támogatta a Bizottságot abban, hogy jogalkotási javaslatot terjesszen elő a CMDI felülvizsgálatára vonatkozóan. Az európai betétbiztosítási rendszer, bár az eurócsoport nem hagyta kifejezetten jóvá, eredményesebbé tenné a CMDI-reformot, valamint sinergiákat és hatékonyságnövekedést eredményezne az ágazat számára. Egy ilyen jogalkotási csomag a bankunió kiteljesítését célzó menetrend része lenne, amint azt Ursula von der Leyen elnök politikai iránymutatása is hangsúlyozta, amely emlékeztetett az európai betétbiztosítási rendszer fontosságára is, amelyet a vezetők rendszeresen támogatnak¹⁴.

A válságkezelési és betétbiztosítási keret (CMDI) célkitűzései

A CMDI-keret úgy került kialakításra, hogy mérsékelje a kockázatokat és kezelje az intézmények csődjét – a méretüktől függetlenül – miközben megvalósítja az alábbi négy átfogó célkitűzést:

- i. a pénzügyi stabilitás védelme, elkerülve a problémák továbbterjedését, ezáltal biztosítva a piaci fegyelmet és a társadalom számára kritikus funkciók folytonosságát;
- ii. az egységes piac működésének megőrzése és egyenlő versenyfeltételek biztosítása az EU egészében;
- iii. annak biztosítása, hogy az adófizetők pénzének igénybevételére csak minimális mértékben kerüljön sor, valamint gyengüljön a bankok és az állam közötti spirál; továbbá
- iv. a betétesek védelme és a fogyasztói bizalom biztosítása.

A CMDI-keret számos olyan eszközzel rendelkezik, amelyek a bajba jutott bankok életciklusának különböző szakaszaiban alkalmazhatók: a bankok által készített helyreállítási tervek által támogatott helyreállítási intézkedések; korai beavatkozási intézkedések; a bank csődjének megelőzését célzó intézkedések; a szanálási hatóságok által készített szanálási tervek; valamint szanálási eszköztár, ha a bankot fizetéseképtelenné nyilvánítják vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, és a bank szanálása (a felszámolás helyett) közérdeket

¹⁰ Európai Bizottság (2020), [Commission Work Programme 2021](#) (A Bizottság 2021. évi munkaprogramja), 2.3. szakasz, 5. o.

¹¹ Európai Bizottság (2023), [Long-term competitiveness of the EU: looking beyond 2030](#) (Az EU hosszú távú versenyképessége: előretekintés a 2030 utáni időszakra).

¹² Eurócsoport (2022. június 16.), [Eurogroup statement on the future of the Banking Union](#) (Az eurócsoport nyilatkozata a bankunió jövőjéről).

¹³ Európai Parlament (2022), [2021. évi éves jelentés az Európai Bankunióról](#); az Európai Parlament 2015-től kezdődően minden évben jelentést tesz közzé a bankunióról.

¹⁴ Euróövezeti csúcstalálkozó (2023. március 24.), [Statement of the Euro Summit, meeting in inclusive format](#) (A nem euróövezeti tagállamokat is magában foglaló formációban ülésező eurócsoport csúcstalálkozója).

szolgál. Emellett a CMDI-kereten kívül eső nemzeti fizetéseképtelenségi eljárások¹⁵ amennyiben azok (a szanálás helyett) megfelelőbbek, és nem sértik a közérdeket vagy nem veszélyeztetik a pénzügyi stabilitást, továbbra is alkalmazandók azokra a fizetéseképtelen bankokra, amelyek e nemzeti eljárások keretében kezelhetők.

A CMDI-keret célja, hogy finanszírozási források kombinációját biztosítsa a csődök gazdaságilag hatékony kezelése, a pénzügyi stabilitás és a betétesek védelme, valamint a piaci fegyelem fenntartása érdekében, miközben csökkenti az állami költségvetés igénybevételét és végső soron az adófizetőkre háruló költségeket. A bank szanálásának költségét először a bank saját forrásaiból fedezi, azaz magának a banknak a részvényeseihez és hitelezőihez rendeli (ami a bank belső veszteségviselő képességét jelenti), ami csökkenti az erkölcsi kockázatot és javítja a piaci fegyelmet. A veszteségviselésbe szükség esetén bevonhatók a betétbiztosítási rendszerek (DGS) és a szanálásfinanszírozási rendszerek (nemzeti szanálási alapok vagy a bankunió belüli Egységes Szanálási Alap) pénzeszközei. Ezen források finanszírozásában valamennyi bank részt vesz, méretétől és üzleti modelljétől függetlenül. A bankunióban ezek a szabályok még integráltabbak, mivel a bankunióban részt vevő tagállamok érintett ágazatának hozzájárulásaiból finanszírozott Egységes Szanálási Alap irányítását és felügyeletét az ESZT látja el. A bajba jutott bankok esetében alkalmazott eszköztől (pl. megelőző, elővigyázatossági, szanálási vagy a nemzeti fizetéseképtelenségi eljárások szerinti alternatív intézkedések) és az ügy konkrét részleteitől függően szükség lehet az állami támogatások¹⁶ ellenőrzésére, amennyiben a beavatkozás a szanálási alapokból/az Egységes Szanálási alaphoz, a betétbiztosítási rendszerekből vagy az állami költségvetés közfinanszírozásából valósul meg.

A javaslat indokai

A 2014 óta elért eredmények ellenére a szanálást – különösen a bankunióban – ritkán alkalmazzák. A CMDI-keret tekintetében további megerősítésre és kiigazításra szoruló területeket azonosítottak a tervezés, a végrehajtás és – ami a legfontosabb – a keret alkalmazásának ösztönzői tekintetében.

A mai napig számos, kisebb vagy közepes méretű, fizetéseképtelen bankot nemzeti rendszerek keretében kezeltek, gyakran az ágazat által finanszírozott biztonsági hálók – mint például a bankunióban a szanálás során eddig fel nem használt Egységes Szanálási Alap – helyett az adófizetők pénzének felhasználásával (közpénzből való megmentés). Ez ellentétes a keret szándékával, amelyet a globális pénzügyi válság után hoztak létre, és amely jelentős paradigmaváltással a közpénzből való megmentésről a hitelezői feltőkésítésre helyezte a hangsúlyt. Ebben az összefüggésben az összes bank által finanszírozott szanálásfinanszírozási rendszerek jelentős alternatív költséggel járnak.

¹⁵ A nemzeti fizetéseképtelenségi eljárások nincsenek harmonizálva. A szanálási hatóság arra vonatkozó döntése azonban, hogy egy fizetéseképtelen bankot szanálás alá von-e, amelyhez össze kell hasonlítani a szanálási és a nemzeti fizetéseképtelenségi eljárásokat (közérdek értékelése), a CMDI-keret részét képezi. Ha a szanálási hatóság úgy dönt, hogy egy fizetéseképtelen bankot nem von szanálás alá, az ügyet ezt követően nemzeti szinten kezelik, amelynek során – a nemzeti fizetéseképtelenségi rendszerek konkrét előírásainak megfelelően – értékelik, hogy fizetéseképtelenségi eljárás vagy más típusú felszámolási eljárások kezdeményezésére kerüljön-e sor.

¹⁶ Az állami támogatási szabályok szervesen kapcsolódnak a CMDI-kerethez, és kiegészítik azt. Ezek a szabályok nem képezik e felülvizsgálat és hatásvizsgálat tárgyát. A két keret közötti összhang biztosítása érdekében az eurócsoport 2020 novemberében felkérte a Bizottságot, hogy a bankokra vonatkozó állami támogatási kerete vizsgálja felül, és a CMDI-keret felülvizsgálatával párhuzamosan egészítse ki, biztosítva, hogy az aktualizált CMDI-keretrendszerrel egyidejűleg lépjen hatályba.

A szanálási keret nem valósította meg teljes mértékben a kulcsfontosságú átfogó célkitűzését, nevezetesen azt, hogy az egyenlő versenyfeltételek biztosításával, a határokon átnyúló és a belföldi válságok kezelésével, továbbá az adófizetők pénzének lehető legkisebb mértékű felhasználásával elősegítse az EU egységes banki piacának működését.

Ennek legfőbb oka, hogy a fizetéseképtelen bankok kezelésére szolgáló megfelelő eszköz kiválasztására nincsenek összehangolt ösztönzők, ami a harmonizált szanálási keretrendszer helyett más megoldások alkalmazását segítette elő. Ez összességében annak tudható be, hogy a közérdek értékelését illetően a mérlegelési jog széles körű, a szanálás során a betétesek veszteségviselésbe való bevonása nélkül nehéz a finanszírozáshoz való hozzáférés, valamint a szanálástól eltérő megoldások esetén a finanszírozás könnyebben elérhető. Így viszont a bankok – különösen a kisebb és közepes méretű bankok – csődjének kezelése terén fennáll a szétaprózódás és az optimálistól elmaradó eredmények kockázata.

A CMDI-keret felülvizsgálatának és a nemzeti fizetéseképtelenségi eljárásokkal való kölcsönhatásnak megoldást kell kínálnia e kérdések kezelésére. A felülvizsgálatnak lehetővé kell tennie továbbá, hogy a keret teljes mértékben elérje célkitűzéseit, és valamennyi uniós bank számára – a méretüktől, üzleti modelljüktől és forrásszerkezetüktől függetlenül – megfelelő legyen, ideértve a kisebb és közepes méretű bankokat is, amennyiben a fennálló körülmények ezt szükségessé teszik. A felülvizsgálatnak arra kell irányulnia, hogy minden tagállamban biztosítsa a szabályok következetes alkalmazását, egyenlőbb versenyfeltételeket teremtsen, ugyanakkor védje a pénzügyi stabilitást és a betéteseket, megelőzze a problémák továbbterjedését és csökkentse az adófizetők pénzének igénybevételét. A keretet különösen – az eredeti elvárásoknak megfelelően – a kisebb és közepes méretű bankok szanálásának megkönnyítése érdekében kell javítani, a közfinanszírozás igénybevétele nélkül enyhítve a pénzügyi stabilitásra és a reálgazdaságra gyakorolt hatásokat, valamint erősítve az elsősorban a háztartásokból, valamint a kis- és középvállalkozásokból (kkv-k) álló betétesi kör bizalmát. Ami a tervezett változások nagyságrendjét illeti, a CMDI felülvizsgálata nem a jelenlegi keret átdolgozására irányul, hanem arra, hogy számos kulcsfontosságú területen a szükséges javítások bevezetésével elősegítse, hogy a keretrendszer valamennyi bank számára az elképzelések szerint működjön.

A válságkezelési és betétbiztosítási (CMDI) reform elemeinek összefoglalása

A CMDI-csomagban foglalt módosítások számos szakpolitikai szempontot érintenek, és koherens választ jelentenek az azonosított problémákra:

- a közérdek értékelésének felülvizsgálata révén a szanálás hatókörének kiterjesztése, amennyiben ezzel elérhető a keret célkitűzése, vagyis a pénzügyi stabilitás, az adófizetők pénze és a betétesek bizalma jobban védhető, mint a nemzeti fizetéseképtelenségi eljárások alkalmazásával;
- a szanálás finanszírozásának megerősítése azáltal, hogy az intézmények belső veszteségviselő képességét – amely továbbra is az első védelmi vonal – kiegészíti a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek a szanálás során történő felhasználásával, így segítve elő – bizonyos feltételek és biztosítékok mellett – a szanálási alapokhoz való hozzáférést anélkül, hogy adott esetben a betéteseket veszteség érné;
- a fizetéseképtelenségi eljárásban a követelések kielégítési sorrendjének módosítása és a betétesek általános, egyszintű elsőbbségének bevezetésével a betétesek számára általános preferencia biztosítása azzal a céllal, hogy a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközei a biztosított betétek kifizetésén kívül, más intézkedések keretében is felhasználhatók legyenek;

- az egyenlő versenyfeltételek javítása és kiegyenlítettebb eredmények elérése érdekében a legkisebb költség kritériumának vizsgálatában bevezetendő harmonizáció a betétbiztosítási rendszerek minden olyan típusú beavatkozása esetén, amely eltér a biztosított betétek fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő kifizetésétől;
- a korai beavatkozási keret pontosítása azáltal, hogy megszüntetik a korai beavatkozás és a felügyeleti intézkedések közötti átfedéseket, megteremtik az alkalmazandó feltételekkel kapcsolatos jogbiztonságot, valamint megkönnyítik az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok közötti együttműködést;
- a szanálás időben történő elindításának biztosítása; és
- a betétesek védelmének javítása (pl. a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvben a védelem hatályára és a határokon átnyúló együttműködésre vonatkozó rendelkezések célzott javítása, a tagállami opciók harmonizálása, valamint a betétbiztosítási rendszerek pénzügyi stabilitásával kapcsolatos átláthatóság javítása).

• **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A javaslat a meglévő jogszabályok olyan értelmű módosítására irányul, hogy azok teljes mértékben összhangban legyenek a banki válságkezelésre és a betétbiztosításra vonatkozó jelenlegi szakpolitikai rendelkezésekkel. A bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv/az Egységes Szanálási Mechanizmusról szóló rendelet és a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv felülvizsgálatának célja a keretrendszer működésének oly módon történő javítása, amely biztosítja a szanálási hatóságok számára az ahhoz szükséges eszközöket, hogy – a pénzügyi stabilitás megőrzése és a betétesek védelme mellett, az adófizetők pénzének igénybevétele nélkül – képesek legyenek kezelni bármilyen méretű és bármilyen üzleti modellt alkalmazó bank csődjét.

• **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A javaslat a pénzügyi válságot követően végrehajtott, a bankunió létrehozásához vezető reformokra és az összes uniós bankra vonatkozó egységes szabálykönyvre épül.

A javaslat hozzájárul a pénzügyi szektor kockázatainak csökkentése és a bankcsődök rendezett kezelésének biztosítása érdekében az elmúlt évtizedben elfogadott uniós pénzügyi jogszabályok megerősítéséhez. A cél a bankrendszer megszilárdítása és végső soron az uniós gazdasági tevékenység fenntartható finanszírozásának előmozdítása. A javaslat teljes mértékben összhangban van a pénzügyi stabilitás előmozdítására, az adófizetők pénzének bankszanáláshoz való felhasználásának csökkentésére és a betétesek bizalmának védelmére irányuló alapvető uniós célokkal. Ezek a célkitűzések elősegítik a magas szintű versenyképességet és fogasztóvédelmet.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• **Jogalap**

A javaslat módosítja a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló jelenlegi irányelvet, különösen a bankok helyreállítására és szanálására vonatkozó keretben már rendelkezésre álló eszközök jobb alkalmazása tekintetében, tisztázza a szanálás feltételeit, bankcsőd esetén megkönnyíti a biztonsági hálókhoz való hozzáférést, valamint egyértelműbbé és következetesebbé teszi a finanszírozási szabályokat. A javaslat azáltal, hogy harmonizálja a CMDI-keret belső piacon működő bankokra történő alkalmazásának követelményeit,

jelentősen csökkenti annak kockázatát, hogy a tagállamok a belső piaci versenyt esetleg torzító, egymástól eltérő nemzeti szabályokat alkalmazzanak.

Következésképpen a javaslat jogalapja megegyezik az eredeti jogalkotási aktus jogalapjával, amely az EUMSZ 114. cikke. Ez a cikk lehetővé teszi a tagállami rendelkezések közelítésére vonatkozó olyan intézkedések elfogadását, amelyek tárgya a belső piac megteremtése és működése.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

A jogalap a belső piac területéhez tartozik, amely az EUMSZ 4. cikke értelmében megosztott hatáskörnek minősül. A legtöbb mérlegelt intézkedés a meglévő uniós jog aktualizálását és módosítását jelenti, és mint ilyen, olyan területeket érint, amelyeken az Unió már gyakorolta hatáskörét, és nem áll szándékában megszüntetni e hatáskör gyakorlását.

Mivel a javasolt intézkedésekkel elérni kívánt célkitűzések célja a már meglévő uniós jogszabályok kiegészítése, ezért ezek jobban megvalósíthatók uniós szinten, mint különböző nemzeti kezdeményezések révén. Különösen a keretrendszer 2014-es létrehozásakor meghatározásra került az összes uniós bankra vonatkozó konkrét és harmonizált uniós szanálási rendszer indokoltsága. Fő jellemzői a nemzetközi iránymutatásokban, és a Pénzügyi Stabilitási Tanács által a 2008-as globális pénzügyi válságot követően elfogadott, „A pénzügyi intézmények eredményes szanálási rendszereinek fő kritériumai” című dokumentumban szereplő megállapításokat tükrözik.

A szubszidiaritás elve a meglévő szanálási keret szerves része. Célját, nevezetesen a szanálásra vonatkozó szabályok és eljárások harmonizálását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani. Ezzel szemben, bármely intézmény csődjének az Unió egészére kiterjedő hatásai miatt e célok uniós szinten, uniós fellépéssel jobban megvalósíthatók.

A jelenlegi szanálási keret célja mindig az volt, hogy közös eszköztárat biztosítson a bankcsődök hatékony és rendezett módon történő kezeléséhez, függetlenül a bank méretétől, üzleti modelljétől vagy helyétől, amennyiben erre az EU, a tagállam vagy a bank működési helye szerinti régió pénzügyi stabilitásának megőrzéséhez, valamint a betétesek állami források igénybevétele nélkül történő védelméhez szükség van.

A javaslat a meglévő keret javítása érdekében módosítja a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv egyes rendelkezéseit – különösen a kisebb és közepes méretű bankokra való alkalmazása tekintetében – mivel ellenkező esetben az irányelv nem biztos, hogy eléri a célkitűzéseit.

A pénzügyi stabilitást, a betétesek bizalmát vagy a költségvetési források felhasználását érintő, egy-egy tagállamban jelentkező kockázatok határokon átnyúló módon, messzemenően továbbgyűrűzhetnek, és végső soron hozzájárulhatnak az egységes piac szétagolódásához. Ha a kevésbé jelentős bankok esetében hiányzik az uniós szintű fellépés, és e bankok úgy érzik, hogy kizárják őket a kölcsönös biztonsági hálóból, akkor e bankok a piacokhoz való hozzáférés és a betétesek megnyerése tekintetében a jelentős bankokhoz képest potenciálisan hátrányba kerülhetnek. Ezenkívül a bankcsődök kezelésére irányuló nemzeti megoldások rontanak a bankok és az állam közötti kapcsolatot, és aláásnák a bankunió mögött meghúzódó elképzelést, miszerint olyan paradigmaváltásra van szükség, amely a közpénzből való megmentésről a hitelezői feltőkésítésre helyezi a hangsúlyt.

A szanálási keret reformjára irányuló uniós szintű fellépés nem írja elő a bankok csődje esetén alkalmazandó stratégiát. Az uniós szinten harmonizált szanálási stratégia/eszköz és a nemzeti felszámolási stratégia között – a közérdek értékelése alapján mérlegelve – továbbra is a szanálási hatóság dönthetne. A döntés az egyes konkrét csődesetekhez igazodik, és nem függ automatikusan az olyan megfontolásoktól, mint a bank mérete, tevékenységeinek földrajzi

hatóköre és a bankszektor szerkezete. A gyakorlatban így a közérdek értékelése uniós szubszidiaritási próbává válik.

Ezért, bár eseti alapon kell értékelni, hogy egy bank szanálásra kerüljön-e vagy sem, alapvető fontosságú, hogy a szanálás lehetősége minden bank előtt nyitva álljon, és hogy – tekintettel az összes intézmény potenciálisan rendszerszintű jellegére – a szanálási hatóságok megfelelő ösztönzőkkel rendelkezzenek a szanálás választására, ahogyan az a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvben szerepel.

A tagállamok a megreformált keret alapján továbbra is mérlegelhetik a kisebb vagy közepes méretű bankok felszámolását. E tekintetben a (nem harmonizált) nemzeti fizetéseképtelenségi rendszerek továbbra is érvényben maradnak, ha a fizetéseképtelenségi eljárás a szanálással szemben jobb alternatívának tűnik. Ily módon fennmarad az eszközök folytonossága, beleértve a szanáláson kívüli eszközöket is, mint például: megelőző és óvintézkedések; szanálási eszközök; a nemzeti fizetéseképtelenségi eljárások keretébe tartozó alternatív intézkedések, és részleges felszámolás esetén a biztosított betétek kifizetése.

Ezért a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv módosítása tekinthető a legjobb megoldásnak. A módosítás megfelelő egyensúlyt teremt a szabályok harmonizálása és adott esetben a nemzeti rugalmasság fenntartása között. A módosítások még inkább előmozdítanak a szanálási keret egységes alkalmazását, a felügyeleti és szanálási hatóságok gyakorlati eljárásainak konvergenciáját, valamint egyenlő versenyfeltételeket biztosítanak a banki szolgáltatások belső piacán. Ez különösen fontos a bankszektorban, ahol az uniós egységes piacon számos intézmény működik. Nemzeti rendelkezésekkel nem érhetők el a fenti célkitűzések.

• **Arányosság**

Az arányosság elvének megfelelően az EU intézkedése sem tartalmilag, sem formailag nem terjedhet túl azon, ami célkitűzéseinek eléréséhez szükséges, összhangban a Szerződések átfogó célkitűzéseivel.

Az arányosság kérdése a javaslatot kísérő hatásvizsgálat szerves részét képezte. A javasolt módosításokat az arányossági célkitűzés szempontjából egyenként értékelték. Emellett számos területen értékelték a meglévő szabályok arányosságának hiányát, és olyan konkrét lehetőségeket elemeztek, amelyek célja a kisebb intézmények adminisztratív terheinek és megfelelési költségeinek csökkentése, különösen – bizonyos típusú szervezetek esetében – a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény (MREL) meghatározására vonatkozó kötelezettség megszüntetése révén.

A jelenlegi keretrendszerben a szanálásfinanszírozási rendszerekhez való hozzáférés feltételei között nem vesznek megfelelően figyelembe olyan arányossági megfontolásokat, amelyek a szanálási stratégián, a méreten és/vagy az üzleti modellen alapulnak. A bankok azon képessége, hogy teljesítsék a szanálásfinanszírozási rendszerhez való hozzáférés feltételeit, attól függ, hogy a beavatkozás időpontjában a mérlegükben mekkora a hitelezői feltőkésítésbe bevonható eszközök állománya. A bizonyítékok azonban arra utalnak, hogy bizonyos piacokon egyes (kisebb és közepes méretű) bankok strukturális nehézségekkel szembesülnek a hitelezői feltőkésítésbe bevonható eszközök állományának létrehozása során. E bankok esetében – figyelembe véve sajátos forrásszerkezetüket (különösen, ha jelentős mértékű betétfinanszírozási kitettség áll fenn) – a szanálásfinanszírozási rendszerhez való hozzáférés érdekében bizonyos betéteket be kell vonni a hitelezői feltőkésítésbe, ami aggályokat vethet fel a pénzügyi stabilitással és a működés folytathatóságával kapcsolatban, figyelembe véve a több tagállamban fennálló gazdasági és társadalmi hatásokat. A javasolt módosítások (pl.

egyértelmű szabályok a hitelezői feltőkésítésbe bevonható eszközöknek az átruházási szanálási stratégiákhoz való hozzáigazítására, a betétesek egyszintű elsőbbségének bevezetése, valamint annak lehetővé tétele, hogy a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeivel áthidalható legyen a szanálásfinanszírozási rendszerhez való hozzáférés terén fennálló hiányosság) javítanak a szanálás során a finanszírozáshoz való hozzáférést. Emellett nagyobb mértékben érvényesülne az arányosság az átruházási stratégiák alkalmazásával szanálendő bankok számára azáltal, hogy adott esetben a betéteket nem kellene bevonni a hitelezői feltőkésítésbe, és hatékonyan – a szanálásfinanszírozási rendszerhez való hozzáférés feltételét jelentő minimális hitelezői feltőkésítési feltétel gyengítése nélkül – lehetne kezelni a szanálás finanszírozásának problémáját.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A javaslat értelmében az intézkedések végrehajtásának módja a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv módosítása lenne. A javasolt intézkedések az említett jogi eszközbe beépített, már meglévő rendelkezésekre hivatkoznak, illetve továbbfejlesztik azokat.

A javasolt módosítások némelyike – például azok, amelyek a közérdek negatív értékelését követően a piacról való kivonulást érintik – a nemzeti jogba való átültetés szakaszában elegendő rugalmasságot biztosítana a tagállamok számára ahhoz, hogy fenntartsák a felszámolásra vonatkozó eltérő nemzeti szabályokat.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

A CMDI-keret úgy került kialakításra, hogy elkerülhető és kezelhető legyen az intézmények csődje, a méretüktől vagy az üzleti modelljüktől függetlenül. A keret kidolgozására a pénzügyi stabilitás fenntartása, a betétesek védelme, az állami támogatás igénybevételeinek minimalizálása, az erkölcsi kockázat korlátozása és a pénzügyi szolgáltatások belső piacának javítása céljából került sor. Az értékelés során megállapítást nyert, hogy a CMDI-keretet bizonyos szempontok, például az adófizetők pénzének jobb védelme tekintetében, általánosságban javítani kell.

Az értékelés különösen arra mutatott rá, hogy a bankcsődök kezelésével kapcsolatos jogbiztonság és kiszámíthatóság továbbra is elégtelen. Előfordulhat, hogy az egyes tagállamokban a hatóságok jelentős mértékben eltérő döntést hoznak arra vonatkozóan, hogy szanálásra vagy fizetéseképtelenségi eljárásra kerüljön-e sor. Emellett az ágazat által finanszírozott biztonsági hálók nem mindig hatékonyak, valamint a finanszírozás a szanálás során és a szanáláson kívüli esetekben továbbra is eltérő feltételek alapján érhető el. Mindez hatással van az ösztönzőkre, és az alkalmazandó válságkezelési eszközről szóló döntés meghozatalakor lehetőséget teremt különféle előnyök kihasználására. Végezetül a betétesek védelme számos területen tagállamonként továbbra sem azonos szintű és nem következetes.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A Bizottság különböző konzultációs eszközök segítségével folytatott széles körű eszmecsere útján valamennyi érdekelt felet igyekezett megszólítani annak érdekében, hogy jobban megértse a keret működését és a lehetséges javítási lehetőségeket.

2020-ban a Bizottság konzultációt indított egy kombinált bevezető hatásvizsgálatról és egy ütemtervről, amelyek célja, hogy részletes elemzést nyújtson az uniós szinten meghozandó

intézkedésekről, valamint a különböző szakpolitikai lehetőségeknek a gazdaságra, a társadalomra és a környezetre gyakorolt lehetséges hatásáról.

2021-ben a Bizottság két konzultációt indított: egy célzott és egy nyilvános konzultációt, azzal a céllal, hogy visszajelzést kérjen az érdekelt felektől a CMDI-keret alkalmazásának módjáról és megismerje a lehetséges módosításokkal kapcsolatos véleményeket. A 39 általános és konkrét technikai kérdést tartalmazó célzott konzultáció 2021. január 26. és április 20. között volt elérhető csak angol nyelven. A 10 általános kérdésből álló, és az EU valamennyi nyelvén elérhető nyilvános konzultációra a 2021. február 25. és május 20. közötti időszakban lehetett választ adni.

Emellett a Bizottság 2021. március 18-án magas szintű konferenciát szervezett, amelyen az összes érdekelt fél képviselői részt vettek. A konferencia megerősítette a hatékony keret fontosságát, de rámutatott a jelenlegi hiányosságokra is.

A Bizottság a banki, fizetési és biztosítási szakértői csoportja keretében is többször konzultált a tagállamokkal a CMDI-keret uniós végrehajtásáról, valamint a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv/az Egységes Szanálási Mechanizmusról szóló rendelet és a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv esetleges felülvizsgálatáról. A szakértői csoportban folytatott megbeszélésekkel párhuzamosan az e javaslatban tárgyalt kérdésekkel a Tanács előkészítő szerveinek, nevezetesen a pénzügyi szolgáltatási és a bankunióval foglalkozó munkacsoport tanácsának, valamint az európai betétbiztosítási rendszerrel foglalkozó magas szintű munkacsoportnak az ülésein is foglalkoztak.

Ezenkívül a jogszabály előkészítő szakaszában a Bizottság munkatársai számos (fizikai és virtuális) találkozót tartottak a bankszektor képviselőivel és más érdekelt felekkel.

A fent említett kezdeményezések eredményei figyelembevételre kerültek e javaslat és az azt kísérő hatásvizsgálat előkészítése során. Egyértelmű bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy a keret célkitűzéseinek lehető legjobb elérése érdekében a jelenlegi szabályokat naprakésszé kell tenni és ki kell egészíteni. A hatásvizsgálat 2. melléklete tartalmazza e konzultációk és a nyilvános konferencia összefoglalóját.

• Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása

A Bizottság tanácsot kért az Európai Bankhatóságtól (EBH) a fizetéseképtelenségi eljárásban és a szanálás során elérhető finanszírozással kapcsolatban. A Bizottság célzott technikai tanácsokat kért a következőkhöz: i. annak értékelése, hogy egyes kisebb és közepes méretű bankok számára milyen nehézségekkel jár elegendő veszteségviselő pénzügyi eszköz kibocsátása; ii. a jelenlegi keretben rendelkezésre álló finanszírozási forrásokhoz való hozzáférésre vonatkozó aktuális követelmények vizsgálata; valamint iii. annak értékelése, hogy a szanálás és a fizetéseképtelenségi eljárás esetén történő finanszírozás területén a különböző lehetséges szakpolitikai lehetőségeknek milyen mértékű a mennyiségi hatása, valamint mennyire eredményesek a szakpolitikai célkitűzések elérése terén. Az EBH 2021 októberében válaszolt¹⁷.

A Bizottság a jövőállósági platform által 2021 decemberében kiadott véleményt is felhasználta. Ez a vélemény kiemelte, hogy a CMDI-keretet arányos módon valamennyi bank számára a célnak megfelelővé kell tenni, figyelembe véve a betétesek bizalmára és a pénzügyi stabilitásra gyakorolt lehetséges hatásokat.

¹⁷ EBH (2021. október 22.), [Call for advice regarding funding in resolution and insolvency](#) (Tanácsadási felhívás a szanálás és a fizetéseképtelenségi eljárás során elérhető finanszírozással kapcsolatban).

- **Hatásvizsgálat¹⁸**

A javaslatot széles körű hatásvizsgálatnak vetették alá, figyelembe véve az érdekelt felektől kapott visszajelzéseket, valamint azt, hogy három különböző jogi szövegre kiterjedő, egymással összefüggő kérdésekkel kell foglalkozni.

A hatásvizsgálat számos szakpolitikai lehetőséget vizsgált meg a válságkezelési és betétbiztosítási keret kialakítása és végrehajtása során azonosított problémák kezelésére. Tekintettel a válságkezelési eszköztár és annak finanszírozása közötti szoros kapcsolatra, a hatásvizsgálat olyan szakpolitikai alternatívákat vizsgált meg, amelyek az átfogó és következetes megközelítés biztosítása érdekében együttesen kezelik a CMDI-keret releváns elemeit. Néhány javasolt módosítás – a korai beavatkozási intézkedésekkel, a bank fizetéseképtelenségének vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válásának megállapítását kiváltó okokkal, valamint a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv egyes jellemzőinek harmonizációjával kapcsolatban – valamennyi vizsgált opciócsomagban közös.

A különböző opciócsomagok elsősorban annak elemzésére összpontosítanak, hogy a szanálás hatóköre hitelt érdemlő és hatékony módon mennyire szélesíthető ki, figyelembe véve a finanszírozás hozzáférhetőbbé tételére irányuló ambíció szintjét. A szakpolitikai alternatívák különösen a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek szanálás során történő könnyebb felhasználását mérlegelik, beleértve – a legalacsonyabb költség tesztel alátámasztott módon – az áthidaló megoldásként való felhasználásukat is annak érdekében, hogy a szanálásfinanszírozási rendszerekhez arányosabb hozzáférésük lehessen azoknak a – főleg kisebb és közepes méretű – bankoknak, amelyek esetében a piacról való kivonulással járó átruházási stratégiák alkalmazására kerül sor. Emellett a szakpolitikai alternatívák megvizsgálják annak lehetőségét, hogy a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeit – a legkisebb költség kritériumának harmonizált módon történő vizsgálata alapján – hatékonyabban és eredményesebben fel lehetne-e használni a biztosított betétek kifizetésétől eltérő célokra, hogy a szanálási hatóságok számára a válságkezelés legmegfelelőbb eszközének kiválasztásakor egymással jobban összeegyeztethető ösztönzők álljanak rendelkezésre. A betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek a biztosított betétek kifizetésétől eltérő célokra való felszabadítása attól függ, hogy a betétbiztosítási rendszer hol helyezkedik el a követelések hierarchiájában. Ezért a szakpolitikai alternatívák a betétesek elsőbbségének harmonizálására vonatkozóan is különböző forgatókönyveket vizsgálnak.

Ezen elemek fényében a hatásvizsgálat három olyan szakpolitikai alternatíva-csomagot azonosít, amelyek eredményei különböző szinten elégitik ki a várakozásokat. Mindegyik csomag ösztönzően alapuló keretet kíván létrehozni azáltal, hogy bátorítja a szanálási eszközök következetesebb alkalmazását, növeli a jogbiztonságot és a kiszámíthatóságot, egyenlő versenyfeltételeket teremt, és megkönnyíti a közös biztonsági hálókhoz való hozzáférést, miközben fenntartja annak lehetőségét, hogy a nemzeti fizetéseképtelenségi eljárások keretében, a szanáláson kívül más megoldások is alkalmazhatók legyenek. Az egyes opciócsomagok azonban a tartalmi elemeik alapján eltérő mértékben érik el ezeket a célkitűzéseket, és szakpolitikai szempontból is eltérő módon valósíthatók meg.

Az előnyben részesített alternatíva rendkívül ambiciózus módosításokat irányoz elő a finanszírozás egyenlősége tekintetében, megnyitva a lehetőséget arra, hogy a szanálás hatóköre jelentősen bővüljön, így a kisebb és közepes méretű bankok szélesebb körére terjedjen ki, valamint az ezen intézmények számára legjobb válságkezelési eszköz kiválasztását jobban összehangolt ösztönzők segítsék. Ez a forgatókönyv más lehetőségekhez

¹⁸ Lásd: SWD(2023) 226 (a hatásvizsgálat összefoglalója) és SEC(2023) 230 (a Szabályozói Ellenőrzési Testület kedvező véleménye).

képest – beleértve az intézkedés szükségességét elvető alapforgatókönyvet is – hatékonyabbnak, eredményesebbnek és koherensebbnek tűnik a keret célkitűzéseinek eléréséhez. Különösen a betétbiztosítási rendszer számára biztosított szuperelsőbbség megszüntetését azonosították a leghatékonyabb eszközként annak biztosítására, hogy a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeit fel lehessen használni a szanálás során. A betétbiztosítási rendszerek követeléseire vonatkozó szuperelsőbbség megléte a fő oka annak, hogy a betétbiztosítási rendszer pénzeszközeit a fizetéseképtelenségi eljárásban szinte soha nem lehet a biztosított betétek kifizetésén kívüli célokra felhasználni, mivel ez hatással van a legkisebb költség kritériumának vizsgálatakor (LCT) kapott eredményre, amely szerint a betétbiztosítási rendszer legmegfelelőbb alkalmazási módja a kártalanítás kifizetése. Megállapítást nyert azonban, hogy a szuperelsőbbség eredményeként a betétbiztosítási rendszer és a bankszektor pénzügyi eszközei védve vannak a lehetséges feltöltési kötelezettségtől, mert a betétbiztosítási rendszerek nem vehetnek részt a szanálásban, ugyanakkor a biztosított betétek védelme így sem lesz magasabb szintű. A betétbiztosítási rendszer szuperelsőbbségének megszüntetésére tehát azért van szükség, hogy a legalacsonyabb költség teszt jelenlegi eredményével szemben – amely túlzott mértékben a kártalanításra helyezi a hangsúlyt – a szanálás során megfelelő finanszírozást lehessen biztosítani ahhoz, hogy lehetővé váljon a kisebb és közepes méretű bankok olyan formában történő szanálása, hogy a csődbe jutott bank átruházza üzleti tevékenységét és kilép a piacról.

A hatásvizsgálat egy másik alternatívát is tartalmazott, amely az európai betétbiztosítási rendszert is magában foglaló CMDI-keret ambiciózus reformját egy, a 2015. évi bizottsági javaslatától eltérő köztes, hibrid modell formájában képzei el. Ez a lehetőség elismeri, hogy a keretrendszer stabilitása és a bankunió kiteljesítése szempontjából fontos egy közös betétbiztosítási rendszer létrehozása; ugyanakkor úgy ítéli meg, hogy ez a jelenlegi szakaszban politikailag nem valósítható meg.

A javaslat értelmében a hatóságok és egyes bankok számára költségek merülnének fel attól függően, hogy – a közérdek eseti értékelése és az egyes esetek sajátos körülményei alapján – a szanálást milyen mértékben terjesztenék ki. A betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek, valamint a szanálási alapok/az Egységes Szanálási alap igénybevétele a felhasználandó pénzügyi eszközök tekintetében költséghatékonyabb lenne, ugyanakkor az ágazat részéről hozzájárulásokat kívánó feltöltési igényekkel járhat. Összességében azonban a szanálási hatóságok és a bankok költségeit ellensúlyozná, hogy a rendszer felkészültebb lenne a bankok szélesebb körének kezelésére, az alkalmazandó válságkezelési eszközökről egyértelmű ösztönzők alapján lehetne dönteni, csökkenne az adófizetők pénzének igénybevétele, valamint nagyobb lenne a pénzügyi stabilitás és a betétesek bizalma, mindez pedig az egyértelműbb szabályoknak és az ágazat által finanszírozott biztonsági hálókhoz való hozzáférésnek lenne köszönhető. A fogyasztók és a lakosság tekintetében arra van szükség, hogy a rájuk háruló költségek korlátozottak legyenek, és azokat az előnyök egyértelműen meghaladják, különösen a betétesek fokozott védelme, a pénzügyi stabilitás és az adófizetők pénzének kisebb mértékű felhasználása révén.

A Szabályozói Ellenőrzési Testület az első negatív véleményt követően jóváhagyta a hatásvizsgálatot. A Testület által felvetett észrevételek figyelembevétele érdekében a hatásvizsgálatot kiterjesztették az alábbiakra vonatkozó további magyarázatokkal: i. a felülvizsgálat által kezelni kívánt problémák jellege, továbbá – a pénzügyi stabilitás védelme, a betétesek bizalma, valamint az adófizetők pénzének lehető legkisebb mértékű igénybevétele tekintetében – a szanálás általános előnyei a fizetéseképtelenségi eljárásokhoz képest; ii. annak tisztázása, hogy a reform miként felel meg a szubszidiaritás elvének; és iii. további részletek más szempontokról, például az állami támogatási szabályok felülvizsgálatával való összhangról, az európai betétbiztosítási rendszerről szóló 2015. évi bizottsági javaslatból való

kölcsönhatásról, az EBH szakvéleményének figyelembevételéről, illetve azokról a feltételekről, amelyek mellett a betétbiztosítási rendszer részt vehet a szanálásban.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A felülvizsgálat elsősorban a válságkezelési és betétbiztosítási keret általános felépítésére és működésére összpontosít, különös figyelmet fordítva a kisebb és közepes méretű bankokra és a betétesekkel szembeni egyenlőbb bánásmódra. A javasolt reform várhatóan előnyös lesz a keret hatékonysága és az egyértelmű jogi helyzet szempontjából.

A reform technológiasemleges, és nincs hatással a digitális felkészültségre.

- **Alapjogok**

Az EU elkötelezett az alapvető jogok magas szintű védelme iránt és számos emberi jogi egyezmény aláírója. Ebben az összefüggésben a javaslat tiszteletben tartja az említett jogokat, amelyeket az emberi jogokról szóló legfontosabb ENSZ-egyezmények, az uniós Szerződések elválaszthatatlan részét képező uniós Alapjogi Charta, és az emberi jogok európai egyezménye tartalmaz.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincsenek az EU költségvetését érintő vonzatai.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint az ellenőrzés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A javaslat előírja a tagállamok számára, hogy a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv módosításait a módosító irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónapon belül ültessék át nemzeti jogukba.

A javaslat előírja, hogy az EBH-nak standardokat kell kibocsátania a keretrendszer egyes rendelkezéseivel kapcsolatban, és jelentést kell tennie a Bizottság számára a keret hatékony végrehajtásáról, például a szanálási hatóságok által végzett szanálhatósági értékelésekkel vagy a szanálás végrehajtásának előkészítésével összefüggésben.

A Bizottság a végrehajtási határidő után 5 évvel értékelést fog végezni, hogy áttekintse, a jogszabály eredményes és hatékony volt-e a célkitűzései elérésében, valamint, hogy eldöntse, szükség van-e új intézkedésekre vagy módosításokra.

6. A JAVASLAT EGYES RENDELKEZÉSEINEK RÉSZLETES MAGYARÁZATA

Korai beavatkozási intézkedések és a szanálás előkészítése

A bizonytalanság megszüntetése és az illetékes hatóságok számára a szükséges jogbiztonság megteremtése érdekében módosulnak a korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának feltételei, ideértve a vezetés elmozdítását és megbízott vezetők kinevezését is. A 27. cikk (1) bekezdése, a 28. cikk és a 29. cikk (1) bekezdése úgy módosul, hogy korai beavatkozási intézkedések akkor alkalmazhatók, ha a tőkekövetelmény-irányelv vagy az (EU) 2019/2034

irányelv¹⁹ (a továbbiakban: befektetési vállalkozásokról szóló irányelv vagy IFD) szerinti felügyeleti intézkedések feltételei teljesülnek, de az intézmény ezeket az intézkedéseket nem hozta meg, vagy azok a megítélés szerint nem elegendőek az azonosított problémák kezeléséhez. A tőkekövetelmény-irányelv vagy az IFD hatálya alá nem tartozó meglévő kiváltó okok továbbra is fennállnak. Ugyanakkor megszűnik a korai beavatkozási intézkedések, a vezetők elmozdítása és ideiglenes vezetők kinevezése közötti belső sorrend – a javaslat értelmében ugyanazon kiváltó okok esetében ezek mindegyike alkalmazható, de az illetékes hatóságoknak az egyes körülményekhez legmegfelelőbb intézkedés kiválasztásakor az arányosság elvét kell követniük. Továbbra is az EBH hatáskörében marad a kiváltó okok következetes alkalmazását elősegítő iránymutatások kiadása.

A bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv 27. cikkében felsorolt azon korai beavatkozási intézkedések, amelyek átfedésben vannak a tőkekövetelmény-irányelv 104. cikke vagy az IFD 49. cikke alapján rendelkezésre álló felügyeleti hatáskörökkel (a pénzügyi helyzetnek a vezető testület általi vizsgálatára, az alkalmassági kritériumoknak már nem megfelelő vezetők felmentésére, az intézmény üzleti stratégiájának és működési struktúrájának módosítására vonatkozóan) a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvből törlésre kerülnek, és csak a tőkekövetelmény-irányelvben / IFD-ben maradnak meg. Ily módon kezelhetők azok a gyakorlati és adminisztratív kihívások, amelyeket az illetékes hatóságok ezen egymást átfedő intézkedések alkalmazása során tapasztaltak.

A bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv azon korlátozott rendelkezéseinek kiterjesztése érdekében, amelyek előírják az illetékes és a szanálási hatóságok közötti együttműködést abban az esetben, ha egy bank pénzügyi helyzete romlik, az új 30a. cikk részletezi az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok közötti, a szanálás előkészítésével kapcsolatos együttműködés elemeit és a felelősségi köröket. Az illetékes hatóságnak értesítenie kell a szanálási hatóságot, ha a tőkekövetelmény-irányelv vagy az IFD alapján bizonyos felügyeleti intézkedéseket fogad el (különösen olyanokat, amelyek korábban átfedésben voltak a korai beavatkozási intézkedésekkel), ha úgy ítéli meg, hogy a korai beavatkozás feltételei teljesülnek, és amikor ténylegesen korai beavatkozási intézkedéseket alkalmaz. Az illetékes hatóságoknak a szanálási hatóságokkal együttműködve nyomon kell követniük az intézmény pénzügyi helyzetét és az előírt intézkedések intézmény általi teljesítését. Ugyanakkor az illetékes hatóságnak a szanálási hatóság rendelkezésére kell bocsátania a szanálás előkészítéséhez szükséges valamennyi információt, vagy elő kell írnia, hogy ezeket az információkat maga az intézmény szolgáltatassa. Az is tisztázásra kerül, hogy a szanálási hatóság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy értékesítse az intézményt, vagy rendelkezzen annak eladásáról, és a korai beavatkozási intézkedések előzetes alkalmazásától függetlenül virtuális adatszoba létrehozását írja elő. A következetesség és a hatékonyság biztosítása érdekében a korai beavatkozási vagy szanálási előkészítő intézkedések mérlegelésekor az illetékes hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak szorosan együtt kell működniük.

A fizetéseképtelenség vagy a valószínűleg fizetéseképtelenné válás korai előrejelzése

A 30a. cikk előírja, hogy az illetékes hatóságnak kellő időben értesítenie kell a szanálási hatóságot, amint úgy ítéli meg, hogy lényeges kockázata van annak, hogy egy intézmény vagy szervezet teljesíti a fizetéseképtelenné vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válásnak a 32. cikk (4) bekezdésében meghatározott feltételeit. Az értesítésben meg kell indokolni az illetékes

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács irányelve (2019. november 27.) a befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, valamint a 2002/87/EK, a 2009/65/EK, a 2011/61/EU, a 2013/36/EU, a 2014/59/EU és a 2014/65/EU irányelv módosításáról (HL L 314., 2019.12.5., 64. o.).

hatóság értékelését, valamint át kell tekinteni azokat az alternatív megoldásokat, amelyek észszerű időkereten belül megakadályozhatják az érintett intézmény vagy szervezet csődjét.

Elismerve azt a kritikus szerepet, amelyet a szanálási intézkedés időzítése játszik az intézmény vagy szervezet tőkeszintjének, hitelezői feltőkésítésbe bevonható eszközeinek és likviditásának lehető legnagyobb mértékű megőrzésében, és általánosabban annak biztosításában, hogy a szanálási hatóság rendelkezzen az egyes intézményekre vagy szervezetekre kidolgozott szanálási stratégia sikeres végrehajtásához szükséges feltételekkel, a szanálási hatóság felhatalmazást kap arra, hogy az illetékes hatósággal szoros együttműködésben értékelje, hogy mi tekinthető észszerű időkeretnek a csőd megelőzésére alkalmas magán- vagy közigazgatási jellegű megoldások keresése céljából. E korai előrejelzési időszak alatt az illetékes hatóságnak továbbra is gyakorolnia kell hatásköreit, miközben a 30a. cikkel összhangban együtt kell működnie a szanálási hatósággal. Az illetékes hatóságnak és a szanálási hatóságnak szoros együttműködésben nyomon kell követnie az intézmény vagy szervezet helyzetének alakulását és az alternatív intézkedések végrehajtását. Ezzel összefüggésben a szanálási hatóságnak és az illetékes hatóságnak rendszeresen, a szanálási hatóság által meghatározott gyakorisággal üléseznie kell.

Amennyiben a csőd megelőzésére alkalmas alternatív intézkedés meghozatalára vagy végrehajtására az említett időkereten belül nem kerül sor, az illetékes hatóságnak értékelnie kell, hogy az intézmény vagy szervezet fizetéseképtelen-e vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik-e. Amennyiben az illetékes hatóság arra a következtetésre jut, hogy az intézmény vagy szervezet fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, erről a 32. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően hivatalosan tájékoztatnia kell a szanálási hatóságot. A szanálási hatóság maga is elvégezheti ezt az értékelést, amennyiben a tagállam élt a 32. cikk (2) bekezdésében biztosított tagállami lehetőséggel. A szanálási hatóságnak ezt követően meg kell állapítania, hogy teljesülnek-e a szanálási feltételek. Amennyiben a közérdek értékelése alapján az intézmény vagy szervezet szanálása válik szükségessé, a szanálási hatóságnak szanálási intézkedést elrendelő határozatot kell elfogadnia. Ez összhangban van az Európai Unió Bíróságának a bankunióban zajló egyik ügygel kapcsolatos közelmúltbeli ítéletével, amely szerint az EKB értékelése olyan előkészítő intézkedés, amelynek célja, hogy az ESZT határozatot hozhasson valamely bank szanálásáról. A Bíróság megállapította továbbá, hogy az ESZT kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a szanálási intézkedés alkalmazásához szükséges feltételek értékelésére, feltéve, hogy a Bizottság jóváhagyja a szanálási programot, és adott esetben a Tanács nem emel kifogást²⁰.

A közérdek értékelése

A CMDI-keret úgy került kialakításra, hogy elkerülhető és kezelhető legyen az intézmények csődje, a méretüktől függetlenül, miközben biztosítani lehet a betétesek és az adófizetők védelmét. Ha egy bank fizetéseképtelennek vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válnak minősül, és a szanálásához közérdek fűződik, de a szanálás magánforrásokból nem lehetséges, úgy a szanálási hatóságok a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv által biztosított eszközök és hatáskörök felhasználásával avatkoznak be. A szanáláshoz fűződő közérdek hiányában a bankcsődöt a tagállami hatóságok által végrehajtott rendezett nemzeti felszámolási eljárások keretében kell kezelni, adott esetben a betétbiztosítási rendszerből, illetve más finanszírozási forrásokból finanszírozva.

A közérdek értékelése lényegében a szanálás és a fizetéseképtelenségi eljárás összehasonlítását jelenti, és az értékelés különösen arra irányul, hogy az egyes forgatókönyvek hogyan érik el a

²⁰ 2019. május 6-i végzés, ABLV Bank kontra EKB, T-281/18, EU:T:2019:296, 34–36. pont és 2021. május 6-i ítélet, ABLV Bank kontra EKB, C-551/19 P és C-552/19 P, EU:C:2021:369, 62–71. pont.

szanálási célokat. Az értékelés alapjául szolgáló szanálási célok a következőket foglalják magukban: i. a pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatás (egy kiterjedt válság következtében más lehet a közérdek értékelésének eredménye, mint egy egyedi válsághelyzetben); ii. a bank kritikus funkcióira gyakorolt hatás értékelése; és iii. annak szükségessége, hogy rendkívüli állami pénzügyi támogatás csak korlátozottan kerüljön felhasználásra. A jelenlegi keret szerint a szanálás csak akkor választható, ha a fizetéseképtelenségi eljárás nem tenné lehetővé a szanálási célok ugyanolyan mértékű elérését.

A bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv, valamint az Egységes Szanálási Mechanizmusról szóló rendelet mérlegelési mozgásteret biztosít a szanálási hatóságok számára a közérdek értékelése során, ami olyan eltérő alkalmazásokat és értelmezéseket eredményez, amelyek nem mindig tükrözik teljes mértékben a jogszabály logikáját és szándékát. Egyes esetekben, különösen a bankunió belül, a közérdek értékelését meglehetősen megszorító módon alkalmazták.

Az eltérések minimalizálása és a közérdek értékelésének kiterjesztése, azaz a szanálás hatályának kibővítése érdekében a javaslat a következő jogalkotási módosításokat foglalja magában:

A szanálási célok módosítása

A „kritikus funkciók” jelenlegi fogalommeghatározása nem tartalmaz kifejezett utalást arra, hogy e funkciók zavara milyen regionális szintű hatást gyakorol a reálgazdaságra és a pénzügyi stabilitásra, aminek következtében előfordul, hogy egy funkciót csak akkor tekintenek kritikusnak, ha a kiesésének hatása nemzeti szinten jelentkezik. Az eltérő értelmezések elkerülése érdekében a „kritikus funkciók” fogalommeghatározása kiegészül a funkciók kiesésének a reálgazdaságra vagy a pénzügyi stabilitásra „nemzeti vagy regionális szinten” gyakorolt hatására vonatkozó utalással (a 2. cikk (1) bekezdésének 35. pontja).

A rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételeének minimalizálását előíró szanálási célkitűzés nem teszi lehetővé a tagállami költségvetési források felhasználása és az ágazat által finanszírozott biztonsági hálók (nemzeti szanálási alapok, Egységes Szanálási Alap vagy betétbiztosítási rendszerek) használata közötti különbségtételt. Ezért ez a szanálási célkitűzés úgy módosul, hogy konkrétan hivatkozik a tagállami költségvetésből nyújtott támogatásra, jelezve, hogy az ágazat által finanszírozott biztonsági hálók által nyújtott finanszírozást előnyben kell részesíteni az adófizetők pénzéből nyújtott finanszírozással szemben (a 31. cikk (1) bekezdésének c) pontja). Ezt a rendelkezést kiegészíti egy, a közérdek értékelésére vonatkozó eljárási szabályt módosító előírás, amelynek értelmében a szanálási hatóságnak figyelembe kell vennie és össze kell hasonlítani az észszerű elvárások szerint a szanálás alatt álló intézmény számára nyújtható rendkívüli állami pénzügyi támogatást a kontrafaktuális fizetéseképtelenségi forgatókönyv szerinti támogatással. Ha a kontrafaktuális fizetéseképtelenségi forgatókönyv szerint felszámolási támogatásra lenne szükség, akkor a közérdek értékelését pozitív eredménnyel kell zárni (a 32. cikk (5) bekezdésének második albekezdése).

A betétesek védelmével kapcsolatos szanálási célkitűzés módosítása egyértelművé teszi, hogy a szanálásnak – a betétbiztosítási rendszerek veszteségeinek minimalizálása mellett – a betétesek védelmére kell irányulnia. Ez azt jelenti, hogy a szanálást előnyben kell részesíteni, ha a fizetéseképtelenségi eljárás költségesebb lenne a betétbiztosítási rendszer számára.

Eljárásrendi változások a szanálási és a nemzeti fizetéseképtelenségi eljárások összehasonlításában

A bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló jelenlegi irányelv értelmében a szanálási hatóságok csak akkor választhatják a fizetéseképtelenségi eljárás helyett a szanálást, ha a

szanálással jobban megvalósíthatók a szanálási célok. A 32. cikk (5) bekezdésének jelenlegi szövege úgy rendelkezik, hogy a szanálás csak akkor választható, ha az intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása révén a szanálási célok nem valósulnának meg ugyanolyan mértékben. A szanálás szélesebb körű alkalmazásának lehetővé tétele érdekében a 32. cikk (5) bekezdésének módosított első albekezdése egyértelműen kimondja, hogy a nemzeti fizetéseképtelenségi eljárásokat csak akkor szabad előnyben részesített stratégiának tekinteni, ha azok alkalmazásával jobban (és nem ugyanolyan mértékben) érhetők el a keret célkitűzései, mint a szanálással. Miközben a fizetéseképtelenségi eljárás marad az alapértelmezett lehetőség, a módosítás növeli a szanálási hatóságok bizonyítási terheit, mert a szanálási hatóságoknak igazolniuk kell, hogy a szanálás nem szolgálja a közérdeket. Mindazonáltal a közérdek értékelése a szanálási hatóság mérlegelési jogkörébe tartozó eseti döntés marad.

A betétbiztosítási rendszer igénybevétele a szanálás során

A jelenlegi szanálási keret egyik alapelve, hogy a szanálás során a finanszírozást elsősorban a bank belső forrásaiból (tőkéből és egyéb kötelezettségeiből, beleértve bizonyos betétkategóriákat is) kell biztosítani, amelyeket a bank veszteségeinek fedezésére használnak fel. Ezek kiegészíthetők külső finanszírozási forrásokkal, nevezetesen 1. a szanálásfinanszírozási rendszerrel – de csak azt követően, hogy a bank tőkéjének és kötelezettségeinek 8 %-át már felhasználták veszteségek fedezésére – és 2. a betétbiztosítási rendszerrel, amely a biztosított betétesek helyett az általuk potenciálisan elszenvedett veszteségek erejéig áll helyt (a szanálás során a betéteseket veszteség is érhet). Egyes kisebb és közepes méretű bankoknak, különösen azoknak, amelyek finanszírozásában a betétek állnak az első helyen, nagy nehézségeket okozhat, hogy anélkül feleljenek meg az ágazati külső finanszírozást lehetővé tevő követelményeknek, hogy a kártalanítási összeghatárt meghaladó mértékben és a kártalanításból kizárt betétek terhére végeznének hitelezői feltőkésítést. Bizonyos esetekben azonban a betéteket érintő veszteségek széles körben továbbterjedhetnek és pénzügyi instabilitáshoz vezethetnek, súlyosbítva a szélesebb körű bankválságok kockázatát, ezáltal súlyos negatív hatást gyakorolva a realgazdaságra is.

Ezért annak érdekében, hogy a szanálási keret arányosabb legyen, a piacról kilépő kisebb vagy közepes méretű bankok szanálása során az átruházási eszközöket nagyobb mértékben lehessen alkalmazni, valamint lehetővé váljon, hogy az ilyen eszközök – a betéteseket érő veszteségek megakadályozása céljából – a betétbiztosítási rendszerek igénybevételevel is támogathatók legyenek, a 109. cikk módosítása tisztázza a betétbiztosítási rendszerek szanálás során történő igénybevételeének bizonyos szempontjait. Továbbra is érvényesül az az alapelv, hogy bankcsőd esetén az első védelmi vonal mindig a bankok belső veszteségviselési képessége, valamint a szanálásfinanszírozási rendszerhez való hozzáférés feltételei is változatlanok. A 109. cikk egyértelművé teszi különösen, hogy a betétbiztosítási rendszer felhasználható olyan átruházási ügyletek támogatására, amelyek magukban foglalnak biztosítható betéteket, valamint bizonyos feltételek mellett a kártalanítási összeghatárt meghaladó biztosítható betéteket és a betétbiztosítási rendszer garanciájából kizárt betéteket is. A betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának részben vagy egészben fedeznie kell a vevőre vagy áthidaló intézményre átruházott betétek értéke és az átruházott eszközök értéke közötti különbséget. Amennyiben a vevő az ügylet részeként hozzájárulást ír elő a tőkesemlegesség biztosítása és a saját tőkekövetelmény-megfelelésének megőrzése érdekében, úgy a betétbiztosítási rendszer hozzájárulása e tekintetben is engedélyezett.

A források kimerülésének elkerülése és annak biztosítása érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszer rendelkezzen a működésének fenntartásához elegendő erőforrással, a betétbiztosítási rendszer szanálási célú hozzájárulására továbbra is bizonyos korlátok vonatkoznak.

Egyrészt a 109. cikk (1) bekezdése előírja, hogy a betétbiztosítási rendszer által a szanálás során történő beavatkozás következtében esetlegesen elszenvedett veszteség nem haladhatja meg azt a veszteséget, amelyet a betétbiztosítási rendszer akkor viselne, ha a fizetéseképtelenségi eljárás esetén kifizetné a biztosított betéteseket, és átszállnának rá a betétesek követeléseiből eredő jogok. Ezt az összeget a betétbiztosítási rendszer határozza meg a legkisebb költség kritériumának vizsgálata alapján, a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvben meghatározott, a betétbiztosítási rendszerek esetleges igénybevitelére vonatkozó kritériumoknak és módszertannak megfelelően. Ugyanezeket a kritériumokat és módszertant kell alkalmazni egyrészt annak meghatározásakor is, hogy milyen elbánásban részesült volna a betétbiztosítási rendszer, ha az intézmény a „hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvnek való megfelelés vizsgálatára irányuló, a 74. cikk szerinti utólagos értékelés alapján rendes fizetéseképtelenségi eljárás alá került volna, másrészt annak megállapítása céljából, hogy a betétbiztosítási rendszernek jár-e kompenzáció.

Ugyanakkor a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának összege nem haladhatja meg azt a veszteséget, amely a szanálás alatt álló intézmény által a vevőre vagy az áthidaló intézményre átruházott eszközök értéke és azon átruházott betétek és kötelezettségek értéke különbségeként adódik, amelyek kielégítési sorrendje a fizetéseképtelenségi eljárásban az említett betétekével azonos vagy magasabb szintű. Így érhető el, hogy a betétbiztosítási rendszer hozzájárulása adott esetben csak a betétesek védelmét szolgálja, ne pedig azon hitelezők védelmét, akik a fizetéseképtelenségi eljárás szerinti rangsorban a betétek után állnak.

Ezenkívül a 109. cikk (1) bekezdése egyértelművé teszi, hogy a betétbiztosítási rendszer csak akkor járulhat hozzá az összes betétet magában foglaló ügylethez, ha a szanálási hatóság arra a következtetésre jutott, hogy a betétbiztosítási rendszer által biztosított kártalanítási összeghatárt meghaladó biztosítható betéteket, valamint a kártalanításból kizárt betéteket védeni kell a veszteségektől, és nem lehet hitelezői feltőkésítésbe bevonni, illetve nem maradhatnak a szanálás alatt álló intézmény még fennmaradó, de felszámolásra kerülő részénél. Ez különösen akkor fordulhat elő, ha a hitelezői feltőkésítésből való kizárás feltétlenül szükséges és arányos annak érdekében, hogy megőrizhetők legyenek a kritikus funkciók és biztosítani lehessen a fő üzletágak folytonosságát, illetve szükség esetén el lehessen kerülni a probléma széles körű továbbterjedését és az Unió vagy valamely tagállam gazdaságában esetleg súlyos zavarokat okozó pénzügyi instabilitást. A szanálásfinanszírozási rendszerekhez való hozzáférés biztosítása érdekében, amennyiben erre az átruházási stratégia végrehajtásához szükség van, a 109. cikk (2b) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a betétbiztosítási rendszerek szanálás során nyújtott hozzájárulásait bele kell számítani a szanálásfinanszírozási rendszerhez való hozzáférés feltételét jelentő 8 %-os teljes kötelezettség- és szavatolótőke-követelménybe. Amennyiben a szanálás alatt álló intézmény részvényesei és hitelezői által a kötelezettségeik csökkentése, leírása vagy átalakítása révén nyújtott hozzájárulás – a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásával együttesen – eléri az intézmény szavatolótőkét is magában foglaló összes kötelezettségének legalább 8 %-át, a szanálási hatóság igénybe veheti a szanálásfinanszírozási rendszert a szanálási intézkedés finanszírozására, aminek eredményeként a fizetéseképtelen intézménynek ki kell lépnie a piacról. Ez azonban – annak biztosítása érdekében, hogy továbbra is a hitelezői feltőkésítésbe bevonható eszközök jelentsék az első védelmi vonalat, valamint fennmaradjanak az egyenlő versenyfeltételek – csak akkor lehetséges, ha az intézmény szanálási terve vagy a csoportszintű szanálási terv nem rendelkezik csőd esetén történő rendezett felszámolásról, mivel ezen intézmények hitelezői feltőkésítésbe bevonható eszközeit olyan szinten határozták meg, amely magában foglalja mind a veszteségviselést, mind a feltőkésítés összegét.

A betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek a szanálásfinanszírozási rendszerhez való hozzáférést biztosító felhasználása várhatóan nem befolyásolja az intézmények arra irányuló ösztönzését, hogy megfeleljenek a hitelezői feltőkésítésbe bevonható eszközök tekintetében előírt követelménynek. Ennek az az oka, hogy az említett megfelelésre irányuló ösztönzők beépülnek a keretrendszer irányításába. A szanálási hatóságok a hatályos jogi rendelkezéseknek megfelelően kalibrálják a hitelezői feltőkésítésbe bevonható eszközökre vonatkozó követelményeket minden olyan intézmény tekintetében, amelyekre szanálási stratégia vonatkozik, beleértve adott esetben a kisebb és közepes méretű intézményeket is, a követelmények nem teljesítése esetén pedig számos intézkedést alkalmaznak. Emellett az intézményeknek 2024-től kötelezően közzé kell tenniük a hitelezői feltőkésítésbe bevonható eszközökre vonatkozóan számukra előírt követelményeket és a vonatkozó kapacitásukat (a hatályban lévő szabályokban előírtak szerint), ami megerősíti a piaci fegyelmet és a megfelelést. Ezenkívül a betétbiztosítási rendszert csak a piacról való kivonulással járó átruházási stratégiák keretében és a szanálási hatóságok által indokoltnak tekintett eseti alapon lehet a szanálásfinanszírozási rendszerhez való hozzáférés megkönnyítése érdekében igénybe venni. Ezért, mivel a csődbe jutott intézmény szanálás után kilép a piacról, ez a mechanizmus a betétbiztosítási rendszer pénzeszközeinek felhasználása esetén is de facto megakadályozza, hogy a hitelezői feltőkésítésbe bevonható eszközök kalibrálása vagy a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek felhasználása tekintetében az intézmény előnyt élvezzen más olyan intézményekkel szemben, amelyek a szerkezetátalakítást követően is folytatnák működésüket. Fontos, hogy fennáll az erkölcsi kockázat, mivel megvan a lehetőség a fizetéseképtelenségi eljárás keretében, szanáláson kívül, állami pénzeszközök formájában nyújtott támogatásra. A reform azáltal, hogy bizonyos esetekben a betétbiztosítási rendszerek alkalmazásával lehetővé teszi a szanálás hitelesebb alkalmazását, csökkenteni kívánja az adófizetők pénzének igénybevételére irányuló ösztönzést, ami előre befolyásolhatja a piaci elvárásokat, nagyobb piaci fegyelmet eredményezve és csökkentve az erkölcsi kockázatot. Végezetül a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának arra való felhasználása, hogy teljesüljön a teljes kötelezettség- és szavatolótoke-követelmény 8 %-os küszöbértéke, ami a szanálásfinanszírozási rendszerekhez való hozzáférés feltétele, azokra az intézményekre korlátozódik, amelyek tekintetében meghatározásra került a hitelezői feltőkésítésbe bevonható eszközök köre (azaz olyan intézményekre és szervezetekre, amelyeket nem felszámolandó szervezetként azonosítottak), és magában foglalja mind a veszteségviselési, mind pedig a feltőkésítési összetevőket, tekintettel arra, hogy az adott szanálási terv vagy csoportszintű szanálási terv nem rendelkezik a fizetéseképtelenség esetén történő felszámolásáról.

A betétesek elsőbbségének biztosítása

A bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv 108. cikke (1) bekezdése a követelések hierarchiájában a betéteseket jelenleg három szintbe sorolja. Előírja, hogy fizetéseképtelenségi eljárásokra vonatkozó tagállami jogszabályokban a biztosított betéteknek és a betétbiztosítási rendszerek követeléseinek úgynevezett „szuperelsőbbséggel” kell rendelkezniük a hitelezői rangsorban a nem biztosított elsőbbségi betétekkel (a természetes személyek és kkv-k biztosítható betéteinek a 100 000 EUR kártalanítási összeghatárt meghaladó része) szemben. Ez utóbbiaknak a nem biztosított hitelezők követeléselei előtt kell állniuk.

A bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv jelenleg nem szabályozza a többi betét, azaz a nem biztosított, nem elsőbbségi betétek (vagyis a 100 000 EUR kártalanítási összeghatárt meghaladó vállalati, nem kkv-betéteket) és a kártalanításból kizárt betétek (amelyek a jelenlegi keretrendszerben a közigazgatási szervek, a pénzügyi ágazatbeli szervezetek és a nyugdíjalapok betéteit foglalják magukban) rangsorolását. A legtöbb tagállamban a nem biztosított, nem elsőbbségi betétek a kielégítési sorrendben a rendes,

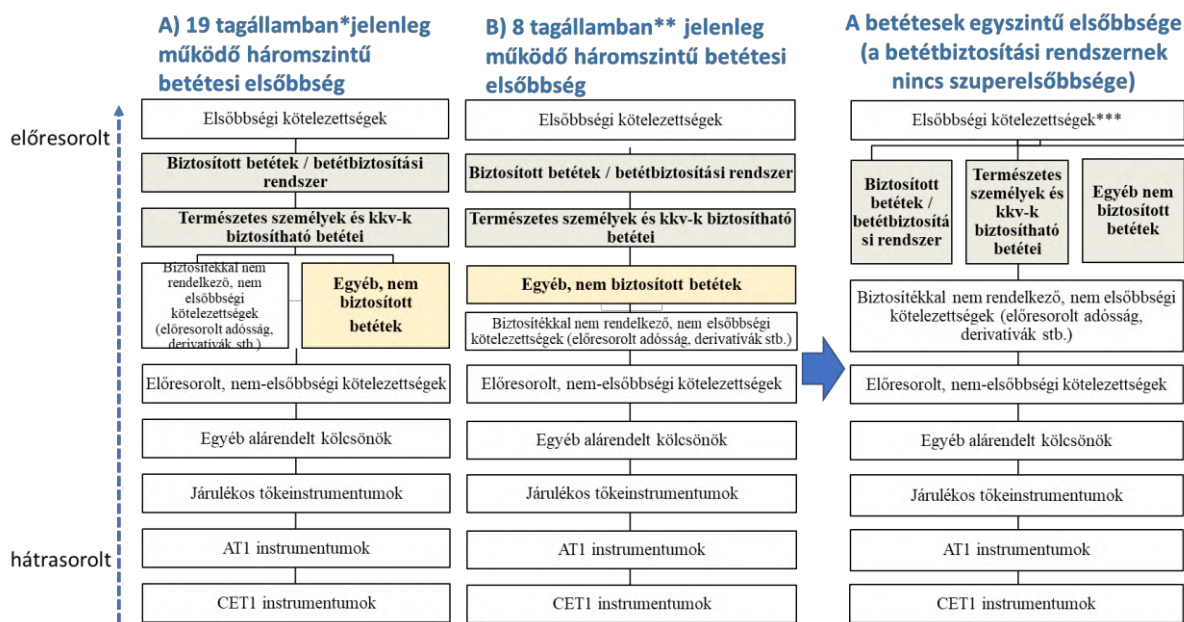
fedezetlen követelésekkel egy szinten állnak, beleértve a hitelezői feltőkésítésbe bevonható eszközök között figyelembe vehető, előresorolt, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat is (az alábbi ábra A. szakasza), míg a tagállamok kisebb részében már megelőzik a rendes, fedezetlen követeléseket (az alábbi ábra B. szakasza).

A jelenlegi keretben a betétbiztosítási rendszer szuperelsőbbsége (azaz a betétesek nem biztosított követeléseit megelőző besorolása) oly módon befolyásolja a legkisebb költség kritériumának vizsgálatakor kapott eredményt, hogy a betétbiztosítási rendszer pénzeszközeit szinte soha nem lehet a biztosított betétek fizetési képtelenség esetén történő kifizetésén kívüli célokra felhasználni, mivel a betétbiztosítási rendszer a biztosított betétek visszafizetéséhez felhasznált források teljes vagy nagyon magas megtérülését várja el.

Másrészt a betétesek általános elsőbbségének (vagyis az összes betétnek a rendes, fedezetlen követelések elé sorolásának) hiánya egyes tagállamokban egyenlőtlen versenyfeltételeket teremt, és a határokon átnyúló helyzetekben potenciálisan akadályozza a szanálást, továbbá sérülhet a „hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv, amikor pénzügyi stabilitási okokból ki kell zárni a nem biztosított betéteket a veszteségviselésből.

Annak érdekében, hogy a pénzügyi stabilitás fenntartásához és a betétesek védelméhez a legkisebb költség kritériumának vizsgálatakor kapott eredmény alapján indokolt esetekben a betétbiztosítási rendszer a szanálás során igénybe vehető legyen, valamint a szanálás akadályainak felszámolása céljából a 108. cikk (1) bekezdése úgy módosul, hogy a betétesek követeléseire általános, egyszintű elsőbbségi rangsort vezet be. Ez két módosításnak köszönhetően érhető el. Először is, a fizetési képtelenségi eljárást szabályozó tagállami jogszabályokban a rendes, fedezetlen követelésekre vonatkozó, a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv követelményei szerinti jogi preferencia valamennyi betétre kiterjesztésre kerül. Ez azt jelenti, hogy valamennyi betét, beleértve a nagyvállalatok biztosítható betéteit és a biztosításból kizárt betéteket is, a kielégítési rangsorban megelőzi rendes, fedezetlen követeléseket. Másodszor, a különböző betétkategóriák közötti rangsort a betétesek egyszintű elsőbbsége váltja fel, ahol a betétbiztosítási rendszer / biztosított betétek szuperelsőbbsége megszűnik, és valamennyi betét azonos szintű besorolást kap (vagyis egymással egyenrangúak lesznek) és a rangsorban megelőzik a rendes, fedezetlen követeléseket.

A fizetéseképtelenségi eljárásban a jelenlegi keret szerint alkalmazott hitelezői kielégítési sorrend (a betétesek háromszintű besorolása) és a javasolt reform szerinti sorrend (a betétesek általános, egyszintű elsőbbsége) stilizált áttekintése

* AT, BE, CZ, DE, DK, EE, ES, FI, FR, IE, LV, LT, LU, MT, NL, PL, RO, SE és SK.

** A többi 8 tagállamban (BG, CY, EL, HR, HU, IT, PT és SI) a nem biztosított betétek a biztosítékkal nem rendelkező, nem elsőbbségi követelések előtt állnak.

*** Az Egységes Szanálási Alap/nemzeti szanálási alapok kötelezettségei az elsőbbségi kötelezettségek közé tartoznak.

Megjegyzés: az ábra stilizált és egyszerűsített. A valóságban a követelések kielégítési rangsora a tagállamok között csak részben van harmonizálva (konkrétan az alárendelt szinteken), míg az előresorolt szinteken nincs harmonizálás, és további alosztályok is lehetségesek.

Forrás: A Bizottság munkatársai.

Amint azt a hatásvizsgálat is mutatja, a betétesek egyszintű elsőbbsége nem érintené a biztosított betétesek jelenlegi védelmét, akik – amennyiben a betétek befagytak – a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv alapján mindig biztosítottak minősülnek, és szanálás esetén kötelezően ki vannak zárva a veszteségviselésből (a BRRD irányelv 44. cikkének (2) bekezdése). A betétbiztosítási rendszer követeléseinek előnyösebb besorolása ehelyett a betétbiztosítási rendszerhez hozzájáruló bankszektort védi. Mindazonáltal magának a bankszektornak a szempontjából a betétbiztosítási rendszer magasabb prioritása nem feltétlenül eredményezi azt, hogy a betétbiztosítási rendszer forrásait ritkábban kell feltölteni, mivel ennek a magasabb prioritásnak az az eredménye, hogy a betétbiztosítási rendszerek forrásait gyakrabban veszik igénybe betétösszeg-kifizetésre, mint a szanálás során alkalmazott átruházási stratégiák finanszírozására. Ennek oka, hogy a betétösszeg-kifizetéshez a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére álló pénzügyi eszközöket a biztosított betétek bruttó összegének fedezésére kell igénybe venni, és időeltolódás van a kifizetés és az olykor hosszadalmas fizetéseképtelenségi eljárások során történő behajtás között, továbbá az eszközök franchise-értéke is veszteséget szenved.

Ezenkívül, a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek szanálás során történő felhasználásával kapcsolatos költséghatékonyságot a biztosított betétek fizetéseképtelenség esetén történő kifizetésének költségével összehasonlítva a hatásvizsgálatban²¹ hivatkozott empirikus bizonyítékok azt mutatják, hogy a biztosított betétek kifizetése gyorsan kimerítheti

²¹

EKB (2022. október): [Protecting depositors and saving money - why DGS in the EU should be able to support transfers of assets and liabilities when a bank fails](#) (A betétesek védelme és pénzmegetakarítás – miért kellene lehetővé tenni az uniós betétbiztosítási rendszerek számára, hogy egy bank csődje esetén támogassák az eszközök és kötelezettségek átruházását).

a betétbiztosítási rendszer pénzügyi forrásait (még akkor is, ha a rendszer teljes mértékben fel van töltve), illetve esetenként a betétbiztosítási rendszer pénzügyi eszközei elégtelenek lehetnek a kifizetések teljesítésére, ha a biztosított betétek összege jelentős. E tekintetben a CMDI felülvizsgálatának célja, hogy lehetővé tegye a betétbiztosítási rendszereknek a fizetéseképtelenségi eljárásban történő kifizetések költségeihez képest olcsóbb és költséghatékonyabb, a szanálás során történő alternatív felhasználását, így támogatva az eszközök és kötelezettségek (beleértve a betéteket is) átruházását, majd a piacról való kivonulást. Az átfogó elemzéshez lásd a hatásvizsgálatot (többek között az EBH által a Bizottság 2021. októberi tanácsadási felhívására adott válaszában).

Rendkívüli állami pénzügyi támogatás nyújtásának feltételei

Annak biztosítása érdekében, hogy a rendkívüli állami pénzügyi támogatás formájában nyújtott közpénzeket ne használják fel pénzügyileg nem életképes intézmények vagy szervezetek támogatására, szigorú feltételeket kell előírni arra vonatkozóan, hogy mikor és milyen formában nyújtható ilyen támogatás. A meglévő szabályok előírnak bizonyos korlátozásokat, de nem kellően pontosak. A szanáláson kívül nyújtott rendkívüli állami pénzügyi támogatást az elővigyázatossági feltőkésítés eseteire, a betétbiztosítási rendszerek által a hitelintézetek pénzügyi stabilitásának és hosszú távú életképességének megőrzése érdekében tett megelőző intézkedésekre, a betétesek számára a hozzáférés megőrzése érdekében a betétbiztosítási rendszerek által hozott intézkedésekre, továbbá a felszámolási eljárásokkal összefüggésben nyújtott egyéb támogatási formákra kell korlátozni. A szanáláson kívüli bármely más helyzetben nem engedélyezhető rendkívüli állami pénzügyi támogatás nyújtása, ami azzal jár együtt, hogy az érintett intézmény vagy szervezet fizetéseképtelennek vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válnak minősül.

Elővigyázatossági feltőkésítés

Különös figyelmet kell fordítani az elővigyázatossági feltőkésítés formájában nyújtott rendkívüli állami pénzügyi támogatásra. Egyértelműbben meg kell határozni a szanáláson kívül nyújtott és az érintett szervezet feltőkésítését célzó óvintézkedések megengedhető formáit. Az említett intézkedéseknek ideiglenesnek kell lenniük, mivel a külső sokkhatások kedvezőtlen következményeinek kezelésére irányulnak, és nem lehet céljuk például az elavult üzleti modellhez kapcsolódó belső gyengeségek kompenzálása. A lejárát nélküli instrumentumok, például az elsődleges alapvető tőke csak kivételesen és kizárólag akkor használható, ha a tőkeinstrumentumok más formái nem lennének megfelelőek. Erre a módosításra azért van szükség, hogy a támogatás ideiglenes jellegű maradjon. Szigorúbb és egyértelműbb követelményekre van szükség továbbá az óvintézkedések időtartamának és az exitstratégiának az előzetes meghatározására vonatkozóan is. A támogatásban részesülő jogalanyoknak az intézkedések alkalmazásának időpontjában fizetőképessé kell lenniük, ami azt jelenti, hogy az illetékes hatóság megítélése szerint az alkalmazandó tőkekövetelményeknek megfelel, és valószínűleg a következő 12 hónapban is meg fog felelni. Ha a támogatás feltételei nem teljesülnek, úgy a támogatásban részesülő szervezetet fizetéseképtelennek vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válnak kell tekinteni.

32b. cikk és a piacról való kivonulás

A szanálás alkalmazásának esetleges kiterjesztésétől függetlenül egyes uniós bankok szanálása nem szolgálja a közérdeket. Ilyen esetekben a bankokat a nemzeti joggal összhangban fel kell számolni. Az uniós tagállamokban alkalmazandó nemzeti szabályok nagyon heterogének, mind az eljárás megindítását kiváltó feltételek, mind pedig az eljárás szerkezete tekintetében. Egyes tagállamokban a bank rendes fizetéseképtelenségi eljárás alá kerül, más tagállamokban a bankokra külön fizetéseképtelenségi vagy felszámolási rendszer létezik, vagy több eljárás is alkalmazható, ami nem feltétlenül eredményezi azt, hogy a bank

kivonuljon a piacról. Továbbá a nemzeti fizetéseképtelenségi eljárás megindításának kiváltó okai nincsenek mindig összhangban a fizetéseképtelenségre vagy a valószínűleg fizetéseképtelenné válásra vonatkozóan a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvben foglalt fogalommeghatározással. Ez bizonytalanságot teremthet azzal kapcsolatban, hogy indulhat-e fizetéseképtelenségi eljárás (úgynevezett „szürke zóna”), vagy hogy az eljárás egyértelműen a piacról való kivonulást eredményezi-e.

Az ilyen helyzetek kezelése érdekében a 2019. évi banki csomag bevezette a 32b. cikket, amely előírja a tagállamok számára, hogy az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban gondoskodjanak azon fizetéseképtelen bankok rendezett felszámolásáról, amelyeket a közérdek értékelésének negatív eredménye miatt nem szanálnak. E rendelkezések nemzeti jogi keretekben történő végrehajtása azonban nem szünteti meg megnyugtató módon azt a kockázatot, hogy a fizetéseképtelen intézmények nem lépnek ki a piacról. Különösen abban a tekintetben van továbbra is bizonytalanság, hogy ezekben az esetekben melyik eljárást kell alkalmazni, és főleg, hogy csak rendes fizetéseképtelenségi eljárás alkalmazható-e, vagy bármely más nemzeti eljárás is szóba jöhet.

Ezért a tagállamok között fennálló következetlenségek és bizonytalanságok megszüntetése érdekében a 32b. cikk módosítása további egyértelmű kereteket határoz meg, és biztosítja, hogy az alkalmazandó nemzeti eljárások eredményeként a bank észszerű időkereten belül kilépjen a piacról. A módosításoknak nem célja a fizetéseképtelenségre vonatkozó nemzeti szabályok harmonizálása, és nem is eredményezik azt, nemzeti szinten pedig megmarad a mozgástér arra vonatkozóan, hogy a piacról való kivonulás milyen módon (azaz értékesítés útján vagy máshogy) valósuljon meg.

Ezzel összefüggésben a javaslat tovább erősítené azt a szerepet, amit a bank engedélyének visszavonása játszik abban az esetben, ha a bankot fizetéseképtelenné vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válnak nyilvánítják, és nem kerül sor szanálásra. A 32b. cikk (3) bekezdésének új rendelkezése felhatalmazza a felügyeleti hatóságot arra, hogy az engedélyt már akkor is visszavonhassa, ha döntés születik a fizetéseképtelenné vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válnak nyilvánításról, ez pedig elégséges feltétel arra, hogy az érintett nemzeti közigazgatási vagy igazságügyi hatóságok haladéktalanul megindítsák az alkalmazandó nemzeti felszámolási eljárást.

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelménnyel (MREL) kapcsolatos módosítások

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények az átruházási stratégiák esetében

A szanálási tervezés részeként a szanálási hatóságok meghatározzák az előnyben részesített és az alternatív szanálási stratégiákat, továbbá előkészítik a megfelelő eszközök alkalmazását, hogy azok hatékonyan végrehajthatók legyenek. A nagy méretű és összetett intézmények esetében várhatóan általában a nyílt banki hitelezői feltőkésítés lesz az előnyben részesített szanálási eszköz, amely azt jelenti, hogy a veszteségek fedezése és a szanált bank feltőkésítése céljából a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírásra és átalakításra kerülnek.

Ezzel párhuzamosan egyes kisebb és közepes méretű intézmények esetében, amelyek üzleti modelljei elsősorban a saját tőkéből és betétekből történő finanszírozáson alapulnak, olyan átruházási stratégiák lehetnek megfelelőek, amelyek keretében az intézmények az üzleti tevékenységeiket részben vagy egészben egy vevő vagy áthidaló intézmény részére értékesítik, a nemteljesítő eszközeiket vagyongazdálkodó szervezeteknek adják át és kilépnek a piacról.

Amint azt a jelenlegi keretrendszer már előírja, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény szintjének tükröznie kell az előnyben részesített szanálási stratégiát. A 45c. cikk jelenlegi rendelkezése a hitelezői feltőkésítési stratégiákhoz szükséges szavatolótőke és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek kalibrálására összpontosít (a veszteségviselésre és a feltőkésítési összegre vonatkozó követelmény, részletes szabályok arra vonatkozóan, hogy az egyes elemeket hogyan kell meghatározni, valamint azokra az alárendelési követelményekre, amelyek főként a 8 %-os teljes kötelezettség- és szavatolótőke-követelménynek való megfelelés biztosítására irányulnak). A bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló jelenlegi irányelv, bár elismeri a hitelezői feltőkésítéstől eltérő szanálási eszközök alkalmazásának lehetőségét, nem szabályozza részletesen a szavatolótőkének és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek az átruházási stratégiák tekintetében történő kalibrálását. A gyakorlatban ez jogbizonytalansághoz vezet, és a szanálási hatóságok az ilyen stratégiákra vonatkozóan eltérő módszerekkel határozzák meg a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek (MREL) mértékét.

Ezért – többek között az arányosság és a következetes alkalmazás érdekében – egyértelműbb jogalapot kell biztosítani az átruházási stratégiákra és a hitelezői feltőkésítési stratégiára vonatkozó MREL-kalibrálás megkülönböztetésére. E tekintetben, és figyelembe véve a szanálási hatóságok jelenlegi gyakorlatát is, a szöveg egy új 45ca. cikkel egészül ki, amely meghatározza az egyes átruházási stratégiákhoz kapcsolódó MREL kalibrációja során figyelembe veendő elveket – méret, üzleti modell, kockázati profil, átruházhatóság elemzése, értékesíthetőség, a stratégia eszközátruházási vagy részvényügylet jelleg, valamint az át nem ruházható eszközök esetében vagyong kezelő szervezet bevonása.

A módosítások megerősítik azt az elvet, hogy az MREL-nek továbbra is az első és a fő védelmi vonalnak kell maradnia valamennyi bank esetében, beleértve azokat is, amelyek tekintetében az átruházási stratégia és a piacról való kivonulás kerül alkalmazásra, annak biztosítása érdekében, hogy a veszteségeket a lehető legnagyobb mértékben a részvényesek és a hitelezők viseljék.

A kombinált pufferkövetelmény becslése bizonyos nyereségkifizetések tilalma esetén

Annak érdekében, hogy kezelhető legyen az a hiányosság, amely a jogi egyértelműség terén a jelenlegi keretrendszerben a szanálási hatóságok bizonyos nyereségkifizetések megtiltására vonatkozó hatásköre tekintetében olyan esetekben áll fenn, amikor valamely jogalany a MREL mellett nem teljesíti a kombinált pufferkövetelményt, és különösen akkor, amikor az adott jogalanyra nem vonatkozik – az MREL-ével megegyező alapon megállapított – kombinált pufferkövetelmény (a 2013/36/EU irányelv 104a. cikke szerint), a 16a. cikk egy új (7) bekezdéssel egészül ki, amely egyértelművé teszi, hogy az egyes kifizetések tilalmára vonatkozó hatáskört a 45c. cikk (4) bekezdése szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusból eredő kombinált pufferkövetelmény becslése alapján kell alkalmazni, amely jogi aktus meghatározza azt a módszertant, amelyet a szanálási hatóságoknak a kombinált pufferkövetelmény ilyen körülmények közötti becsléséhez alkalmazniuk kell.

De minimis kivétel bizonyos MREL-követelmények alól

A bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvben foglalt MREL-szabályok értelmében a CRR 72b. cikke (2) bekezdése d) pontjának iii. alpontjában említett strukturálisan alárendelt kötelezettségeket a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv 45b. cikkében használt „alárendelt leírható, illetve átalakítható instrumentumok” fogalom meghatározás foglalja magában. Azok a kötelezettségek azonban, amelyek a CRR 72b. cikkének (4) bekezdése szerinti *de minimis* kivétel alapján a CRR-ben elismerhetők, nem minősülnek a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv értelmében vett

„alárendelt leírható instrumentumoknak”, mivel a CRR 72b. cikkének (4) bekezdése kifejezetten ki van zárva a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 71b. pontjában szereplő fogalommeghatározásból.

E következtetlenség orvoslása érdekében a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv 45b. cikke egy új bekezdéssel egészül ki, amely lehetővé teszi a szanálási hatóságok számára, hogy a CRR 72b. cikkének (4) bekezdésében foglalt feltételek teljesülése esetén engedélyezzék, hogy a szanálás alá vonható szervezetek előresorolt kötelezettségek felhasználásával feleljenek meg az MREL alárendelési követelményeknek.

A teljes veszteségviselő képességre (TLAC) vonatkozó kerettel való összhang biztosítása érdekében a *de minimis* kivétel hatálya alá tartozó szanálás alá vonható szervezetek esetében előfordulhat, hogy a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv 45b. cikke (4) bekezdése első albekezdésének második mondata szerinti, a TLAC esetében figyelembe vehető 3,5 %-os teljes kockázati kitettség-érték engedménynek megfelelő összeggel nem korrigálják lefelé az MREL alárendelésre vonatkozó követelményt.

Függő kötelezettségek

A javaslat emellett pontosításokat vezet be a függő kötelezettségek státuszára, valamint a szanálástervezés és -végrehajtás céljából képzett céltartalékokra vonatkozóan is. A módosítások figyelembe veszik a Nemzetközi Számviteli Standard Testület (IASB) IAS 37 „Céltartalékok, függő kötelezettségek és függő követelések” nemzetközi számviteli standardját, és hivatkozásokat vezetnek be i. céltartalékokra (bizonytalan ütemezésű vagy összegű kötelezettségek) és ii. függő kötelezettségekre (lehetséges kötelezettségek attól függően, hogy valamely bizonytalan jövőbeli esemény bekövetkezik-e, vagy olyan fennálló kötelezettségek, amelyek esetében fizetés nem valószínű vagy az összeg nem állapítható meg megbízhatóan). A két kategória a teljesítendő fizetés valószínűségének mértéke szempontjából tér el, továbbá míg a céltartalékokat kötelezettségként kell kezelni, addig a függő kötelezettségeket nem. A szanálás szempontjából ez azt jelenti, hogy a megjelenített céltartalékokat elvben be lehet vonni a hitelezői feltőkésítésbe, míg a függő kötelezettségeket a bizonytalan jellegük miatt valószínűleg nem.

Hozzájárulások és visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások

Annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni a szanálásfinanszírozási rendszerek kezdeti felhalmozási időszakának végét és a rendszeres előzetes hozzájárulások összegének ebből következő csökkentését, a 102. és 104. cikk technikai módosításokat tartalmaz annak érdekében, hogy a beszedhető utólagos hozzájárulások maximális összegét elválasszák a rendszeres előzetes hozzájárulások összegétől, elkerülve ezáltal az utólagos hozzájárulások aránytalanul alacsony felső korlátját, valamint lehetővé téve a rendszeres előzetes hozzájárulások beszédésének elhalasztását abban az esetben, ha az éves beszédés költsége nem lenne arányos a beszédendő összeggel. A 103. cikk egyértelművé teszi a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások kezelését is, mind a szanálás során történő felhasználásukat, mind pedig az abban az esetben követendő eljárást illetően, ha egy intézmény vagy szervezet már nem tartozik a hozzájárulás-fizetési kötelezettség hatálya alá.

Ezen túlmenően a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásoknak a beszédendő előzetes hozzájárulások teljes összegén belüli arányával kapcsolatos nagyobb átláthatóság és nagyobb bizonyosság biztosítása érdekében az is egyértelművé válik, hogy a szanálási hatóságoknak ezt a részt – az alkalmazandó korlátokra is figyelemmel – évente meg kell határozniuk.

Az EBH megbízatása

A szanálási hatóságok az elmúlt években szakpolitikák széles körét dolgozták ki és hajtották végre annak érdekében, hogy javítsák a bankok szanálhatóságát, és szanálás esetén kellően

felkészültek legyenek a szanálási eszközök és hatáskörök alkalmazására. Az EBH közös standardokat dolgozott ki a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvben meghatározott rendelkezések kiegészítése és a hatóságok gyakorlatainak Unió-szerte történő harmonizálása érdekében.

Annak biztosítása érdekében, hogy az alkalmazandó standardok továbbra is megfeleljenek a célnak, és hogy szükség esetén újakat fogadjanak el, az EBH a ráruházott új szerep- és felelősségi körök alapján jelentést tesz a meglévő gyakorlatokról, előmozdítja a konvergenciát, továbbá elősegíti az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok magas szintű felkészültségét. Az EBH az új megbízatása alapján nyomon követi azokat az intézkedéseket, amelyeket a keretrendszer hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében a szanálási hatóságok hoznak, és értékeli azokat az esetleges eltéréseket, amelyek a szanálhatósági értékelések terén, valamint a szanálási eszközök és hatáskörök működőképessé tételét illetően a tagállamok között esetlegesen fennállnak. Az EBH új szerepköre továbbá az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok közötti konvergencia és információcsere előmozdítása, amelynek keretében koordinálja a keretrendszer helyreállítási és szanálási célú alkalmazásának uniós szintű teszteléseit.

Ezenkívül – a 44a. cikk alapján a nemzeti szinten a tagállamok rendelkezésére álló lehetőségek fényében – az EBH feladata lesz az említett cikk alkalmazásáról szóló jelentés elkészítése, amelyben összehasonlítja a tagállamok általi végrehajtást, és elemzi az eltérések határokon átnyúló műveletekre gyakorolt hatását.

Végezetül, mivel az intézmények és szervezetek számára a belső MREL-követelménynek való egyedi vagy összevont megfelelési kötelezettség is előírható, a gyakorlat azt mutatta, hogy bizonyos helyzetekben a tőkekövetelmény-irányelvben előírt kiegészítő szavatolótőke-követelményeket és kombinált pufferkövetelményt nem ugyanazon az alapon határozzák meg, mint a belső MREL-t. Ezért a kiegészítő szavatolótőke-követelmények és a kombinált pufferkövetelmény becslésére vonatkozó, az (EU) 2021/1118 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel²² elfogadott, jelenlegi szabályozástechnikai standardokat ki kell terjeszteni nemcsak a szanálás alá vonható, hanem a szanálás alá vonhatóként nem azonosított szervezetekre is. Az EBH-nak a 45c. cikk (4) bekezdése szerinti megbízatása ennek megfelelően módosul.

További rendelkezések

A helyreállítási tervek éves aktualizálására vonatkozó kötelezettségekkel kapcsolatosan az intézményekre háruló adminisztratív terhek csökkentése érdekében az 5. cikk (2) bekezdése egy harmadik albekezdéssel egészül ki, amely előírja, hogy a felügyeleti hatóságok mérlegelési jogkörrel rendelkeznek arra vonatkozóan, hogy eltekintsenek a terv bizonyos részeinek egy adott ciklus tekintetében történő frissítésére vonatkozó követelménytől, amennyiben az intézmény jogi vagy szervezeti felépítésében, üzleti tevékenységében vagy pénzügyi helyzetében nem következik be változás.

A bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv jelenlegi megfogalmazása értelmében a helyreállítási tervekben nem feltételezhető, hogy az intézménynek lehetősége

²² A Bizottság (EU) 2021/1118 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. március 26.) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szanálási hatóságok által a szanálás alá vonható csoport konszolidált szintjén a szanálás alá vonható szervezetekre vonatkozó, a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 104a. cikkében említett követelmények és a kombinált pufferkövetelmények becsléséhez – amennyiben az említett irányelv értelmében maga a szanálás alá vonható csoport nem tartozik az említett követelmények hatálya alá – alkalmazandó módszereket részletesen meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 241., 2021.7.8., 1. o.).

lesz rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételére vagy arra, hogy részesülni fog ilyenben. Az 5. cikk (3) bekezdésében foglalt szabály kiegészül annak előírásával, hogy az állami pénzügyi támogatás mellett a helyreállítási tervek nem feltételezhetik a központi banki sürgősségi likviditási támogatáshoz vagy a nem szokványos biztosítékkal, futamidővel és kamatlábbal nyújtott központi banki likviditási támogatáshoz való hozzáférést vagy az ilyen támogatás igénybevételét.

A szanálási hatóságoknak a csoportszintű szanálási tervek elkészítésekor azonosítaniuk kell a csoporthoz tartozó vállalkozások tekintetében meghozandó intézkedéseket. E munka intenzitása és összetettsége a szanálás alá nem vont leányvállalatok tekintetében az érintett intézmények és szervezetek méretétől és kockázati profiljától, kritikus funkciók meglététől és a csoportszintű szanálási stratégiától függően változhat. A bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv így a 12. cikk (1) bekezdésébe beillesztett új albekezdés révén úgy módosul, hogy a szanálási hatóságok e feladat elvégzése során adott esetben egyszerűsített megközelítést alkalmazhatnak.

A 44. cikk (7) bekezdésének pontosításai

A 44. cikk (7) bekezdésének jelenlegi rendelkezése nem egyértelmű abban a tekintetben, hogy az 5 %-os teljes kötelezettség- és szavatolótőke-követelmény korláig terjedő kezdeti finanszírozás biztosítása után, valamint azt követően, hogy a leírható, illetve átalakítható betétek kivételével az összes, biztosítékkal nem rendelkező, nem elsőbbségi kötelezettséget teljes egészében leírták vagy átalakították, milyen feltételek mellett és milyen sorrendben lehet alkalmazni a szanálásfinanszírozási rendszert és az alternatív finanszírozási forrásokat. Ezért a 44. cikk (7) bekezdése úgy módosul, hogy jogilag egyértelművé és rugalmasabbá teszi a szanálási alapoknak az 5 %-os teljes kötelezettség- és szavatolótőke-követelményen felüli alkalmazását.

Szanálási kollégiumok

A 2013/36/EU irányelv 51. cikkének (3) bekezdésével való összhang biztosítása érdekében, amely előírja, hogy a székhely szerinti és a fogadó felügyeleti hatóságok közötti együttműködés és információcsere megkönnyítése érdekében a más tagállamokban jelentős fióktelepekkel rendelkező intézményeket felügyelő illetékes hatóságok felügyeleti kollégiumokat hoznak létre, a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv 88. cikke egy új (6a) bekezdéssel egészül ki, amely úgy rendelkezik, hogy ezekben az esetekben a székhely szerinti és a fogadó szanálási hatóságok közötti együttműködés és információcsere megkönnyítését célzó szanálási kollégiumokat kell létrehozni.

A szanálásfinanszírozási rendszerek követeléseinek rangsorolása

A 37. cikk (7) bekezdése előírja, hogy a szanálásfinanszírozási rendszernek képesnek kell lennie arra, hogy elsőbbségi hitelezőként a szanálás alatt álló intézménytől behajtsa minden olyan költséget, amely a szanálási eszközök és hatáskörök alkalmazásával kapcsolatban indokoltan felmerül. A bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv azonban nem határozta meg a szanálásfinanszírozási rendszer más elsőbbségi hitelezőkhöz viszonyított rangsorát. A 108. cikkbe beillesztett új (9) bekezdés egyértelművé teszi, hogy a szanálásfinanszírozási rendszer ezen követeléseit megelőzik a betétesek és a betétbiztosítási rendszerek követeléseit.

Emellett a szanálásfinanszírozási rendszer a 101. cikkben meghatározott célokra is felhasználható a szanálás során. A bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv eddig nem határozta meg, hogy az ilyen felhasználás keletkeztet-e követelést a szanálásfinanszírozási rendszer javára, és ha igen, úgy az ilyen követelés hol foglal helyet a kielégítési sorrendben. A 108. cikk egy új (8) bekezdéssel egészül ki, amely kimondja, hogy

amennyiben a szanálás alatt álló intézmény tevékenységét a szanálásfinanszírozási rendszer támogatásával részben átruházzák egy áthidaló intézményre vagy egy magánszektorbeli vevőre, úgy a szervezet fennmaradó részével szemben a szanálásfinanszírozási rendszernek követelése keletkezik. Az ilyen követelés fennállását a szanálási stratégiától és a szanálásfinanszírozási rendszer konkrét alkalmazásának módjától függően eseti alapon kell értékelni, de a követelésnek a szanálásfinanszírozási rendszer olyan alkalmazásához kell kapcsolódnia, amely a hitelezők helyetti veszteségviselést célozza, mint amilyen például az átvett átruházott eszközök és kötelezettségek garantálása vagy az átruházott eszközök és kötelezettségek közötti különbség fedezete.

Amennyiben a szanálásfinanszírozási rendszert – egyes hitelezők kötelezettségeinek leírása és átalakítása helyett – a hitelezői feltőkésítés elsődleges szanálási stratégiaként történő alkalmazásának támogatására használják (43. cikk (2) bekezdésének a) pontja), ez nem keletkeztethet követelést a szanálás alatt álló intézménnyel szemben, mivel így megszűnne a szanálásfinanszírozási rendszer hozzájárulásának célja. A „hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv megsértése miatt kifizetett kártérítések szintén nem keletkeztethetnek követelést a szanálásfinanszírozási rendszer javára.

Információcsere

A 128. cikk módosítása lehetővé teszi az Egységes Szanálási Testület, az EKB és a Központi Bankok Európai Rendszerének más tagjai, valamint az EBH, a szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok számára, hogy a Bizottság rendelkezésére bocsássák a szakpolitikák kidolgozásával kapcsolatos feladatainak ellátásához szükséges valamennyi információt.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE**a 2014/59/EU irányelvnek a korai beavatkozási intézkedések, a szanálási feltételek és a szanálási intézkedések finanszírozása tekintetében történő módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
 tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,
 tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
 a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
 tekintettel az Európai Központi Bank véleményére²³,
 tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²⁴,
 rendes jogalkotási eljárás keretében,
 mivel:

- (1) A hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra (a továbbiakban: intézmények) vonatkozó uniós szanálási keretrendszert a 2008–2009-es globális pénzügyi válságot követően és a Pénzügyi Stabilitási Tanács nemzetközileg elfogadott „A pénzügyi intézmények eredményes szanálási rendszereinek fő kritériumai”²⁵ című dokumentumában foglaltak alapján hozták létre. Az uniós szanálási keretrendszer a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvből²⁶ és a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletből²⁷ áll. A jogi aktusok az Unióban letelepedett intézményekre és az említett irányelv vagy rendelet hatálya alá tartozó bármely más szervezetre (a továbbiakban: szervezetek) alkalmazandók. Az uniós szanálási keretrendszer célja, hogy rendezett módon kezelje az intézmények és szervezetek csődjét, megőrizve az intézmények és szervezetek kritikus funkcióit, miközben elkerüli a pénzügyi stabilitást fenyegető veszélyeket, ugyanakkor védi a betéteseket és

²³ HL C [...], [...], [...]. o.

²⁴ HL C [...], [...], [...]. o.

²⁵ Pénzügyi Stabilitási Tanács: A pénzügyi intézmények eredményes szanálási rendszereinek fő kritériumai (2014. október 15.).

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

az állami forrásokat. Emellett az uniós szanálási keretrendszer a határokon átnyúló válságok összehangolt kezelésére szolgáló harmonizált rendszer létrehozásával, valamint azoknak a problémáknak az elkerülésével, amelyek a verseny torzulását és az egyenlőtlen bánásmód kockázatát hordozzák magukban, elő kívánja mozdítani a bankszektor belső piacának fejlődését.

- (2) Több évvel a végrehajtás óta az uniós szanálási keretrendszer a jelenleg alkalmazandó formájában az említett célkitűzések némelyike tekintetében nem éri el a kívánt eredményeket. Míg az intézmények és szervezetek jelentős előrelépést tettek a szanálhatóság felé, és erre a célra jelentős forrásokat különítettek el, különösen a veszteségviselő és feltőkésítési képesség kiépítése, valamint a szanálásfinanszírozási rendszerek feltöltése révén, az uniós szanálási keretrendszert ritkán veszik igénybe. Ehelyett egyes kisebb és közepes méretű intézmények és szervezetek csődjét többnyire nem harmonizált nemzeti intézkedésekkel kezelik. A szanálásfinanszírozási rendszerek helyett inkább az adófizetők pénzét használják fel. Úgy tűnik, hogy ez a helyzet a nem megfelelő ösztönzőkre vezethető vissza. Ezek a nem megfelelő ösztönzők az uniós szanálási keret és a nemzeti szabályok közötti kölcsönhatásból erednek, mivel a közérdek értékelése során alkalmazható széles mérlegelési jogkör gyakorlása nem mindig tükrözi az uniós szanálási keret alkalmazási módja tekintetében meglévő szándékot. Ugyanakkor – a betétekből finanszírozott intézmények betéteseinek veszteségviselési kockázatai miatt – az uniós szanálási keretrendszert kevésbé használták ki annak biztosítására, hogy az említett intézmények, különösen a hitelezői feltőkésítésbe bevonható egyéb kötelezettségek hiányában, a szanálás során külső finanszírozáshoz férhessenek hozzá. Végezetül az a tény, hogy a szanáláson kívüli finanszírozáshoz való hozzáférésre a szanálás esetében alkalmazandóknál kevésbé szigorú szabályok vonatkoznak, az uniós szanálási keret alkalmazásával szemben más megoldások kerültek előtérbe, amelyek gyakran azt eredményezik, hogy az intézmény, illetve a szervezet saját forrásai vagy az ágazat által finanszírozott biztonsági hálók helyett az adófizetők pénzét veszik igénybe. Ez a helyzet viszont a szétaprózódás kockázatával jár, továbbá az intézmények és szervezetek – különösen a kisebb és közepes méretűek – csődjének kezelése során fennáll az optimálistól elmaradó eredmények kockázata, valamint kockázati tényezőt jelentenek a fel nem használt pénzügyi források alternatív költségei is. Ezért biztosítani kell az uniós szanálási keretrendszer hatékonyabb és következetesebb alkalmazását, valamint azt, hogy ez a rendszer a közérdeket szolgáló minden esetben alkalmazható legyen, többek között a főleg betétekből finanszírozott egyes kisebb és közepes méretű intézmények esetében, amelyek nem rendelkeznek hitelezői feltőkésítésbe bevonható elegendő egyéb kötelezettséggel.
- (3) A szanálás alá vonhatóként nem azonosított leányvállalatok tekintetében az érintett intézmények és szervezetek méretétől és kockázati profiljától, kritikus funkciók meglététől és a csoportszintű szanálási stratégiától függően eltérő intenzitású és összetettségű szanálástervezési munkára van szükség. A szanálási hatóságok számára ezért lehetővé kell tenni, hogy figyelembe vegyék ezeket a tényezőket az ilyen leányvállalatok tekintetében meghozandó intézkedések meghatározásakor, és adott esetben egyszerűsített megközelítést alkalmazzanak.
- (4) A nemzeti jog alapján felszámolás alatt álló intézmény vagy szervezet végső soron a piacról való kivonulás felé halad, miután megállapítást nyert, hogy az intézmény vagy szervezet fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, és a szanálási hatóság arra a következtetésre jutott, hogy szanálás nem szolgálja a közérdeket. Ez azt jelenti, hogy nincs szükség csőd esetén kidolgozandó cselekvési tervre, függetlenül

attól, hogy az illetékes hatóság már visszavonta-e az érintett intézmény vagy szervezet engedélyét. Ugyanez vonatkozik az eszközök, jogok és kötelezettségek átruházási stratégia keretében történő átruházása után a fennmaradó, szanálás alatt álló intézményrészre is. Ezért helyénvaló pontosítani, hogy ezekben a helyzetekben nincs szükség szanálási tervek elfogadására.

- (5) A szanálási hatóságok jelenleg megtilthatnak bizonyos nyereségkifizetéseket abban az esetben, ha az intézmény vagy szervezet a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény (MREL) kiegészítéseként nem teljesíti a kombinált pufferkövetelményt. Bizonyos helyzetekben azonban előfordulhat, hogy az intézménynek vagy a szervezetnek a rá vonatkozó előírás szerint nem ugyanazon az alapon kell megfelelnie az MREL-nek, mint a kombinált pufferkövetelménynek. Ez a helyzet bizonytalanságot teremt a szanálási hatóságok nyereségkifizetések megtiltására vonatkozó hatásköre gyakorlásának, valamint az MREL-hez kapcsolódó maximálisan felosztható összeg kiszámításának feltételeit illetően. Ezért elő kell írni, hogy ezekben az esetekben a szanálási hatóságoknak gyakorolniuk kell azt a hatáskörüket, hogy az (EU) 2021/1118 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletből²⁸ eredő kombinált pufferkövetelmény becslése alapján megtiltsanak bizonyos nyereségkifizetéseket. Az átláthatóság és a jogbiztonság biztosítása érdekében a becsült kombinált pufferkövetelményt a szanálási hatóságoknak közölniük kell az intézménnyel vagy szervezettel, amelynek ezt követően e követelményt nyilvánosságra kell hoznia.
- (6) A korai beavatkozási intézkedések meghozatalának lehetősége azért lett bevezetve, hogy az illetékes hatóságok orvosolhassák az intézmények vagy szervezetek pénzügyi és gazdasági helyzetének romlását, valamint a lehető legnagyobb mértékben csökkenthessék egy esetleges szanálás kockázatát és hatását. A korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának kiváltó okaival kapcsolatos bizonytalanság és a felügyeleti intézkedésekkel való részleges átfedések miatt azonban ritkán alkalmaztak korai beavatkozási intézkedéseket. Az említett korai beavatkozási intézkedések alkalmazási feltételeit ezért egyszerűsíteni és pontosítani kell. A vezető testület felmentésének feltételeivel és időzítésével, valamint az ügyvivő vagyonfelügyelők kinevezésével kapcsolatos bizonytalanságok eloszlatása érdekében ezeket az intézkedéseket kifejezetten korai beavatkozási intézkedésnek kell tekinteni, és mindegyiket ugyanazon kiváltó okok alapján kell meghozni. Ugyanakkor az illetékes hatóságok számára elő kell írni, hogy egy adott helyzet kezelésére az arányosság elvével összhangban válasszák ki a megfelelő intézkedéseket. Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok figyelembe vehessék a reputációs kockázatokat, illetve a pénzműködéshez vagy az információs és kommunikációs technológiához kapcsolódó kockázatokat, az illetékes hatóságoknak nemcsak mennyiségi mutatók – például a tőke- vagy likviditási követelmények, a tőkeáttétel szintje, a nemteljesítő hitelek vagy a kitettségek koncentrációja – alapján kell értékelniük a korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának feltételeit, hanem minőségi jellegű kiváltó okok alapján is.

²⁸ A Bizottság (EU) 2021/1118 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. március 26.) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szanálási hatóságok által a szanálás alá vonható csoport konszolidált szintjén a szanálás alá vonható szervezetekre vonatkozó, a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 104a. cikkében említett követelmények és a kombinált pufferkövetelmények becsléséhez – amennyiben az említett irányelv értelmében maga a szanálás alá vonható csoport nem tartozik az említett követelmények hatálya alá – alkalmazandó módszereket részletesen meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 241., 2021.7.8., 1. o.).

- (7) A jogbiztonság javítása érdekében meg kell szüntetni a 2014/59/EU irányelvben meghatározott azon korai beavatkozási intézkedéseket, amelyek átfedésben vannak a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben²⁹ és az (EU) 2019/2034 európai parlamenti és tanácsi irányelvben³⁰ meghatározott prudenciális keret alapján már meglévő hatáskörökkel. Emellett biztosítani kell, hogy a szanálási hatóságok felkészülhessenek egy intézmény vagy szervezet esetleges szanálására. Az illetékes hatóságnak ezért kellő időben tájékoztatnia kell a szanálási hatóságokat az intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetének romlásáról, és a szanálási hatóságoknak rendelkezniük kell előkészítő intézkedések végrehajtásához szükséges hatáskörökkel. Fontos, hogy annak lehetővé tétele érdekében, hogy a szanálási hatóságok a lehető leggyorsabban reagálhassanak egy intézmény vagy szervezet helyzetének romlására, a korai beavatkozási intézkedések előzetes alkalmazása nem lehet feltétele annak, hogy a szanálási hatóság intézkedéseket hozzon az intézmény vagy szervezet értékesítésére vonatkozóan, vagy információkat kérjen a szanálási terv aktualizálásához és az értékelés elkészítéséhez. Az intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetének romlására való következetes, összehangolt, hatékony és időben történő reagálás, valamint az esetleges szanálásra való megfelelő felkészülés érdekében fokozni kell az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok közötti együttműködést és koordinációt. Amint egy intézmény vagy szervezet teljesíti a korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának feltételeit, az illetékes hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak fokozniuk kell az információcserét, beleértve az ideiglenes információkat is, és közösen kell nyomon követniük az intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetét.
- (8) Biztosítani kell az időben történő fellépést és az illetékes hatóság és a szanálási hatóság közötti korai koordinációt, ha egy intézmény vagy szervezet továbbra is működő vállalkozás, de lényeges kockázata van annak, hogy csődbe mehet. Az illetékes hatóságnak ezért a lehető leghamarabb értesítenie kell a szanálási hatóságot az ilyen kockázatról. Az értesítésben ismertetni kell az illetékes hatóság értékelését megalapozó indokokat, valamint át kell tekinteni azokat az alternatív magánszektorbeli intézkedéseket, felügyeleti intézkedéseket vagy korai beavatkozási intézkedéseket, amelyek az intézmény vagy szervezet csődjének megelőzése érdekében észszerű időkereten belül rendelkezésre állnak. Az ilyen korai értesítés nem sértheti az annak megállapítására irányuló eljárásokat, hogy teljesülnek-e a szanálás feltételei. Az, hogy az illetékes hatóság előzetesen értesíti a szanálási hatóságot annak lényeges kockázatáról, hogy egy intézmény vagy szervezet fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, nem lehet feltétele annak, hogy az adott intézmény vagy szervezet tényleges fizetéseképtelenségét vagy valószínű fizetéseképtelenné válását a későbbiekben megállapítsák. Továbbá, ha egy későbbi szakaszban az intézmény vagy szervezet fizetéseképtelennek vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válnak minősül, és észszerű időkereten belül nincs alternatív megoldás a csőd megelőzésére, a szanálási hatóságnak döntenie kell arról, hogy hoz-e szanálási intézkedést. Ilyen esetben az adott intézményre vagy szervezetre alkalmazandó szanálási intézkedésről szóló határozat időben történő meghozatala

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

³⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2034 irányelve (2019. november 27.) a befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, valamint a 2002/87/EK, a 2009/65/EK, a 2011/61/EU, a 2013/36/EU, a 2014/59/EU és a 2014/65/EU irányelv módosításáról (HL L 314., 2019.12.5., 64. o.).

alapvető fontosságú lehet a szanálási stratégia sikeres végrehajtása szempontjából, különösen azért, mert az intézmény vagy szervezet működésébe történő korai beavatkozás hozzájárulhat a stratégia végrehajtásához szükséges megfelelő szintű veszteségviselő képesség és likviditás biztosításához. Ezért helyénvaló lehetővé tenni a szanálási hatóság számára, hogy az illetékes hatósággal szoros együttműködésben értékelje, hogy mi minősül észszerű időkeretnek az intézmény vagy szervezet csődjének elkerülését célzó alternatív intézkedések végrehajtására. A megfelelő időben elérendő eredmény biztosítása és annak lehetővé tétele érdekében, hogy a szanálási hatóság megfelelően felkészülhessen az intézmény vagy szervezet esetleges szanálására, a szanálási hatóságnak és az illetékes hatóságnak rendszeresen találkoznia kell, és a szanálási hatóságnak az ügy körülményeire tekintettel kell döntenie az ülések gyakoriságáról.

- (9) A szanálási keretrendszert potenciálisan minden intézményre vagy szervezetre alkalmazni kell – annak méretétől és üzleti modelljétől függetlenül – amennyiben a nemzeti jog alapján rendelkezésre álló eszközök nem alkalmasak az intézmény vagy szervezet csődjének kezelésére. Az eredmény biztosítása érdekében meg kell határozni, hogy a fizetéseképtelen intézményre vagy szervezetre vonatkozóan milyen kritériumok alapján kell elvégezni a közérdek értékelését. Különösen azt kell tisztázni, hogy a sajátos körülményektől függően az intézmény vagy szervezet bizonyos funkciói akkor is kritikusnak tekinthetők-e, ha megszüntetésük csak regionális szinten érintené a pénzügyi stabilitást vagy a kritikus szolgáltatásokat.
- (10) Annak értékelése során, hogy egy intézmény vagy szervezet szanálása közérdeket szolgál-e, figyelembe kell venni azt a megfontolást, hogy a betétesek védelme jobban biztosított, ha a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeit hatékonyabban használják fel, és ezen rendszereket csak minimális veszteség éri. Ezért a közérdek értékelése során úgy kell tekinteni, hogy – amennyiben a fizetéseképtelenségi eljárás a betétbiztosítási rendszer számára költségesebb lenne – a betétesek védelmére irányuló szanálási célkitűzés a szanálással jobban megvalósítható.
- (11) Annak értékelése során, hogy egy intézmény vagy szervezet szanálása közérdeket szolgál-e, lehetőség szerint figyelembe kell venni az ágazat által finanszírozott biztonsági hálókon (szanálásfinanszírozási rendszerek vagy betétbiztosítási rendszerek) keresztül nyújtott finanszírozás és a tagállamok által az adófizetők pénzéből nyújtott finanszírozás közötti különbséget is. A tagállamok által nyújtott finanszírozás nagyobb erkölcsi kockázattal jár, és kevésbé ösztönzi a piaci fegyelmet. Ezért a rendkívüli állami pénzügyi támogatás minimalizálására irányuló célkitűzés értékelésekor a szanálási hatóságoknak módot kell találniuk arra, hogy a szanálásfinanszírozási rendszereken vagy a betétbiztosítási rendszeren keresztüli finanszírozás elsőbbséget élvezzen a tagállami költségvetési forrásokból származó azonos összegű finanszírozással szemben.
- (12) Annak biztosítása érdekében, hogy a szanálási célok a leghatékonyabb módon valósuljanak meg, a közérdek értékelésének eredménye csak akkor lehet negatív, ha a szanálási célok a fizetéseképtelen intézmény vagy szervezet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolásával nem csak a szanálással azonos mértékben, hanem még hatékonyabban érhetők el.
- (13) Ha egy fizetéseképtelen intézmény vagy szervezet nem kerül szanálás alá, úgy a nemzeti jog szerinti eljárásoknak megfelelően fel kell számolni. Az ilyen eljárások tagállamonként jelentősen eltérőek lehetnek. Bár helyénvaló kellő rugalmasságot biztosítani a meglévő nemzeti eljárások alkalmazására, bizonyos szempontokat

tisztázni kell annak biztosítása érdekében, hogy az érintett intézmények vagy szervezetek kilépjenek a piacról.

- (14) Biztosítani kell, hogy az érintett tagállami közigazgatási vagy igazságügyi hatóság gyorsan megindítsa a nemzeti jog szerinti eljárást, ha egy intézmény vagy szervezet fizetéseképtelennek vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válnak minősül, és nem kerül szanálás alá. Amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi az intézménynek vagy szervezetnek a részvényesek döntése alapján történő önkéntes felszámolását, ezt a lehetőséget fenn kell tartani. Biztosítani kell azonban, hogy a részvényesek gyors fellépésének hiányában az illetékes tagállami közigazgatási vagy igazságügyi hatóság intézkedjen.
- (15) Azt is elő kell írni, hogy az ilyen eljárások végeredménye a fizetéseképtelen intézmény vagy szervezet piacról való kivonulása vagy banki tevékenységeinek megszüntetése kell, hogy legyen. A nemzeti jogtól függően ez a cél különböző módokon érhető el, amelyek magukban foglalhatják az intézmény vagy szervezet részben vagy egészben történő értékesítését, meghatározott eszközök vagy források értékesítését, fokozatos felszámolást vagy a banki tevékenységek – többek között a kifizetések és a betétgyűjtés – megszüntetését annak érdekében, hogy az eszközök fokozatosan értékesítésre kerüljenek, lehetővé téve az érintett hitelezők követeléseinek kielégítését. Az eljárások jobb kiszámíthatósága érdekében azonban ezt az eredményt észszerű időkereten belül kell elérni.
- (16) Az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy egy intézmény vagy szervezet engedélyét kizárólag azon az alapon vonják vissza, hogy az intézmény vagy szervezet fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, és nem kerül szanálás alá. Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy az intézmény vagy szervezet nemzeti joggal összhangban történő felszámolásának célját támogatva visszavonják az intézmény vagy szervezet engedélyét, különösen azokban az esetekben, amikor a nemzeti jog alapján rendelkezésre álló eljárások nem indíthatók meg abban az időpontban, amikor az intézményt vagy szervezetet fizetéseképtelennek vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válnak minősítik, beleértve azokat az eseteket is, amikor az intézmény vagy szervezet a mérlege szerint még nem fizetéseképtelen. Annak biztosítása érdekében, hogy az intézmény vagy szervezet felszámolásának célja elérhető legyen, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az engedély illetékes hatóság általi visszavonása is szerepeljen azon lehetséges feltételek között, amelyek lehetővé teszik a fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné váló, de szanálás alá nem vont intézményekre vagy szervezetekre alkalmazandó, a nemzeti jogon alapuló eljárások legalább egyikének megindítását.
- (17) A 2014/59/EU irányelv, a 806/2014/EU rendelet és a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv³¹ végrehajtása során szerzett tapasztalatok fényében tovább kell pontosítani azokat a feltételeket, amelyek mellett – kivételesen – rendkívüli állami pénzügyi támogatásnak minősülő, megelőző elővigyázatossági jellegű intézkedések tehetők. Az Unión belüli betétbiztosítási rendszerek eltérő jellegéből eredő versenytorzulás minimalizálása érdekében kivételesen lehetővé kell tenni, hogy a betétbiztosítási rendszerek – a 2014/49/EU irányelvnek megfelelően – megelőző intézkedésként rendkívüli állami pénzügyi támogatásnak minősülő beavatkozásokat hajtsanak végre, amennyiben a kedvezményezett intézmény vagy szervezet esetében a

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

fizetéseképtelenség vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válás egyik feltétele sem teljesül. Az óvintézkedéseket kellő időben kell meghozni. Az Európai Központi Bank (EKB) jelenleg azt a megfontolást, hogy egy intézmény vagy szervezet az elővigyázatossági feltőkésítés szempontjából fizetőképességű, 12 hónapon át tartó olyan előretekintő értékelés alapján állapítja meg, amelyben azt vizsgálja, hogy az intézmény vagy szervezet képes-e megfelelni az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben³² vagy az (EU) 2019/2033 európai parlamenti és tanácsi rendeletben³³ meghatározott szavatolótőke-követelményeknek, illetve a 2013/36/EU irányelvben vagy az (EU) 2019/2034 irányelvben meghatározott kiegészítő szavatolótőke-követelményeknek. Ennek gyakorlatát a 2014/59/EU irányelvben meg kell határozni. Ezen túlmenően az értékvesztett eszközök – többek között a vagyonkezelői eszközök vagy az eszközgarancia-rendszerek – tehermentesítésére irányuló intézkedések eredményesnek és hatékonyak bizonyulhatnak az intézmények és szervezetek esetleges pénzügyi nehézségeit kiváltó okok kezelésében és a csőd megelőzésében, ezért megfelelő óvintézkedéseknek minősülhetnek. Ezért meg kell határozni, hogy ilyen óvintézkedések értékvesztett eszközökre vonatkozó intézkedések formájában is tehetők.

- (18) A piaci fegyelem megőrzése, a közpénzek védelme és a verseny torzulásának elkerülése érdekében az óvintézkedések továbbra is kivételt képeznek, és csak a piac súlyos zavarainak kezelésére vagy a pénzügyi stabilitás megőrzésére alkalmazhatók. Ezenkívül az óvintézkedések nem alkalmazhatók a felmerült vagy valószínű veszteségek kezelésére. A felmerült vagy valószínűsíthetően felmerülő veszteségek azonosításának legmegbízhatóbb eszköze az EKB, az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel³⁴ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) vagy az illetékes nemzeti hatóságok által végzett eszközminőség-vizsgálat. Az illetékes hatóságoknak e felülvizsgálat alkalmazásával kell azonosítaniuk a felmerült vagy valószínűsíthetően felmerülő veszteségeket, amennyiben a felülvizsgálat észszerű időkereten belül elvégezhető. Amennyiben ez nem lehetséges, az illetékes hatóságoknak a fennálló körülmények között megvalósítható legmegbízhatóbb módon kell azonosítaniuk a felmerült vagy valószínűleg felmerülő veszteségeket, adott esetben helyszíni ellenőrzések alapján.
- (19) Az elővigyázatossági feltőkésítés célja azon életképes intézmények és szervezetek támogatása, amelyekről megállapították, hogy a közeljövőben valószínűleg átmeneti nehézségekkel szembesülnek, és ezáltal helyzetük további romlásának megakadályozása. Annak érdekében, hogy ne részesülhessenek állami támogatásban olyan vállalkozások, amelyek a támogatás nyújtásakor már nem nyereségesek, a szavatolótőke-instrumentumok vagy más tőkeinstrumentumok megszerzésével vagy értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában tett óvintézkedések nem haladhatják meg azt a mértéket, amely a stresszteszt vagy valamely azzal egyenértékű vizsgálat szerinti kedvezőtlen forgatókönyvben azonosított tőkehiány

³² Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

³³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27.) a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint az 1093/2010/EU, az 575/2013/EU, a 600/2014/EU és a 806/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 314., 2019.12.5., 1. o.).

³⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

fedezéséhez szükséges. A közfinanszírozást végső soron meg kell szüntetni, ezért az említett óvintézkedéseknek időben korlátozottnak kell lenniük, és egyértelmű ütemtervet kell tartalmazniuk a kivezetésükre vonatkozóan (exitstratégia). A lejárat nélküli instrumentumokat, beleértve az elsődleges alapvető tőkét is, csak kivételes körülmények között és bizonyos mennyiségi korlátok mellett szabad alkalmazni, mivel jellegükénél fogva nem felelnek meg az átmeneti intézkedés feltételeinek.

- (20) Óvintézkedések útján csak akkor összegű finanszírozást szabad nyújtani, amelyre az intézménynek vagy szervezetnek annak érdekében van szüksége, hogy a stresszteszt vagy valamely azzal egyenértékű vizsgálat során meghatározott kedvezőtlen forgatókönyv-esemény bekövetkeztekor meg tudja őrizni a fizetőképességét. Értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában megvalósuló óvintézkedések esetében a finanszírozásban részesülő intézmény vagy szervezet számára lehetővé kell tenni, hogy az adott összeget az átruházott eszközök veszteségeinek fedezésére vagy tőkeinstrumentumok megszerzésével kombinálva használja fel, feltéve, hogy nem lépi túl az azonosított hiány teljes összegét. Biztosítani kell továbbá, hogy az értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában megvalósuló óvintézkedések megfeleljenek az állami támogatásokra vonatkozó hatályos szabályoknak és a bevált gyakorlatoknak, helyreállítsák az intézmény vagy szervezet hosszú távú életképességét, továbbá alkalmazásukkal az állami támogatás a szükséges minimumra korlátozódjon, és elkerülhető legyen a verseny torzulása. Ezen okok miatt az érintett hatóságoknak az értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában hozott óvintézkedések esetében figyelembe kell venniük a konkrét iránymutatást, beleértve az eszközközkezelő társaságokra vonatkozó tervezetet³⁵ és a nemteljesítő hitelek kezeléséről szóló közleményt³⁶. Az értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában megvalósuló óvintézkedéseknek elsődlegesen mindig átmeneti jellegűnek kell lenniük. Az érintett intézmény vagy szervezet értékvesztett eszközeivel kapcsolatban egy meghatározott időszakra nyújtott állami garanciák várhatóan jobban biztosítják az átmenetiségi feltételnek való megfelelést, mint az ilyen eszközök államilag támogatott szervezetre történő átruházása. A kapott támogatás ellenére sem életképes intézmények és szervezetek piacról való kivonulásának biztosítása érdekében rendelkezni kell arról, hogy az érintett intézmény vagy szervezet, amennyiben nem felel meg azoknak a támogatási feltételeknek, amelyek a támogatási intézkedések bevezetésének idején meghatározásra kerültek, fizetéseképtelennek vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válnak minősüljön.
- (21) A prudenciális követelmények lényeges megsértésének lefedése érdekében tovább kell pontosítani azokat a feltételeket, amelyek alapján megállapítható, hogy a holdingtársaságok fizetéseképtelenek-e vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válnak-e. Az említett követelmények holdingtársaság általi megsértését akkor kell lényegesnek tekinteni, ha a jogsértés a típusát és a mértékét tekintve olyan szintű, hogy – ha egy hitelintézet követte volna el – indokolt lenne, hogy az illetékes hatóság a 2013/36/EU irányelv 18. cikkével összhangban visszavonja az engedélyt.
- (22) A tagállamok a nemzeti joguk alapján felfüggeszthetik a kifizetéseket vagy a teljesítési kötelezettségeket, és ez kiterjedhet a biztosítható betétekre is. Amennyiben a kifizetések vagy a teljesítési kötelezettségek felfüggesztése nem függ össze közvetlenül a hitelintézet pénzügyi körülményeivel, előfordulhat, hogy a betétek

³⁵ COM(2018) 133 final.

³⁶ COM(2020) 822 final.

befagyásának a 2014/49/EU irányelv szerinti esete nem áll fenn. Következésképpen előfordulhat, hogy a betétesek hosszabb ideig nem férnek hozzá a betéteikhez. A betétesek bankszektorba vetett bizalmának megőrzése, valamint a pénzügyi stabilitás fenntartása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a betétesek a betéteikből hozzáférhessenek ahhoz a megfelelő napi összeghez, amelyből fedezni tudják különösen a megélhetési költségeiket, amennyiben a betéteikhez azért nem férnek hozzá, mert a kifizetések felfüggesztésére a betétesek kártalanításán kívüli okból kerül sor. Ilyen eljárást csak kivételes esetben szabad alkalmazni, és a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a betétesek hozzáférhessenek a megfelelő napi összegekhez.

- (23) A jogbiztonság növelése érdekében, valamint tekintettel a jövőbeli bizonytalan eseményekből – többek között a szanálás időpontjában folyamatban lévő jogviták kimeneteléből – eredő kötelezettségek potenciális jelentőségére, meg kell határozni, hogy az említett kötelezettségeket a hitelezői feltőkésítés alkalmazása tekintetében milyen módon kell kezelni. E tekintetben a számviteli szabályokban, és különösen az 1126/2008/EK bizottsági rendelettel elfogadott IAS 37 nemzetközi számviteli standardban megállapított számviteli szabályokat³⁷ kell irányadónak tekinteni. Ennek alapján a szanálási hatóságoknak különbséget kell tenniük a céltartalékok és a függő kötelezettségek között. A céltartalékok a pénzeszközök valószínű kiáramlásához kapcsolódó, megbízhatóan megbecsülhető kötelezettségek. A függő kötelezettségek nincsenek megjelenítve számviteli kötelezettségként, mivel olyan kötelelemhez kapcsolódnak, amely a becslés időpontjában nem tekinthető valószínűnek, vagy nem becsülhető meg megbízhatóan.
- (24) A céltartalékok számviteli kötelezettségek, ezért elő kell írni, hogy azokat az egyéb kötelezettségekkel azonos módon kell kezelni. A céltartalékoknak hitelezői feltőkésítésbe bevonhatónak kell lenniük, kivéve, ha megfelelnek a hitelezői feltőkésítés hatálya alóli kizárásra vonatkozó konkrét kritériumok valamelyikének. Tekintettel arra, hogy ezek a céltartalékok a szanálás során relevánsak lehetnek, valamint a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazásának bizonyossága érdekében elő kell írni, hogy a céltartalékok a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek részét képezik, és hogy ennek következtében a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazandó rájuk. Azt is biztosítani kell, hogy a hitelezői feltőkésítés alkalmazását követően ezeket a kötelezettségeket és a velük kapcsolatban felmerülő egyéb kötelezettségeket vagy követeléseket semmilyen más tekintetben se lehessen figyelembe venni. Ez különösen fontos a szanálás alatt álló intézménnyel szembeni bírósági követelésekből eredő kötelezettségek esetében.
- (25) A számviteli elvek szerint a függő kötelezettségek nem jeleníthetők meg kötelezettségként, ezért a hitelezői feltőkésítés tekintetében nem vehetők figyelembe. Biztosítani kell azonban, hogy egy, a szanálás időpontjában valószínűtlen vagy megbízhatóan meg nem becsülhető eseményből esetlegesen eredő függő kötelezettség ne rontsa a szanálási stratégia és különösen a hitelezői feltőkésítés hatékonyságát. E cél elérése érdekében az értékelőnek a szanálás céljából végzett értékelés részeként értékelnie kell a szanálás alatt álló intézmény mérlegében szereplő függő kötelezettségeket, és a legjobb tudása szerint számszerűsítienie kell e kötelezettségek potenciális értékét. Annak érdekében, hogy a szanálási eljárást követően az intézmény

³⁷

A Bizottság 1126/2008/EK rendelete (2008. november 3.) az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi számviteli standardok elfogadásáról (HL L 320., 2008.11.29., 1. o.).

vagy szervezet megfelelő ideig fenn tudja tartani a piaci bizalmat, az értékelőnek figyelembe kell vennie ezt a potenciális értéket azon összeg meghatározásakor, amellyel a szanálás alatt álló intézmény tőkemegfelelési mutatóinak helyreállítása érdekében a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeket le kell írni vagy át kell alakítani. A szanálási hatóságnak különösen olyan mértékben kell alkalmaznia a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek átalakítását, hogy a szanálás alatt álló intézmény feltőkésítése kellő mértékű legyen azon potenciális veszteségek fedezésére, amelyeket egy valószínűtlen esemény miatt esetlegesen felmerülő kötelezettség okozhat. A leírandó vagy átalakítandó összeg értékelésekor a szanálási hatóságnak számos tényező alapján gondosan mérlegelnie kell a potenciális veszteségnek a szanálás alatt álló intézményre gyakorolt hatását, beleértve az esemény bekövetkezésének valószínűségét, a bekövetkezésének időkeretét és a függő kötelezettség összegét.

- (26) Bizonyos körülmények között, miután a szanálásfinanszírozási rendszer az intézmény vagy szervezet szavatolótókéit is magában foglaló teljes kötelezettségállományának legfeljebb 5 %-át kitevő hozzájárulást nyújtott, a szanálási hatóságok a szanálási intézkedést kiegészítő finanszírozási források bevonásával tovább támogathatják. Pontosabban meg kell határozni, hogy a szanálásfinanszírozási rendszer milyen körülmények között nyújthat további támogatást abban az esetben, ha már teljes egészében leírták vagy átalakították az összes olyan kötelezettséget, amely a kielégítési sorrendben hátrébb sorolt, mint a hitelezői feltőkésítésből kötelezően vagy a mérlegelési jogkör alkalmazásával ki nem zárt betétek.
- (27) Az (EU) 2019/876 európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁸, az (EU) 2019/877 európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁹ és az (EU) 2019/879 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴⁰ átültette az uniós jogba a Pénzügyi Stabilitási Tanács által 2015. november 9-én közzétett, „Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet” (A teljes veszteségviselő képesség keretelvei és feltételei) (TLAC) című nemzetközileg elfogadott dokumentumot, amely az uniós jogban globálisan rendszerszinten jelentős intézményként (G-SII) említett globálisan rendszerszinten jelentős bankokra vonatkozik (a továbbiakban: TLAC-standard). Az (EU) 2019/877 rendelet és az (EU) 2019/879 irányelv szintén módosította a 2014/59/EU irányelvben és a 806/2014/EU rendeletben meghatározott MREL-t. A 2014/59/EU irányelv MREL-re vonatkozó rendelkezéseit és a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó TLAC-standard végrehajtását össze kell hangolni egyes olyan kötelezettségek tekintetében, amelyek felhasználhatók az MREL azon részének teljesítésére, amelyet szavatolótókéval és egyéb alárendelt kötelezettségekkel kell teljesíteni. Különösen a bizonyos kizárt kötelezettségekkel egyenrangú kötelezettségeket kell figyelembe venni

³⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/876 rendelete (2019. május 20.) az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótókéra és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitettségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 1. o.).

³⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/877 rendelete (2019. május 20.) a 806/2014/EU rendeletnek a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében történő módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 226. o.).

⁴⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/879 irányelve (2019. május 20.) a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében a 2014/59/EU irányelv, valamint a 98/26/EK irányelv módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 296. o.).

a szanálás alá vonható szervezetek szavatolótőkéjében és alárendelt leírható instrumentumaiban, amennyiben ezen kizárt kötelezettségek összege a szanálás alá vonható szervezet mérlegében nem haladja meg a szanálás alá vonható szervezet szavatolótőkéje és leírható, illetve átalakítható kötelezettségei összegének 5 %-át, és ez a beszámítás nem jár együtt „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvvel kapcsolatos kockázattal.

- (28) Az MREL meghatározására vonatkozó szabályok főként az MREL megfelelő szintjének meghatározására összpontosítanak, feltételezve, hogy a hitelezői feltőkésítés az előnyben részesített szanálási stratégia. A 2014/59/EU irányelv azonban lehetővé teszi a szanálási hatóságok számára, hogy más szanálási eszközöket is alkalmazzanak, nevezetesen a szanálás alatt álló intézmény tevékenységének magánvásárlóra vagy áthidaló intézményre történő átruházásán alapuló megoldásokat. Ezért meg kell határozni, hogy amennyiben a szanálási terv a vagyoneértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz alkalmazását és a szanálás alá vonható szervezet piacról való kivonulását irányozza elő, a szanálási hatóságoknak az érintett szanálás alá vonható szervezetre vonatkozó MREL szintjét az említett szanálási eszközök sajátosságai, valamint az ezen eszközökkel járó különböző veszteségviselő és feltőkésítési igények alapján kell megállapítaniuk.
- (29) A szanálás alá vonható szervezetekre vonatkozó MREL szintje a szanálás során várható veszteségek összegének és annak a feltőkésítési összegnek az együttese, amely lehetővé teszi, hogy a szanálás alá vonható szervezet továbbra is megfeleljen az engedélyezés feltételeinek, és az adott időszakban folytassa tevékenységét. Néhány előnyben részesített szanálási stratégia, különösen a vagyoneértékesítési eszköz célja az eszközök, jogok és kötelezettségek átvevőre történő átruházása és a piacról való kivonulás. Ezekben az esetekben előfordulhat, hogy a feltőkésítési összetevő által elérni kívánt célok nem ugyanolyan mértékben esnek latba, mivel a szanálási hatóságnak nem kell biztosítania, hogy a szanálás alá vonható szervezet a szanálási intézkedést követően ismét megfeleljen a szavatolótőke-követelményeknek. Mindazonáltal ezekben az esetekben a veszteségek várhatóan meghaladják a szanálás alá vonható szervezetre vonatkozó szavatolótőke-követelményt. Ezért helyénvaló előírni, hogy az említett szanálás alá vonható szervezetekre vonatkozó MREL szintje továbbra is magában foglaljon egy, a szanálási stratégiával arányos módon kiigazított feltőkésítési összeget.
- (30) Amennyiben a szanálási stratégia a hitelezői feltőkésítéstől eltérő szanálási eszközök alkalmazását irányozza elő, az érintett szervezet feltőkésítési szükségletei a szanálást követően általában kisebbek, mint a bank nyílt hitelezői feltőkésítése esetében. Az MREL ilyen esetben történő kalibrálásakor – a feltőkésítési követelmény becslése során – figyelembe kell venni ezt a szempontot. Ezért az azon szanálás alá vonható szervezetekre vonatkozó MREL szintjének kiigazításakor, amely szervezetek szanálási terve vagyoneértékesítési eszközt vagy áthidaló eszközt és a piacról való kivonulást irányozza elő, a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük ezen eszközök jellemzőit, beleértve a magánvásárlóra vagy az áthidaló intézményre történő átruházás várható terjedelmét, az átruházandó instrumentumok típusait, ezen instrumentumok várható értékét és értékesíthetőségét, valamint az előnyben részesített szanálási stratégia kialakítását, beleértve az eszközelkülönítési eszköz kiegészítő alkalmazását is. Mivel a szanálási hatóságnak eseti alapon kell döntenie a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek szanálás során történő esetleges felhasználásáról, és mivel ez a döntés bizonyossággal nem feltételezhető előre, a szanálási hatóságoknak az MREL

szintjének meghatározásakor nem szabad figyelembe venniük a betétbiztosítási rendszer szanáláshoz való potenciális hozzájárulását.

- (31) Az átruházási stratégia hatálya alá tartozó intézményeket és szervezeteket azonos módon kell ösztönözni a megfelelő összegű MREL kialakítására, függetlenül attól, hogy a stratégia alkalmazására szanálás keretében vagy azon kívül kerül sor. Ezért az azon intézményekre vagy szervezetekre vonatkozó MREL szintjének meghatározásakor, amelyek a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (5) bekezdése értelmében, a nemzeti fizetéseképtelenségi eljárással összefüggő intézkedések hatálya alá tartoznak, ugyanazokat a szabályokat kell követni, mint amelyeket azon szanálás alá vonható szervezetek MREL-jének meghatározására kell alkalmazni, amely szervezetek előnyben részesített szanálási stratégiája az üzletértékesítést vagy az áthidaló intézményre történő átruházást, majd a piacról való kivonulást írja elő.
- (32) A szanálási keretrendszer és a piaci visszaélésre vonatkozó keret között kölcsönhatások adódhatnak. A szanálás előkészítése során hozott intézkedésekre különösen érvényes az, hogy az 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴¹ értelmében bennfentes információnak minősülhetnek, és korai nyilvánosságra hozataluk veszélyeztetheti a szanálási folyamatot. A szanálás alatt álló intézmények oly módon kezelhetik ezt a problémát, hogy kéri a bennfentes információk közzétételének az 596/2014/EU rendelet 17. cikkének (5) bekezdése szerinti késleltetését. Előfordulhat azonban, hogy a szanálásra való felkészüléskor nem mindig állnak fenn a megfelelő ösztönzők arra, hogy a szanálás alatt álló intézmény ilyen kérelmet kezdeményezzen. Az ilyen helyzetek elkerülése érdekében a szanálási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy a szanálás alatt álló intézmény nevében közvetlenül kérhessék a bennfentes információk közzétételének az 596/2014/EU rendelet 17. cikkének (5) bekezdése értelmében történő késleltetését.
- (33) A szanálástervezés, a szanálhatósági értékelés, a szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy kiküszöbölésére vonatkozó hatáskör gyakorlása, valamint az információcsere elősegítése érdekében a más tagállamokban jelentős fióktelepekkel rendelkező intézmények szanálási hatóságának szanálási kollégiumot kell létrehoznia és irányítania.
- (34) A szanálásfinanszírozási rendszereknek a 2014/59/EU irányelv 102. cikkének (1) bekezdésében említett kezdeti felhalmozási időszakát követően a rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközei kismértékben a célszint alá csökkenhetnek, különösen a biztosított betétek növekedése miatt. Az ilyen körülmények között valószínűleg lehívásra kerülő előzetes hozzájárulások összege tehát vélhetően alacsony. Előfordulhat tehát, hogy bizonyos években az ilyen előzetes hozzájárulások összege már nem áll arányban a beszédésük költségével. A szanálási hatóságok számára ezért lehetővé kell tenni, hogy az előzetes hozzájárulások beszédését legalább egy évvel elhalaszthassák mindaddig, amíg a beszédendő összeg arányos nem lesz a beszédési eljárás költségével, feltéve, hogy ez a halasztás nem befolyásolja lényegesen a szanálási hatóságoknak a szanálásfinanszírozási rendszerek alkalmazására vonatkozó képességét.

⁴¹ Az Európai Parlament és a Tanács 596/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 173., 2014.6.12., 1. o.).

- (35) A visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások a szanálásfinanszírozási rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközök közé tartoznak. Ezért meg kell határozni azokat a körülményeket, amelyek mellett e fizetési kötelezettségvállalások lehívhatók, valamint – ha egy intézményre vagy szervezetre már nem vonatkozik a szanálásfinanszírozási rendszerhez való hozzájárulási kötelezettség – a kötelezettségvállalások megszüntetésére alkalmazandó eljárást. Ezen túlmenően a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásoknak a beszedendő előzetes hozzájárulások teljes összegén belüli arányával kapcsolatos nagyobb átláthatóság és nagyobb bizonyosság biztosítása érdekében a szanálási hatóságoknak ezt a részt – az alkalmazandó korlátokra is figyelemmel – évente meg kell határozniuk.
- (36) A szanálásfinanszírozási rendszerekhez nyújtható rendkívüli utólagos hozzájárulások lehívható maximális éves összege jelenleg az előzetes hozzájárulások összegének háromszorosára korlátozódik. A 2014/59/EU irányelv 102. cikkének (1) bekezdésében említett kezdeti felhalmozási időszakot követően az ilyen előzetes hozzájárulások – a szanálásfinanszírozási rendszer alkalmazásán kívüli körülmények között – csak a biztosított betétek szintjének változásaitól függnének, és ezért valószínűleg kis mértékűek lesznek. Ha a rendkívüli utólagos hozzájárulások maximális összegét az előzetes hozzájárulásokra alapozzuk, az drasztikusan korlátozhatja a szanálásfinanszírozási rendszerek utólagos hozzájárulások beszedésére irányuló lehetőségét, ezáltal csökkentve intézkedési képességüket. Ennek elkerülése érdekében más határértéket kell megállapítani, és a rendkívüli utólagos hozzájárulások lehívható maximális összegét az érintett szanálásfinanszírozási rendszer célszintjének háromszor egyenylcadában kell megállapítani.
- (37) A 2014/59/EU irányelv részben harmonizálta a betéteknek a rendes fizetéseképtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályok szerinti rangsorolását. Ezek a szabályok a betétek háromszintű rangsorát írták elő, ahol a biztosított betétek állnak a rangsor élén, majd a természetes személyek, mikro-, kis- és középvállalkozások kártalanítási összeghatár feletti biztosítható betétei következnek. A fennmaradó betéteket, azaz a nagyvállalatok kártalanítási összeghatárt meghaladó betéteit és a betétbiztosítási rendszer általi kártalanításból kizárt betéteket hátrébb kellett sorolni, de a rangsort illetően más harmonizálásra nem került sor. Végezetül, a betétbiztosítási rendszerek követelése a biztosított betétekével azonos szinten álló, magasabb prioritásúak voltak. Ez azonban a betétesek védelme szempontjából nem bizonyult optimális megoldásnak. A részleges harmonizáció miatt a fennmaradó betétesekkel szemben tagállamonként eltérő bánásmód érvényesült, különösen azért, mert egyre több tagállam döntött úgy, hogy jogi szempontból a fennmaradó betéteket is előnyben részesíti. Ezek a különbségek nehézségeket okoztak a szanálási értékelések során a határokon átnyúló tevékenységű csoportokra vonatkozó kontrafaktuális fizetéseképtelenségi forgatókönyvek meghatározásakor is. Ezenkívül a betétesek általános elsőbbségének hiánya a betétesek követeléseinek háromszintű rangsorolásával együtt potenciálisan problémákat okozott a „hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvnek való megfelelés tekintetében, különösen akkor, ha a 2014/59/EU irányelv által nem harmonizált betéteket az előresorolt követelésekkel azonos szinten sorolták be. Végül a betétbiztosítási rendszerek követeléseinek magas prioritása nem tette lehetővé, hogy az e rendszerekben rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket hatékonyabban és eredményesebben használják fel a biztosított betétek fizetéseképtelenségi eljárásban történő kifizetésétől eltérő beavatkozások, nevezetesen szanálás, alternatív fizetéseképtelenségi intézkedések vagy megelőző intézkedések keretében. A biztosított betétek védelmét nem a betétbiztosítási rendszer követeléseinek rangsorolása biztosítja, hanem a szanálás során a hitelezői feltőkésítésből való kötelező kizárás,

valamint a betétek befagyása esetén a betétbiztosítási rendszer általi azonnali visszafizetés. Ezért módosítani kell a betéteknek a követelések jelenlegi hierarchiáján belüli rangsorát.

- (38) A betétesek általános elsőbbségének egyszintű megközelítés útján való bevezetésével az összes betét rangsorolását teljes mértékben harmonizálni kell oly módon, hogy a rangsorban minden betét – a típusától függetlenül – megelőzi a rendes, fedezetlen követeléseket. Ugyanakkor a betétbiztosítási rendszerek szanálási, fizetéseképtelenségi és megelőző intézkedések során történő alkalmazását mindig a vonatkozó feltételrendszernek, különösen az úgynevezett „legkisebb költség kritériumának vizsgálata” feltétlenek való megfeleléstől kell függővé tenni.
- (39) A betétesek általános elsőbbsége hozzá fog járulni a betétesek bizalmának megerősítéséhez és a bankostromok kockázatának további megelőzéséhez. A betétesek fokozott védelme összhangban van azzal a piaci stressz idején különösen fontossá váló központi szereppel, amit a betétek egyrészt a reálgazdaságban, mint megtakarítások és a fizetések elsődleges eszközei, másrészt a banki tevékenységben – fontos finanszírozási forrásként, és a bankrendszerbe vetett bizalom fő mozgatórugóiként – betöltenek. Ezen túlmenően a betétesek általános elsőbbsége javítja az intézmények és szervezetek szanálhatóságát azáltal, hogy jobban meg tudnak felelni a szanálásfinanszírozási rendszerhez való hozzáférés követelményeinek, és csökkenti az e rendszerekből származó finanszírozási szükségletet, mivel a fedezetlen adósságok hitelezői feltőkésítése esetén kisebb a kockázata annak, hogy sérül a „hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv. A betéteknek a rendes, fedezetlen követelések fizetéseképtelenségi osztályából való kiemelése különösen javítaná a rendes, fedezetlen követelések fennmaradó részének a hitelezői feltőkésítésbe való bevonhatóságát, mert minimálisra csökkentené a „hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv megsértésének kockázatát. A betétesek általános elsőbbsége azáltal, hogy csökkenti annak valószínűségét, hogy a betéteket a szanálásfinanszírozási rendszerhez való hozzáférés biztosítása érdekében leírják vagy átalakítják, hozzájárulna a hitelezői feltőkésítés hatékonyabbá és hitelesebbé tételéhez, továbbá növelné a szanálási keretrendszerben az átláthatóságot és jogbiztonságot. Ezen túlmenően a szanálás során a betétesek általános elsőbbsége hozzájárulna az átruházási stratégiák hitelességéhez, mivel megkönnyítené, hogy a teljes betétállomány bekerüljön a magánvásárlóra vagy áthidaló intézményre átruházandó kötelezettségek körébe, ami kedvező lenne a szanálás alatt álló intézmény ügyfélkapcsolatai és franchise-értéke szempontjából. Végezetül a betétesek tekintetében a fizetéseképtelenségi eljárásban alkalmazott kielégítési sorrend teljes harmonizációja a határokon átnyúló tevékenységek és az egyenlő versenyfeltételek szempontjából is előnyös lenne.
- (40) A rendes fizetéseképtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályok szerinti betétrangorra vonatkozó egyszintű megközelítés hozzájárul ahhoz, hogy valamennyi betét védelme hatékonyabban és kevésbé költséges módon valósulhasson meg. A biztosított betétek esetében az említett megközelítés megkönnyíti a betétbiztosítási rendszer számára, hogy azok kifizetésén túl olyan intézkedéseket is finanszírozzon, amelyek adott esetben hatékonyabbak és kevésbé zavarják a betétekhez való hozzáférés védelmét, mivel nem szakítják meg a bankszámlákhoz és a pénzforgalmi szolgáltatásokhoz való hozzáférést. A nem biztosított betétek esetében az említett megközelítés megkönnyíti azok védelmét, amennyiben erre a pénzügyi stabilitás védelme és a betétesek bizalmának megőrzése érdekében szükség van. Végezetül, azáltal, hogy rugalmasabbá teszi a betétesek védelmére szolgáló, potenciálisan kevésbé költséges mechanizmusok alkalmazását, ez a megközelítés minimálisra csökkenti a

betétbiztosítási rendszerekből történő azonnali folyósítási igényt, így az e rendszerekben rendelkezésre álló pénzügyi eszközök más válságok esetére tartalékolhatók, és az ilyen alapok feltöltése miatt a bankszektorra kevesebb teher hárul.

- (41) A betétek rangsorának változásai, különösen a biztosított betétek és a betétbiztosítási rendszerek követelései által az összes többi betéttel szemben élvezett elsőbbség megszüntetése nem érintené hátrányosan a biztosított betétekre csőd esetén vonatkozó védelmet, amelyet továbbra is garantálna, hogy szanálás esetén a biztosított betéteket kötelező kizárni a veszteségviselésből, végső soron pedig a betétek befagyása esetén a betétbiztosítási rendszer által teljesített kifizetések is rendelkezésre állnak.
- (42) A szanálásfinanszírozási rendszerekkel támogatható a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz alkalmazása is, amelynek során a szanálás alatt álló intézmény eszközeit, jogait és kötelezettségeit átruházzák az átvevőre. Ebben az esetben a szanálásfinanszírozási rendszernek az intézmény vagy szervezet fennmaradó részével szemben – annak rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő későbbi felszámolása során – követelése lehet. Ez akkor fordulhat elő, ha a szanálásfinanszírozási rendszert olyan veszteségekkel kapcsolatban alkalmazzák, amelyeket a hitelezők egyébként viselnének, többek között az eszközökre és kötelezettségekre vonatkozó garanciák vagy az átruházott eszközök és kötelezettségek közötti különbség fedezése formájában. Annak biztosítása érdekében, hogy a fennmaradó intézmény vagy szervezet részvényesei és hitelezői ténylegesen viseljék a szanálás alatt álló intézmény veszteségeit, és növeljék annak valószínűségét, hogy a fizetéseképtelenségi eljárásban a szanálásspecifikus biztonsági háló javára történő visszafizetések teljesüljenek, a szanálásfinanszírozási rendszernek a fennmaradó intézménnyel vagy szervezettel szembeni követeléseit, valamint a jogszerűen felmerült, észszerű költségekből eredő követeléseket a fizetéseképtelenségi eljárás során a betétek és a betétbiztosítási rendszer követelései elé kell sorolni. Mivel a szanálásfinanszírozási rendszerek által a részvényesek és hitelezők számára „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv megsértése miatt fizetett kártérítések célja a szanálási intézkedés eredményeinek kompenzálása, ezek a kártérítések nem növelhetik a szanálásfinanszírozási rendszerek követeléseit.
- (43) A kellő rugalmasság biztosítása érdekében, valamint annak megkönnyítése céljából, hogy a betétbiztosítási rendszerek a szanálási eszközök alkalmazását támogató beavatkozásokat végezhesenek – amennyiben azok a szanálás alatt álló intézmény piacáról való kivonulásához vezetnek, és azért van rájuk szükség, hogy a veszteségeket ne a betétesek viseljék – meg kell határozni a betétbiztosítási rendszerek szanálás során történő igénybevételeének bizonyos szempontjait. Különösen azt kell meghatározni, hogy a betétbiztosítási rendszer bizonyos esetekben és egyértelmű feltételek mellett felhasználható az olyan átruházási ügyletek támogatására, amelyek magukban foglalnak betéteket, beleértve a betétbiztosítási rendszer általi kártalanítás összeghatárát meghaladó biztosítható betéteket, valamint a betétbiztosítási rendszer általi visszafizetésből kizárt betéteket is. A betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának arra kell irányulnia, hogy fedezze a vevőre vagy áthidaló intézményre átruházott eszközök értékében az átruházott betétek értékéhez képest mutatkozó hiányt. Amennyiben a vevő az ügylet részeként hozzájárulást ír elő a tőkesemlegesség biztosítása és a saját tőkekövetelmény-megfelelésének megőrzése érdekében, úgy a betétbiztosítási rendszer hozzájárulását e tekintetben is engedélyezni kell. A betétbiztosítási rendszer által a szanálási intézkedésekhez nyújtott támogatásnak készpénz vagy más formák – például garanciák vagy veszteségmegosztási

megállapodások – formáját kell öltetnie, amelyek minimalizálhatják azt a hatást, amelyet a támogatás a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére álló pénzügyi eszközökre gyakorol, ugyanakkor lehetővé teszik, hogy a betétbiztosítási rendszer általi hozzájárulás elérje a célját.

- (44) A betétbiztosítási rendszer szanáláshoz való hozzájárulását bizonyos mértékig korlátozni kell. Először is biztosítani kell, hogy a betétbiztosítási rendszer által a szanálás során történő beavatkozás következtében esetlegesen elszenvedett veszteség ne haladja meg azt a veszteséget, amelyet a betétbiztosítási rendszer akkor viselne, ha a fizetéseképtelenségi eljárás esetén kifizetné a biztosított betéteseket, és átszállnának rá a betéteseknek az intézmény eszközei feletti követeléseiből eredő jogok. Ezt az összeget a legkisebb költség kritériumának vizsgálata alapján, a 2014/49/EU irányelvben meghatározott kritériumokkal és módszertannal összhangban kell meghatározni. Ugyanezeket a kritériumokat és módszertant kell alkalmazni annak meghatározásakor is, hogy milyen elbánásban részesült volna a betétbiztosítási rendszer, ha az intézmény „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvnek való megfelelés vizsgálatára irányuló utólagos értékelés és a betétbiztosítási rendszernek járó kompenzáció meghatározása alapján rendes fizetéseképtelenségi eljárás alá került volna. Másodszor, a betétbiztosítási rendszer azon hozzájárulásának összege, amelynek célja a vevőre vagy áthidaló intézményre átruházandó eszközök és kötelezettségek közötti különbség fedezése, nem haladhatja meg azt az összeget, amely az átruházott eszközök és azon átruházott betétek és kötelezettségek értéke különbségeként adódik, amelyek kielégítési sorrendje a fizetéseképtelenségi eljárásban az említett betétekével azonos vagy magasabb szintű. Így biztosítható, hogy a betétbiztosítási rendszer hozzájárulása adott esetben csak azt a célt szolgálja, hogy a betéteseket ne érhesse veszteség, és ne azokat a hitelezőket védje, akik a fizetéseképtelenségi eljárás szerinti rangsorban a betétek után következnek. Mindazonáltal a betétbiztosítási rendszer által az eszközök és kötelezettségek közötti különbség fedezésére, valamint a fogadó szervezet szavatolótökéjéhez nyújtott hozzájárulás nem haladhatja meg a biztosított betétesek kifizetése miatt felmerülő, a legkisebb költség kritériumának vizsgálata alapján kiszámított költséget.
- (45) Pontosítani kell, hogy a betétbiztosítási rendszer a szanálással összefüggésben csak akkor járulhat hozzá a biztosított betétektől eltérő kötelezettségek átruházásához, ha a szanálási hatóság arra a következtetésre jut, hogy a biztosított betétektől eltérő betétek nem vonhatók be a belső feltőkésítésbe, és nem maradhatnak a szanálás alatt álló intézmény még fennmaradó, de felszámolásra kerülő részénél sem. A szanálási hatóság számára különösen akkor kell lehetővé tenni, hogy az említett betéteket ne vonja be a veszteségviselésbe, ha a hitelezői feltőkésítésből való kizárás feltétlenül szükséges és arányos annak érdekében, hogy megőrizhetők legyenek a kritikus funkciók és biztosítani lehessen a fő üzletágak folytonosságát, illetve szükség esetén el lehessen kerülni a probléma széles körű továbbterjedését és az Unió vagy valamely tagállam gazdaságában esetleg súlyos zavarokat okozó pénzügyi instabilitást. Ugyanezeket a megfontolásokat kell érvényesíteni a hitelezői feltőkésítésbe bevonható olyan kötelezettségeknek vevőre vagy áthidaló intézményre történő átruházásakor is, amelyek a kielégítési rangsorban a betétek után következnek. Ebben az esetben a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek átruházása a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásával nem támogatható. Amennyiben a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek átruházásához pénzügyi támogatásra van szükség, ezt a támogatást a szanálásfinanszírozási rendszernek kell biztosítania.

- (46) Tekintettel a betétbiztosítási rendszerek szanálás során történő igénybevételének lehetőségére, részletesebben meg kell határozni, hogy a betétbiztosítási rendszer hozzájárulása hogyan számítható be a szanálásfinanszírozási rendszerekhez való hozzáférésre vonatkozó követelmények kiszámításába. Amennyiben a szanálás alatt álló intézmény részvényesei és hitelezői által kötelezettségeik csökkentése, leírása vagy átalakítása révén nyújtott hozzájárulás – a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásával együtt – eléri az intézmény szavatolótőkét is magában foglaló összes kötelezettségének legalább 8 %-át, az intézmény számára lehetővé kell tenni, hogy a szanálásfinanszírozási rendszerből további finanszírozáshoz jusson, amennyiben ez a szanálási célokkal összhangban történő hatékony szanálás biztosításához szükséges. Amennyiben ezek a feltételek teljesülnek, a betétbiztosítási rendszer hozzájárulását a szanálásfinanszírozási rendszerhez való hozzáférés lehetővé tételéhez szükséges összegre kell korlátozni. Annak biztosítása érdekében, hogy a szanálás finanszírozása továbbra is elsősorban az intézmény belső forrásaiból valósuljon meg, valamint a versenytorzulás legfeljebb minimális mértékű legyen, a betétbiztosítási rendszer a szanálásfinanszírozási rendszerekhez való hozzáférés biztosítása érdekében csak azon intézmények esetében vehető igénybe, amelyek szanálási terve vagy a vonatkozó csoportszintű szanálási terv nem rendelkezik csőd esetén történő rendezett felszámolásukról, tekintettel arra, hogy a szanálási hatóságok ezen intézményekre vonatkozóan a MREL-t olyan szinten határozták meg, amely a veszteségviselési és a feltőkésítési összegeket is magában foglalja.
- (47) Az EBH-nak – tekintettel a hatóságok által követett gyakorlati megoldások konvergenciájának előmozdításában betöltött szerepére – a szanálási eszközök és hatáskörök hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében nyomon kell követnie az intézmények és csoportok szanálhatósági értékelésének megtervezését és végrehajtását, valamint a szanálási hatóságok intézkedéseit és előkészületeit, és jelentést kell tennie azokról. E jelentésekben az EBH-nak értékelnie kell a szanálási hatóságok által a releváns külső érdekelt felek tekintetében hozott intézkedések átláthatóságának szintjét, valamint azt is, hogy azok milyen mértékben járulnak hozzá a szanálásra való felkészültséghez és az intézmények szanálhatóságához. Az EBH-nak továbbá – a 2014/59/EU irányelv értelmében a MREL szempontjából figyelembe vehető hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok tekintetében – jelentést kell készítenie a tagállamok által a lakossági befektetők védelme érdekében elfogadott intézkedésekről, összehasonlítva és értékelve a határokon átnyúló műveletekre gyakorolt esetleges hatásokat. A szanálás alá vonható szervezetekre vonatkozó kiegészítő szavatolótőke-követelmények és kombinált pufferkövetelmény becslésére vonatkozó meglévő szabályozástechnikai standardok hatályát ki kell terjeszteni a szanálás alá vonhatóként nem azonosított szervezetekre is, amennyiben az említett követelményeket nem az MREL-el azonos alapon határozták meg. Az MREL-ről szóló éves jelentésben az EBH-nak azt is értékelnie kell, hogy a szanálási hatóságok hogyan hajtják végre az átruházási stratégiákra vonatkozó MREL kalibrálására meghatározott új szabályokat. Az EBH-nak – a koherens és összehangolt uniós válságkezelési és szanálási rendszer biztosításához való hozzájárulásával kapcsolatos feladatai összefüggésében – össze kell hangolnia és felügyelnie kell a válságszimulációs gyakorlatokat. Ezeknek a szimulációknak az intézmények és szervezetek pénzügyi helyzetének romlása idején ki kell terjedniük az illetékes hatóságok, a szanálási hatóságok és a betétbiztosítási rendszerek közötti koordinációra és együttműködésre, holisztikus módon tesztelve az eszköztár alkalmazását a helyreállítási és szanálási tervezés, a korai beavatkozás és a szanálás terén. E gyakorlatok során különösen figyelembe kell venni az érintett hatóságok közötti interakció határokon átnyúló

jellegét, valamint a rendelkezésre álló eszközök és hatáskörök alkalmazását. Adott esetben a válságszimulációs gyakorlatoknak – a 806/2014/EU rendelet értelmében – ki kell terjedniük szanálási rendszerek bankunió belüli elfogadására és alkalmazására is.

- (48) A jó minőségű hatásvizsgálat elengedhetetlen a megalapozott és tényeken alapuló jogalkotási javaslatok kidolgozásához, míg a tények és bizonyítékok kulcsfontosságúak a jogalkotási eljárás során hozott döntések megalapozásához. Ezért a szanálási hatóságoknak, az illetékes hatóságoknak, az Egységes Szanálási Testületnek, az EKB-nak és a Központi Bankok Európai Rendszere más tagjainak, valamint az EBH-nak a Bizottság kérésére a Bizottság rendelkezésére kell bocsátaniuk a szakpolitika-formálással kapcsolatos feladataihoz szükséges valamennyi információt, beleértve hatásvizsgálatok elkészítését, valamint jogalkotási javaslatok előkészítését és megtárgyalását is.
- (49) A 2014/59/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (50) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen az intézményekre és szervezetekre vonatkozó helyreállítási és szanálási keretrendszer eredményességének és hatékonyságának javítását, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani azon kockázatok miatt, amelyeket az eltérő nemzeti megközelítések jelenthetnek az egységes piac integritására nézve, az Unió szintjén azonban a már megállapított uniós szabályok módosításával e célok jobban megvalósíthatók, az Unió – az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően – intézkedéseket hozhat. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2014/59/EU irányelv módosításai

A 2014/59/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:
 - a) a szöveg a következő 29a. ponttal egészül ki:

„29a. »alternatív magánszektorbeli intézkedés«: minden olyan támogatás, amely nem minősül rendkívüli állami pénzügyi támogatásnak;”
 - b) a 35. pont helyébe a következő szöveg lép:

„35. »kritikus funkciók«: tevékenységek, szolgáltatások vagy működési folyamatok, amelyek megszűnése az intézmény vagy csoport méretéből, piaci részesedéséből, külső vagy belső összekapcsoltságából, összetettségéből vagy határokon átnyúló tevékenységéből adódóan egy vagy több tagállamban – nemzeti vagy regionális szinten – valószínűsíthetően fennakadást okoz a reálgazdaság számára létfontosságú szolgáltatások vagy a pénzügyi stabilitás tekintetében, különös tekintettel e tevékenységek, szolgáltatások vagy működési folyamatok helyettesíthetőségére;”
 - c) a 71. pont helyébe a következő szöveg lép:

„71. »hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek«: az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet azon kötelezettségei, beleértve a számviteli céltartalékokat is, valamint elsődleges

alapvető tőkeinstrumentumoknak, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumoknak vagy járulékos tőkeinstrumentumoknak nem minősülő azon tőkeinstrumentumai, amelyek a 44. cikk (2) bekezdése értelmében nincsenek kizárva a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazási köréből;”

- d) a szöveg a következő 83d. és 83e. ponttal egészül ki:

„83d. »nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 134. pontjában meghatározott nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;

83e. »globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 136. pontjában meghatározott globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet;”

- e) a szöveg a következő 93a. ponttal egészül ki:

„93a. »betét«: a 108. és 109. cikk alkalmazásában a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott betét;”.

2. Az 5. cikk (2), (3) és (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények legalább évente, illetve az intézmény jogi vagy szervezeti felépítésével, tevékenységével vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan változást követően frissítsék helyreállítási tervüket, amely lényegi hatással lehet a helyreállítási tervre, vagy szükségessé teszi annak lényeges módosítását. Az illetékes hatóságok előírhatják, hogy az intézmények ennél gyakrabban frissítsék helyreállítási tervüket.

Az első albekezdésben említett változások hiányában a helyreállítási terv legutóbbi éves frissítését követő 12 hónapon belül az illetékes hatóságok a következő 12 hónapos időszakig kivételesen eltekinthetnek a helyreállítási terv frissítésére vonatkozó kötelezettségtől.

(3) A helyreállítási tervekben nem feltételezhető, hogy az intézménynek lehetősége lesz a következők igénybevételére, illetve részesülni fog a következőkben:

- a) rendkívüli állami pénzügyi támogatás;
- b) központi banki sürgősségi likviditási támogatás;
- c) nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra vagy kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás.

(4) A helyreállítási terveknek adott esetben elemzést kell tartalmazniuk arról, hogy a terv által vázolt körülmények között egy intézmény hogyan és mikor igényelhet olyan központi banki eszközrendszert, amely a (3) bekezdés értelmében nincs kizárva a helyreállítási terv hatóköréből, és meg kell jelölniük, hogy várhatóan mely eszközök lennének fedezetként befogadhatók.”

3. A 6. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Ha az illetékes hatóság értékelése szerint a helyreállítási tervben lényeges hiányosságok vannak, vagy a terv végrehajtásának lényegi akadályai lehetnek, megállapításait közli az intézménnyel vagy a csoport anyavállalatával, és előírja számára, hogy három hónapon belül – mely határidő a hatóság jóváhagyásával további egy hónappal meghosszabbítható – nyújtson be átdolgozott tervet, amelyben bemutatja az említett hiányosságok vagy akadályok kezelését.”

4. A 8. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:
„Az EBH egy illetékes hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban segítheti az illetékes hatóságokat a közös határozat meghozatalában.”
5. A 10. cikk a következő (8a) bekezdéssel egészül ki:
„(8a) A szanálási hatóságok nem fogadhatnak el szanálási terveket abban az esetben, ha egy intézményt a 32b. cikk alapján az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően felszámolnak, vagy ha a 37. cikk (6) bekezdése alkalmazandó.”
6. A 12. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (1) bekezdés a következő, harmadik albekezdéssel egészül ki:
„Az első albekezdés b) pontjában említett, szanálás alá vonható szervezetnek nem minősülő leányvállalatok tekintetében meghozandó intézkedések azonosításakor a szanálási hatóságok egyszerűsített megközelítést alkalmazhatnak, amennyiben ez a megközelítés nem befolyásolja negatívan a csoport szanálhatóságát, figyelembe véve a leányvállalat méretét, kockázati profilját, a kritikus funkciók hiányát és a csoportszintű szanálási stratégiát.”;
- b) a szöveg a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:
„(5a) A szanálási hatóságok nem fogadhatnak el szanálási terveket abban az esetben, ha egy szervezetet a 32b. cikk alapján az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően felszámolnak, vagy ha a 37. cikk (6) bekezdése alkalmazandó.”
7. A 13. cikk (4) bekezdésének negyedik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:
„Az EBH egy szanálási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban segítheti a szanálási hatóságokat a közös határozat meghozatalában.”
8. A 15. cikk a következő (5) bekezdéssel egészül ki:
„(5) Az EBH nyomon követi az intézmények vagy csoportok tekintetében az e cikkben és a 16. cikkben előírt szanálhatósági értékelésekre vonatkozó belső szabályzatok kidolgozását és a szanálhatósági értékelések szanálási hatóságok általi elvégzését. Az EBH [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot = az irányelv hatálybalépésének dátumát követő 2 év]-ig jelentést tesz a Bizottságnak a szanálhatósági értékelések terén követett gyakorlatokról és a tagállamok közötti esetleges eltérésekről, és adott esetben nyomon követi az említett jelentésben foglalt ajánlások végrehajtását.
- Az első albekezdésben említett jelentés legalább az alábbiakra terjed ki:
- a) a szanálási hatóságok által a szanálhatósági értékelések elvégzése céljából kidolgozott módszerek értékelése, beleértve azon területek azonosítását, amelyeken a tagállamok között esetleg eltérések mutatkoznak;
- b) a szanálási stratégia hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében a szanálási hatóságok által megkövetelt tesztelési képességek értékelése;
- c) a szanálási hatóságok által a szanálhatósági értékelések elvégzése céljából kidolgozott módszertanok és azok eredménye átláthatóságának szintje az érintett érdekelt felek számára.”

9. A 16a. cikk a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Amennyiben valamely szervezet esetében a kombinált pufferkövetelményt nem ugyanazon az alapon kell meghatározni, mint amely alapján a szervezetnek meg kell felelnie a 45c. és 45d. cikkben említett követelményeknek, úgy a szanálási hatóságoknak e cikk (1)–(6) bekezdésének alkalmazásakor a kombinált pufferkövetelmény azon becslését kell alapul venniük, amelyet az (EU) 2021/1118 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel* összhangban számítottak ki. A 2013/36/EU irányelv 128. cikkének negyedik bekezdése alkalmazandó.

A szanálási hatóság az első albekezdésben említett becsült kombinált pufferkövetelményt belefoglalja az ezen irányelv 45c. és 45d. cikkében említett követelményeket meghatározó határozatába. A szervezetnek a becsült kombinált pufferkövetelményt a 45i. cikk (3) bekezdésében említett információkkal együtt nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie.

* A Bizottság (EU) 2021/1118 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. március 26.) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szanálási hatóságok által a szanálás alá vonható csoport konszolidált szintjén a szanálás alá vonható szervezetekre vonatkozó, a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 104a. cikkében említett követelmények és a kombinált pufferkövetelmények becsléséhez – amennyiben az említett irányelv értelmében maga a szanálás alá vonható csoport nem tartozik az említett követelmények hatálya alá – alkalmazandó módszereket részletesen meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 241., 2021.7.8., 1. o.).”

10. A 17. cikk (4) bekezdése a következő, harmadik albekezdéssel egészül ki:

„Ha az érintett szervezet által javasolt intézkedések hatékonyan csökkentik vagy kiküszöbölik a szanálhatóság akadályait, a szanálási hatóság az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően határozatot hoz. A határozatban jelezni kell, hogy a javasolt intézkedések hatékonyan csökkentik vagy kiküszöbölik a szanálhatóság akadályait, és kötelezni kell a szervezetet a javasolt intézkedések végrehajtására.”

11. A 18. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A csoportszintű szanálási hatóságnak az EU-szintű anyavállalat által javasolt valamennyi intézkedést közölnie kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, az EBH-val, a leányvállalatok szanálási hatóságaival, valamint azon joghatóságok szanálási hatóságaival, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatók, amennyiben az a jelentős fióktelep szempontjából releváns. A csoportszintű szanálási hatóságnak és a leányvállalatok szanálási hatóságainak – az illetékes hatóságokkal, valamint azon joghatóságok szanálási hatóságaival folytatott konzultációt követően, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatók – minden módjukban álló lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy a szanálási kollégiumban együttes határozat szülessen a jelentős akadályok megállapításáról, valamint szükség esetén az EU-szintű anyavállalat által javasolt intézkedések, és az akadályok kezelése vagy kiküszöbölése érdekében a hatóságok által előírt intézkedések értékeléséről, amelyben a csoport működése által érintett valamennyi tagállam vonatkozásában figyelembe kell venni az intézkedések lehetséges hatását.”;

- b) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Abban az esetben, ha nem jön létre együttes határozat a 17. cikk (5) bekezdésének g), h) vagy k) pontjában meghatározott intézkedések meghozataláról, lehetőség van arra, hogy az EBH valamelyik szanálási hatóságnak az e cikk (6), (6a) vagy (7) bekezdésével összhangban benyújtott kérelmére segítséget nyújtson a szanálási hatóságoknak abban, hogy az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban megállapodásra jussanak.”

12. A 27. és a 28. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„27. cikk

Korai beavatkozási intézkedések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok korai beavatkozási intézkedéseket alkalmazhassanak, amennyiben az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet teljesíti az alábbi feltételek bármelyikét:

- a) az intézmény vagy szervezet teljesíti a 2013/36/EU irányelv 102. cikkében vagy az (EU) 2019/2034 irányelv 38. cikkében említett feltételeket, vagy az illetékes hatóság megállapította, hogy az intézmény vagy szervezet által alkalmazott rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok, valamint az intézmény vagy szervezet szavatolótőkéje és likviditása nem biztosítja kockázatainak hatékony és eredményes kezelését és fedezését, és az alábbiak valamelyike érvényes:
- i. az intézmény vagy szervezet nem hozta meg az illetékes hatóság által előírt korrekciós intézkedéseket, beleértve a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében vagy az (EU) 2019/2034 irányelv 49. cikkében említett intézkedéseket;
 - ii. az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a korai beavatkozási intézkedésektől eltérő korrekciós intézkedések többek között az intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetének gyors és jelentős romlása miatt nem elegendőek a problémák kezeléséhez;
- b) az intézmény vagy szervezet megsérti vagy az illetékes hatóság értékelését követő 12 hónapon belül valószínűleg megsérti a 2014/65/EU irányelv II. címében, a 600/2014/EU rendelet 3–7. cikkében, 14–17. cikkében vagy 24., 25. és 26. cikkében, vagy ezen irányelv 45e. vagy 45f. cikkében meghatározott követelményeket.

Az illetékes hatóság egyéb előzetes korrekciós intézkedések – többek között a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében vagy az (EU) 2019/2034 irányelv 39. cikkében említett hatáskörök gyakorlása – nélkül is megállapíthatja, hogy az első albekezdés a) pontjának ii. alpontjában említett feltétel teljesül.

(1a) Az (1) bekezdés alkalmazásában a korai beavatkozási intézkedések a következőket foglalják magukban:

- a) annak előírása, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet vezető testülete végezze el a következők valamelyikét:

- i. hajtsa végre a helyreállítási tervben meghatározott egy vagy több rendelkezést vagy intézkedést;
 - ii. az 5. cikk (2) bekezdésével összhangban aktualizálja a helyreállítási tervet, amennyiben a korai beavatkozást indokoló körülmények eltérnek az eredeti helyreállítási tervben meghatározott feltételezésektől, és meghatározott időkereten belül hajtsa végre az aktualizált helyreállítási tervben meghatározott egy vagy több rendelkezést vagy intézkedést;
- b) annak előírása, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet vezető testülete hívja össze az intézmény vagy szervezet részvényesi közgyűlését, illetve amennyiben a vezető testület nem tesz eleget ennek az előírásnak, a közgyűlés közvetlen összehívása, továbbá mindkét esetben a napirend megállapítása és annak előírása, hogy mérlegeljék bizonyos határozatoknak a részvényesek általi meghozatalát;
 - c) annak előírása, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet vezető testülete, adott esetben a helyreállítási tervvel összhangban, dolgozzon ki tervet az adósság átstrukturálásáról folytatandó tárgyalásokra néhány vagy minden hitelező tekintetében;
 - d) annak előírása, hogy meg kell változtatni az intézmény jogi struktúráját;
 - e) annak előírása, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet felső vezetésének vagy vezető testületének teljes egészét vagy egyes tagjait – a 28. cikkel összhangban – el kell mozdítani vagy le kell váltani;
 - f) a 29. cikkel összhangban egy vagy több ügyvivő vagy onfelügyelő kinevezése az intézményhez vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezethez.

(2) Az illetékes hatóságok a kitűzött célokkal arányos, megfelelő korai beavatkozási intézkedéseket választanak, figyelembe véve – egyéb releváns információk mellett – a jogsértés vagy a valószínűsíthető jogsértés súlyosságát, és az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet pénzügyi helyzete romlásának gyorsaságát.

(3) Az illetékes hatóságok az (1a) bekezdésben említett minden egyes intézkedés esetében olyan határidőt határoznak meg, amely lehetővé teszi az intézkedés végrehajtását és azt, hogy az illetékes hatóság értékelhesse az intézkedés hatékonyságát.

(4) Az EBH [Kiadóhivatal, kérjük beilleszteni a dátumot = az e módosító irányelv hatálybalépésének dátumát követő 12 hónap]-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki az e cikk (1) bekezdésében említett kiváltó okok következetes alkalmazásának előmozdítása érdekében.

28. cikk

A felső vezetés vagy a vezető testület leváltása

A 27. cikk (1a) bekezdése e) pontjának alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy az új felső vezetést vagy vezető testületet, illetve e testületek egyes tagjait az uniós és a nemzeti joggal összhangban, az illetékes hatóság jóváhagyásával vagy hozzájárulásával nevezzék ki.”

13. A 29. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1), a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 27. cikk (1a) bekezdése f) pontjának alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok – a körülményeknek megfelelő arányosság alapján – ügyvivő vagyongfelügyelőt nevezhessenek ki a következő feladatok valamelyikének elvégzésére:

- a) az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet vezető testületének ideiglenes felváltására;
- b) abból a célból, hogy ideiglenesen együtt dolgozzon az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet vezető testületével.

Az illetékes hatóság az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésekor meghatározza az a) vagy b) pont szerinti választását.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában az illetékes hatóságnak az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésekor tovább kell pontosítania a vagyongfelügyelő szerepét, feladatait és hatásköreit, valamint az intézmény vagy szervezet vezető testületével szemben támasztott azon követelményt, hogy konkrét döntéseket vagy intézkedéseket csak az ügyvivő vagyongfelügyelővel folytatott konzultációt követően vagy a vagyongfelügyelő előzetes hozzájárulásával hozhat.

A tagállamok előírják az illetékes hatóság számára, hogy hozza nyilvánosságra az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezését, kivéve, ha az ügyvivő vagyongfelügyelő nem rendelkezik hatáskörrel az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet képviselőjére.

A tagállamok biztosítják továbbá, hogy az ügyvivő vagyongfelügyelő megfeleljen a 2013/36/EU irányelv 91. cikkének (1), (2) és (8) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezéséről szóló döntés szerves részeként az illetékes hatóságok értékelik, hogy az ügyvivő vagyongfelügyelő megfelel-e az említett követelményeknek.

(2) Az illetékes hatóság az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésekor a körülményekhez mérten pontosan meghatározza a vagyongfelügyelő hatásköreit. E hatáskörök közé tartozhatnak az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet alapszabálya és a nemzeti jogszabályok alapján az intézmény vagy a szervezet vezető testületét megillető egyes hatáskörök vagy minden hatáskör, beleértve az intézmény vagy szervezet vezető testülete egyes igazgatási feladatainak vagy minden igazgatási feladatának ellátásához szüksége hatásköröket. Az ügyvivő vagyongfelügyelő intézménnyel vagy szervezettel kapcsolatos hatásköreinek összhangban kell lenniük a vonatkozó társasági joggal.

(3) Az illetékes hatóságnak a kinevezésekor meg kell jelölnie az ügyvivő vagyongfelügyelő szerepét és feladatait. Ezek a szerepek és feladatok közé a következők tartozhatnak:

- a) az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet pénzügyi helyzetéről való megbizonyosodás;
- b) az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet üzleti tevékenységének vagy az üzleti tevékenysége

egy részének irányítása az intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetének megőrzése vagy helyreállítása céljából;

- c) intézkedések meghozatala az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet üzleti tevékenysége megbízható és prudens irányításának helyreállítása érdekében.

Az illetékes hatóságnak a kinevezéskor meg kell jelölnie az ügyvivő vagyonfelügyelő szerepét és feladatait érintő esetleges korlátozásokat.”;

- b) az (5) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az ügyvivő vagyonfelügyelő azonban csak az illetékes hatóság előzetes egyetértésével gyakorolhatja az arra vonatkozó hatáskörét, hogy összehívja az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet részvényesi közgyűlését, és meghatározza a közgyűlés napirendjét.”;

- c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az illetékes hatóság kérésére az ügyvivő vagyonfelügyelő az illetékes hatóság által meghatározott időközönként, valamint megbízatásának lejártakor minden esetben jelentéseket készít az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet pénzügyi helyzetéről és a megbízatása során végrehajtott intézkedésekről.”

14. A 30. cikk a következőképpen módosul:

- a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A korai beavatkozási intézkedések koordinálása a csoportok tekintetében”;

- b) az (1)–(4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha egy EU-szintű anyavállalat tekintetében teljesülnek a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának feltételei, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak értesítenie kell az EBH-t, és konzultálnia kell a felügyeleti kollégiumon belüli többi illetékes hatósággal, mielőtt korai beavatkozási intézkedés alkalmazásáról döntene.

(2) Az (1) bekezdésben említett értesítést és a konzultációt követően az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak határoznia kell arról, hogy az érintett EU-szintű anyavállalat vonatkozásában indokolt-e a 27. cikkben foglalt korai beavatkozási intézkedések alkalmazása, figyelembe véve az említett intézkedéseknek a csoporthoz tartozó, más tagállamokban működő vállalkozásokra gyakorolt hatását. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak értesítenie kell a határozatáról az EBH-t és a felügyeleti kollégiumon belüli többi érintett illetékes hatóságot.

(3) Ha egy EU-szintű anyavállalat leányvállalata tekintetében teljesülnek a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának feltételei, akkor az említett cikkek szerinti intézkedést meghozni szándékozó, az egyéni alapú felügyeletért felelős illetékes hatóságnak értesítenie kell az EBH-t, és konzultálnia kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal.

Az értesítés kézhezvételekor az összevont felügyeletet ellátó hatóság értékelheti, hogy a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések bevezetése

várhatóan milyen hatást gyakorol majd a szóban forgó intézményre vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetre, illetve a csoportra vagy a csoporton belüli, más tagállamokban lévő vállalkozásokra. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság az értékelést három napon belül megküldi az illetékes hatóságnak.

Az értesítést és a konzultációt követően az illetékes hatóság dönt arról, hogy alkalmaz-e korai beavatkozási intézkedést. A határozat meghozatalakor kellően figyelembe kell venni az összevont felügyeletet ellátó hatóság értékelését. Az illetékes hatóságnak értesítenie kell a határozatáról az EBH-t, az összevont felügyeletet ellátó hatóságot és a felügyeleti kollégiumon belüli többi illetékes hatóságot.

(4) Ha több illetékes hatóság szándékozik ugyanazon csoporthoz tartozó több intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet esetében a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedést alkalmazni, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak és a többi érintett illetékes hatóságnak értékelnie kell, hogy nem megfelelőbb-e, ha az összes érintett szervezet élére ugyanazt az ügyvivő vagyongfelügyelőt nevezik ki, illetve ha koordinálják a többi korai beavatkozási intézkedés több intézmény vagy szervezet vonatkozásában való alkalmazását, hogy ezáltal elősegítsék az érintett intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetét helyreállító megoldások alkalmazását. Az értékelés az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a többi érintett illetékes hatóság együttes határozatával történik. Az együttes határozatot az (1) bekezdésben említett értesítés időpontjától számított öt napon belül kell meghozni. Az együttes határozatot meg kell indokolni és dokumentumba kell foglalni, amelyet az összevont felügyeletet ellátó hatóság megküld az EU-szintű anyavállalatnak.

Az EBH egy illetékes hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkével összhangban segítheti az illetékes hatóságokat a megállapodás elérésében.

Ha öt napon belül nem születik együttes határozat, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a leányvállalatok illetékes hatóságai egyedi határozatokat hozhatnak a felelősségük alá tartozó intézményekben, illetve az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetekben ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezéséről és más korai beavatkozási intézkedések alkalmazásáról.”;

c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az EBH bármely illetékes hatóság kérésére segítséget nyújthat az ezen irányelv melléklete A. szakaszának 4., 10., 11. és 19. pontjára vonatkozóan az ezen irányelv 27. cikke (1a) bekezdésének a) pontjában, illetve az ezen irányelv 27. cikke (1a) bekezdésének c) pontjában vagy az ezen irányelv 27. cikke (1a) bekezdésének d) pontjában említett egy vagy több intézkedést alkalmazni szándékozó illetékes hatóságoknak ahhoz, hogy az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban megállapodásra jussanak.”

15. A szöveg a következő 30a. cikkel egészül ki:

„30a. cikk

A szanálás előkészítése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok haladéktalanul értesítsék a szanálási hatóságokat a következők bármelyikéről:

- a) a 2013/36/EU irányelv 104. cikkének (1) bekezdésében említett bármely olyan intézkedés, amelynek meghozatalát előírják valamely intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára;
- b) amennyiben a felügyeleti tevékenység feltárja, hogy valamely intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet tekintetében teljesülnek az ezen irányelv 27. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételek, az az értékelés, hogy ezek a feltételek teljesülnek, tekintet nélkül bármely korai beavatkozási intézkedésre;
- c) a 27. cikkben említett korai beavatkozási intézkedések bármelyikének alkalmazása.

Az illetékes hatóságok a szanálási hatóságokkal együttműködve szorosan nyomon követik az intézmény vagy szervezet helyzetét és azt, hogy azok végrehajtják-e az első albekezdés a) pontjában említett, az adott intézmény vagy szervezet helyzete romlásának kezelésére irányuló intézkedéseket, valamint az első albekezdés c) pontjában említett korai beavatkozási intézkedéseket.

(2) Az illetékes hatóságok a lehető leghamarabb értesítik a szanálási hatóságokat, ha megítélésük szerint lényeges kockázata van annak, hogy valamely intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet vonatkozásában fennáll a 32. cikk (4) bekezdésében említettek közül egy vagy több körülmény. Az értesítésnek az alábbiakat kell tartalmaznia:

- a) az értesítés okai;
- b) az intézmény vagy szervezet csődjét észszerű időkereten belül megakadályozni képes intézkedések áttekintése, ezen intézkedéseknek az intézményre vagy szervezetre gyakorolt várható hatása a 32. cikk (4) bekezdésében említett körülmények tekintetében, valamint az intézkedések végrehajtásának várható időkerete.

Az első albekezdésben említett értesítés kézhezvételét követően a szanálási hatóságok az illetékes hatóságokkal szorosan együttműködve értékelik, hogy a 32. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett feltétel értékelése szempontjából mi minősül észszerű időkeretnek, figyelembe véve az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet körülményei romlásának gyorsaságát, a szanálási stratégia hatékony végrehajtásának szükségességét és minden egyéb releváns megfontolást. A szanálási hatóságok az értékelést a lehető leghamarabb megküldik az illetékes hatóságok számára.

Az első albekezdésben említett értesítést követően az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok szoros együttműködésben nyomon követik az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet helyzetét, a vonatkozó intézkedések várható időkereten belüli végrehajtását és az egyéb releváns fejleményeket. E célból a szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok rendszeresen – a szanálási hatóságok által az eset körülményeire tekintettel meghatározott gyakorisággal – találkoznak. Az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok haladéktalanul egymás rendelkezésére bocsátanak minden releváns információt.

(3) Az illetékes hatóságok a szanálási hatóságok rendelkezésére bocsátják a szanálási hatóságok által kért, a következők mindegyikéhez szükséges valamennyi információt:

- a) a szanálási terv frissítése, valamint az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet lehetséges szanálásának előkészítése;
- b) a 36. cikkben említett értékelés elvégzése.

Amennyiben még nem állnak az illetékes hatóságok rendelkezésére az információk, úgy azokat a szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak együttműködve, és tevékenységüket összehangolva kell beszerezniük. E célból az illetékes hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy – többek között helyszíni ellenőrzések révén – kötelezzék az intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet arra, hogy az említett információkat bocsássa a szanálási hatóságok rendelkezésére.

(4) A szanálási hatóságok hatásköre kiterjed arra, hogy az intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet potenciális vásárlók számára értékesítsék, vagy az értékesítésre vonatkozóan intézkedéseket hozzanak, vagy erre kötelezzék az intézményt vagy a szervezetet, a következő célokból:

- a) az adott intézmény vagy szervezet szanálásának előkészítése, a 39. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételekre és a 84. cikkben meghatározott titoktartási rendelkezésekre is figyelemmel;
- b) a 32. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett feltétel szanálási hatóság általi értékelésének megalapozása.

(5) A (4) bekezdés alkalmazásában a szanálási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük annak előírására, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet hozzon létre online platformot abból a célból, hogy megossza a potenciális vásárlókkal vagy a szanálási hatóság által megbízott tanácsadókkal és értékelőkkel az adott intézmény vagy szervezet értékesítéséhez szükséges információkat.

(6) A 27. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülésének megállapítása és a korai beavatkozási intézkedések előzetes elfogadása nem lehet szükséges feltétele annak, hogy a szanálási hatóságok felkészüljenek az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet szanálására, vagy gyakorolhassák az e cikk (4) és (5) bekezdésében említett hatáskört.

(7) A szanálási hatóságok haladéktalanul tájékoztatják az illetékes hatóságokat a (4) és (5) bekezdés alapján hozott intézkedésekről.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok szorosan együttműködjenek:

- a) az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett olyan intézkedések meghozatalának mérlegelésekor, amelyek célja az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet helyzete romlásának kezelése, valamint az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének c) pontjában említett intézkedések meghozatalának mérlegelésekor;

- b) a (4) és (5) bekezdésben említett intézkedések bármelyikének mérlegelésekor;
- c) az ezen albekezdés a) és b) pontjában említett intézkedések végrehajtása során.

Az illetékes hatóságok és a szanalási hatóságok biztosítják, hogy az említett intézkedések és fellépések következetesek, összehangoltak és hatékonyak legyenek.”

16. A 31. cikk (2) bekezdésének c) és d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) az állami források védelme a rendkívüli állami pénzügyi támogatásra támaszkodás minimalizálása révén, különösen ha azt valamely tagállam költségvetéséből nyújtják;

d) a betétesek védelme a betétbiztosítási rendszerek veszteségeinek minimalizálása mellett, valamint a 97/9/EK irányelv hatálya alá tartozó befektetők védelme;”.

17. A 32. cikk a következőképpen módosul:

- (a) az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy egy adott intézménnyel kapcsolatban a szanalási hatóságok szanalási intézkedést hozzanak, ha a (2) bekezdés szerinti értesítés kézhezvételét követően vagy a (2) bekezdésben meghatározott eljárás szerint saját kezdeményezésükre megállapítják, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) az intézmény fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik;
- b) az időzítést, a szanalási stratégia hatékony végrehajtásának szükségességét és más releváns körülményeket is figyelembe véve észszerűen nem várható, hogy az intézmény vonatkozásában hozott bármilyen alternatív magánszektorbeli intézkedéssel – ideértve az intézményvédelmi rendszerben hozott intézkedéseket – felügyeleti intézkedéssel, korai beavatkozási intézkedésekkel vagy a releváns tőkeinstrumentumoknak és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek az 59. cikk (2) bekezdése szerinti leírásával vagy átalakításával észszerű időkereten belül megelőzhető lenne az intézmény csődje;
- c) a szanalási intézkedésre az (5) bekezdés szerinti közérdek miatt van szükség.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság a szanalási hatósággal folytatott konzultációt követően értékelje az (1) bekezdés a) pontjában említett feltételt.

A tagállamok előírhatják, hogy az illetékes hatóságon kívül a szanalási hatóság is megállapíthatja– az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően – az (1) bekezdés a) pontjában említett feltételt, amennyiben a szanalási hatóságok a nemzeti jog alapján rendelkeznek az ilyen értékeléshez szükséges eszközökkel, ideértve különösen a releváns információkhoz való megfelelő hozzáférést. Ebben az esetben a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság – mielőtt vagy miután a szanalási hatóság tájékoztatta az értékelés elvégzésére irányuló szándékáról – késedelem nélkül a szanalási hatóság rendelkezésére bocsásson minden olyan releváns információt, amelyet a szanalási hatóság az értékelés végrehajtása érdekében bekér.

Az (1) bekezdés b) pontjában említett feltétel értékelését a szanálási hatóságnak az illetékes hatósággal szoros együttműködésben kell elvégeznie. Az illetékes hatóság minden olyan releváns információt késedelem nélkül a szanálási hatóság rendelkezésére bocsát, melyet a szanálási hatóság az értékelésének végrehajtása érdekében bekér. Az illetékes hatóság arról is tájékoztathatja a szanálási hatóságot, hogy megítélése szerint az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott feltétel teljesül.”;

b) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdésben a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) az intézmény rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve, ha az ilyen támogatást a 32c. bekezdésében említett valamelyik formában nyújtják.”;

ii. a második, harmadik, negyedik és ötödik albekezdést el kell hagyni;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásában egy szanálási intézkedés akkor szolgálja a közérdeket, ha szükséges a 31. cikkben említett egy vagy több szanálási cél megvalósításához és azokkal arányos, továbbá az intézmény rendes fizetésektelenségi eljárás keretében történő felszámolása révén a szanálási célok nem valósulnának meg hatékonyabban.

A tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdésben említett értékelés elvégzésekor a szanálási hatóság – az értékelés időpontjában rendelkezésre álló információk alapján – figyelembe vegye és összehasonlítsa az összes olyan rendkívüli állami pénzügyi támogatást, amely az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban szanálás és felszámolás esetén az észszerű elvárások szerint az intézmény számára nyújtható.”

18. A 32a. és a 32b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„32a. cikk

A központi szervekre és a központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetekre vonatkozó szanálás feltételei

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a szanálási hatóságok akkor hajthassanak végre szanálási intézkedést valamely központi szerv és annak valamennyi tartósan kapcsolt, ugyanazon szanálás alá vonható csoporthoz tartozó hitelintézete vonatkozásában, ha a központi szerv és annak valamennyi tartósan kapcsolt hitelintézete, vagy az a szanálás alá vonható csoport, amelyhez tartoznak, összességében teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeket.

32b. cikk

Szanálási intézkedés hatálya alá nem tartozó intézményekkel és szervezetekkel szembeni eljárások

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a szanálási hatóság megállapítja, hogy egy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott feltételeket, de a 32. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételt nem, az érintett nemzeti közigazgatási vagy igazságügyi hatóság hatáskörrel rendelkezzen arra, hogy az alkalmazandó nemzeti joggal

összhangban haladéktalanul megindítsa az intézmény vagy szervezet rendezett módon történő felszámolására irányuló eljárást.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet, amelyet az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban rendezett módon felszámolnak, észszerű időkereten belül kivonul a piacról vagy megszűnteti banki tevékenységét.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a szanálási hatóság megállapítja, hogy egy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt feltételeket, de a 32. cikk (1) bekezdésének c) pontjában foglalt feltételt nem, az illetékes hatóság a 2013/36/EU irányelv 18. cikke alapján csak akkor vonhatja vissza az engedélyt, ha megállapítást nyer, hogy az intézmény vagy szervezet a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet engedélyének visszavonása elegendő feltétele annak, hogy az érintett nemzeti közigazgatási vagy igazságügyi hatóság az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban késedelem nélkül megindíthassa az intézmény vagy szervezet rendezett módon történő felszámolására irányuló eljárást.”

19. A szöveg a következő 32c. cikkel egészül ki:

„32c. cikk

Rendkívüli állami pénzügyi támogatás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet szanálási intézkedésen kívül rendkívüli állami pénzügyi támogatásban kizárólag kivételesen, az alábbi esetek egyikében, és azzal a feltétellel részesülhessen, hogy a rendkívüli állami pénzügyi támogatás megfelel az állami támogatások uniós keretrendszerében meghatározott feltételeknek és követelményeknek:

- b) amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatást a tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos zavarok orvoslására vagy a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében az alábbi formák valamelyikében nyújtják:
 - i. a központi bankok által a szokásos központi banki feltételek mellett nyújtott, likviditási eszközt fedező állami garancia;
 - ii. állami garancia az újonnan kibocsátott kötelezettségekre;
 - iii. az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumoktól eltérő szavatolótőke-instrumentumok vagy egyéb tőkeinstrumentumok megszerzése, vagy értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések alkalmazása olyan árak, időtartam és feltételek mellett, amelyek mellett az érintett intézmény vagy szervezet semmilyen jogtalan előnyhöz sem jut, amennyiben sem a 32. cikk (4) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában, sem az 59. cikk (3) bekezdésében említett körülmények nem állnak fenn az állami támogatás nyújtásának időpontjában;
- b) amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatást a hitelintézet pénzügyi stabilitásának és hosszú távú életképességének megőrzése érdekében, a 2014/49/EU irányelv 11a. és 11b. cikkében meghatározott feltételeknek

megfelelően, a betétbiztosítási rendszer beavatkozása formájában nyújtják, feltéve, hogy a 32. cikk (4) bekezdésében említett körülmények egyike sem áll fenn;

- c) amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatást az intézménynek a 32b. cikk szerinti felszámolásával összefüggésben, és a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (5) bekezdésében meghatározott feltételekkel összhangban, a betétbiztosítási rendszer beavatkozása formájában nyújtják;
- d) amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatást az intézménynek vagy szervezetnek ezen irányelv 32b. cikke szerinti felszámolásával összefüggésben, az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatás formájában nyújtják, és az nem minősül a betétbiztosítási rendszer által a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (5) bekezdése alapján nyújtott támogatásnak.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett támogatási intézkedések megfelelnek az alábbiak feltételek mindegyikének:

- a) az intézkedések az illetékes hatóság által fizetőképességnek minősített intézményekre vagy szervezetekre korlátozódnak;
- b) az intézkedések elővigyázatossági és ideiglenes jellegűek, az illetékes hatóság által jóváhagyott, előre meghatározott exitstratégián alapulnak, és tartalmazzák az intézkedésekkel kapcsolatos, egyértelműen meghatározott megszűnési időpontot, értékesítési időpontot vagy visszafizetési ütemtervet;
- c) az intézkedések arányban állnak a súlyos zavar következményeinek orvoslásával vagy a pénzügyi stabilitás megőrzésével;
- d) az intézkedéseket nem használják fel az intézménynél vagy szervezetnél felmerült vagy a közjövőben várhatóan felmerülő veszteségek ellentételezésére.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazásában egy intézmény vagy szervezet akkor tekintendő fizetőképességnek, ha az illetékes hatóság arra a következtetésre jutott, hogy az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1) bekezdésében, a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében, az (EU) 2019/2033 rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében, az (EU) 2019/2034 irányelv 40. cikkében említett követelményeket, illetve az uniós vagy nemzeti jog releváns, alkalmazandó előírásait nem sértették meg, illetve valószínűleg az elkövetkező 12 hónapban nem fogják megsérteni.

Az első albekezdés d) pontjának alkalmazásában az érintett illetékes hatóságnak számszerűsítania kell az intézménynél vagy szervezetnél felmerült vagy várhatóan felmerülő veszteségeket. A számszerűsítés alapja legalább az intézmény vagy szervezet mérlege, feltéve, hogy a mérleg megfelel az alkalmazandó számviteli szabályoknak és standardoknak, és ezt a megfelelést egy független külső könyvvizsgáló megerősítette, illetve adott esetben a számszerűsítés alapulhat az Európai Központi Bank, az EBH vagy a nemzeti hatóságok által elvégzett eszközminőség-vizsgálatokon, vagy adott esetben az illetékes hatóság által végzett helyszíni ellenőrzéseken.

Az (1) bekezdés a) pontjának iii. alpontjában említett támogatási intézkedések azokra az intézkedésekre korlátozódnak, amelyeket az illetékes hatóság szükségesnek ítélt ahhoz, hogy fenn lehessen tartani az intézmény vagy a szervezet fizetőképességét annak a tőkehiánynak a kezelésével, amelyet az Európai Központi Bank, az EBH vagy adott esetben a nemzeti hatóságok által végzett, a nemzeti, uniós vagy az

egységes felügyeleti mechanizmus egészére kiterjedő stresszteszt, illetve ezzel egyenértékű tesztek kedvezőtlen forgatókönyvében megállapítottak, és amelyet az illetékes hatóság megerősített.

Az (1) bekezdés a) pontjának iii. alpontjától eltérve, az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok megszerzése kivételesen megengedett, ha az azonosított hiány olyan jellegű, hogy bármely más szavatolótőke-instrumentum vagy egyéb tőkeinstrumentum megszerzése nem tenné lehetővé, hogy az érintett intézmény vagy szervezet kezelje a vonatkozó stresszteszt vagy azzal egyenértékű teszt kedvezőtlen forgatókönyvében megállapított tőkehiányát. A megszerzett elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok összege nem haladhatja meg az érintett intézmény vagy szervezet 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettségértékének 2 %-át.

Abban az esetben, ha az (1) bekezdés a) pontjában említett támogatási intézkedések bármelyikével összefüggésben nem kerül sor az ilyen intézkedés meghozatalakor meghatározott exitstratégia feltételeinek megfelelő visszaváltásra, visszafizetésre vagy más módon történő megszüntetésre, az illetékes hatóságnak meg kell állapítania, hogy az említett támogatási intézkedések kedvezményezett intézménye vagy szervezete tekintetében teljesül a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltétel, és erről az értékelésről tájékoztatnia kell az érintett szanálási hatóságot.

(3) Az EBH [Kiadóhivatal, kérjük beilleszteni a dátumot = az ezen irányelv hatálybalépését követő 1 év]-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki a (2) bekezdés negyedik albekezdésében említett azon tesztek, felülvizsgálatok vagy más ellenőrzések típusairól, amelyek az (1) bekezdés a) pontjának iii. alpontjában említett támogatási intézkedésekhez vezethetnek.”

20. A 33. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok szanálási intézkedést hozhassanak az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett valamely szervezet vonatkozásában, ha a szervezet teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeket.

E célból az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezetet az alábbi körülmények bármelyike esetén fizetéseképtelennek vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válónak kell tekinteni:

- a) a szervezet teljesíti a 32. cikk (4) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában meghatározott egy vagy több feltételt;
- b) a szervezet súlyosan megsérti, illetve objektív tényezők arra utalnak, hogy a közeljövőben súlyosan meg fogja sérteni az 575/2013/EU rendeletben vagy a 2013/36/EU irányelvben meghatározott alkalmazandó követelményeket.”

21. A 33a. cikk a következőképpen módosul:

a) a (8) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a szanálási hatóságok késedelem nélkül küldjenek értesítést az intézménynek vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetnek és a 83. cikk (2) bekezdésének a)–h) pontjában említett hatóságoknak, amikor gyakorolják az e cikk (1) bekezdésében említett hatáskört azt követően, hogy a 32. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfelelően megállapítást nyert, hogy az intézmény fizetéseképtelen,

vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, és azt megelőzően, hogy meghozzák a szanálásra vonatkozó határozatot.”;

- b) az (9) bekezdés a következő második albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdéstől eltérve a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben ezeket a hatásköröket a biztosítható betétek tekintetében gyakorolják, és e betétek a 2014/49/EU irányelv alkalmazásában nem minősülnek befagyasztottnak, úgy a betétesek megfelelő napi összegek erejéig hozzáférjenek ezekhez a betétekhez.”

22. A 35. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendkívüli ügyvezetőt nevezhessenek ki a szanálás alatt álló intézmény vagy az áthidaló intézmény vezető testületének felváltására vagy abból a célból, hogy a rendkívüli ügyvezető együtt dolgozzon a vezető testülettel. A szanálási hatóságok a rendkívüli ügyvezető kinevezését nyilvánosságra hozzák. A szanálási hatóságok biztosítják, hogy a rendkívüli ügyvezető rendelkezzen a feladatainak ellátásához szükséges szakképzettséggel, képességekkel és tudással.

A 2013/36/EU irányelv 91. cikke nem alkalmazandó a rendkívüli ügyvezetők kinevezésére.”;

- b) a (2) bekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„A rendkívüli ügyvezető a szanálás alatt álló intézmény vagy az áthidaló intézmény részvényeseit és vezető testületét megillető valamennyi hatáskörrel rendelkezik.”;

- c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok megkövetelik, hogy a rendkívüli ügyvezető az őt kinevező szanálási hatóság számára a szanálás alatt álló intézmény vagy az áthidaló intézmény gazdasági és pénzügyi helyzetéről, valamint a kötelességeinek végrehajtása során tett lépéseiről, a szanálási hatóság által meghatározott rendszeres időközönként, valamint megbízatása kezdetén és végén jelentéseket készítsen.”

23. A 36. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A szanálási hatóságok, mielőtt meghatározzák, hogy fennállnak-e a szanálás feltételei vagy az 59. cikk szerinti releváns tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírásának vagy átalakításának feltételei, gondoskodnak arról, hogy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek méltányos, prudens és reális értékelését minden állami hatóságtól – beleértve a szanálási hatóságot is – és az intézménytől vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezettől egyaránt független személy végezze.”;

- b) a szöveg a következő (7a) bekezdéssel egészül ki:

„(7a) Amennyiben a (4) bekezdés c) és d) pontjában említett döntések megalapozásához szükséges, az értékelőnek ki kell egészítenie a (6) bekezdés c) pontjában foglalt információkat a mérlegen kívüli eszközök és kötelezettségek – köztük a függő kötelezettségek és követelések – becsült értékével.”

24. A 37. cikk a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Az EBH nyomon követi a szanálási hatóságok intézkedéseit és felkészülését annak érdekében, hogy szanálás esetén biztosítsa a szanálási eszközök és hatáskörök hatékony végrehajtását. Az EBH [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot = az irányelv hatálybalépésének dátumát követő 2 év]-ig jelentést tesz a Bizottságnak az aktuálisan alkalmazott gyakorlatokról és a tagállamok közötti esetleges eltérésekről, és adott esetben nyomon követi az említett jelentésben foglalt ajánlások végrehajtását.

Az első albekezdésben említett jelentés legalább az alábbiakra terjed ki:

- a) a hitelezői feltőkésítés végrehajtására vonatkozó intézkedések, valamint adott esetben a pénzügyi piaci infrastruktúrákkal és a harmadik országbeli hatóságokkal való együttműködés szintje;
- b) az egyéb szanálási eszközök alkalmazhatósága érdekében bevezetett intézkedések;
- c) az átláthatóság szintje az érdekelt felek számára az a) és b) pontban említett intézkedések tekintetében.”

25. A 40. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az áthidaló intézményi eszköz alkalmazása érdekében és tekintettel arra, hogy az áthidaló intézmény kritikus funkcióit fenn kell tartani, illetve a szanálási célok elérése érdekében a tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy áthidaló intézményhez adhassák át a következők mindegyikét.”;

- b) a (2) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A hitelezői feltőkésítésnek a 43. cikk (2) bekezdése b) pontjában említett célra történő alkalmazása nem befolyásolhatja a szanálási hatóság azon képességét, hogy ellenőrző befolyást gyakoroljon az áthidaló intézmény felett. Amennyiben a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazása lehetővé teszi, hogy az áthidaló intézmény számára a tőkét teljes mértékben a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek részvényekké vagy más típusú tőkeinstrumentummá történő átalakítása biztosítsa, el lehet tekinteni attól a követelménytől, hogy az áthidaló intézmény részben vagy egészben egy vagy több állami hatóság tulajdonában legyen.”

26. A 42. cikk (5) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„(b) az átadás a szanálás alatt álló intézmény, az áthidaló intézmény vagy magának a vagyonkezelő szervezetnek a megfelelő működéséhez szükséges; vagy”.

27. A 44. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezői feltőkésítés az intézmény vagy 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet minden olyan kötelezettségére alkalmazható legyen, beleértve a számviteli céltartalékokat is, amelyek az e cikk (2) vagy (3) bekezdése alapján nincsenek kizárva az eszköz hatálya alól.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A szanálásfinanszírozási rendszerből csak akkor nyújtható hozzájárulás a (4) bekezdés alapján, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) a veszteségelvonáshoz és feltőkésítéshez – a 48. cikk (1) bekezdése és a 60. cikk (1) bekezdése szerinti csökkentés, leírás vagy átalakítás révén – hozzájárulást nyújtottak a részvények tulajdonosai, az egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosai, valamint a releváns tőkeinstrumentumok és az egyéb hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek tulajdonosai olyan összegben, amely a 36. cikkben előírt értékeléssel összhangban legalább a kötelezettségek – ideértve a szanálás alá vont intézmény saját szavatolótőkéjét is – összértékének 8 %-át kiteszi, adott esetben a 109. cikk alapján a betétbiztosítási rendszer által nyújtott hozzájárulással együtt;
- b) a szanálásfinanszírozási rendszerből nyújtott hozzájárulásnak a 36. cikk szerinti értékeléssel összhangban mért összege nem haladja meg a szanálás alá vont intézmény (saját szavatolótőkéjét is magában foglaló) teljes kötelezettségállományának 5 %-át.”;

c) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A szanálásfinanszírozási rendszer hozzájárulást nyújthat a 100. cikk (6) bekezdésében és a 103. cikkben említett előzetes hozzájárulásokból gyűjtött és még fel nem használt forrásokból, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) a szanálásfinanszírozási rendszer a (4) bekezdés szerint hozzájárulást nyújtott, és annak összege elérte az (5) bekezdés b) pontjában említett 5 %-os korlátot;
- b) a betéteknél hátrébb sorolt és a 44. cikk (2) és (3) bekezdése alapján a hitelezői feltőkésítésből ki nem zárt valamennyi kötelezettséget teljes egészében leírták vagy átalakították.

Rendkívüli körülmények esetén a szanálásfinanszírozási rendszerből származó, az első albekezdésben említett hozzájárulás alternatívájaként vagy kiegészítéseként, amennyiben az első albekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek, a szanálási hatóság alternatív finanszírozási forrásokból további források bevonását kísérelheti meg.”

28. A 44a. cikk a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az EBH [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = az ezen irányelv hatálybalépését követő 24 hónap]-ig jelentést tesz a Bizottságnak e cikk alkalmazásáról. A jelentésben összehasonlítja a tagállamok által az e cikknek való megfelelés érdekében elfogadott intézkedéseket, elemzi, hogy azok mennyire voltak hatékonyak a lakossági befektetők védelme terén, és értékeli a határokon átnyúló műveletekre gyakorolt hatásukat.

A Bizottság a jelentés alapján jogalkotási javaslatot tehet ezen irányelv módosítására.”

29. A 45. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy az intézmények és 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek mindenkor teljesítsék a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeket, amikor azt a szanálási hatóság e cikkel és a 45a–45i. cikkel összhangban előírja.”

30. A 45b. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4), (5) és (7) bekezdésben a „globálisan rendszerszinten jelentős intézmények” szövegrész helyébe a „globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek” szöveg lép;

b) a (8) bekezdés a következőképpen módosul:

i. ez a rendelkezés a magyar nyelvi változatot nem érinti;

ii. a második albekezdés c) pontjában a „globálisan rendszerszinten jelentős intézmény” szövegrész helyébe a „globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet” szöveg lép;

iii. ez a rendelkezés a magyar nyelvi változatot nem érinti;

c) a cikk a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A szanálási hatóságok engedélyezhetik a szanálás alá vonható szervezetek számára, hogy az (1) és (3) bekezdésben említett szavatolótőke vagy kötelezettségek felhasználásával teljesítsék a (4), (5) és (7) bekezdésben említett követelményeket, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek, illetve a 45c. cikk (5) vagy (6) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálás alá vonható szervezetek esetében a szanálási hatóság nem csökkentette az e cikk (4) bekezdésében említett követelményt az említett bekezdés első albekezdése alapján;

b) az e cikk (1) bekezdésében említett kötelezettségek, amelyek nem felelnek meg az 575/2013/EU rendelet 72b. cikke (2) bekezdésének d) pontjában említett feltételnek, megfelelnek az említett rendelet 72b. cikke (4) bekezdésének b)–e) pontjában meghatározott feltételeknek.”

31. A 45c. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés nyolcadik albekezdésében a „kritikus gazdasági funkcióit” szövegrész helyébe a „kritikus funkcióit” szöveg lép;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azoknak a módszereknek a részletes meghatározása érdekében, amelyek alkalmazásával a szanálási hatóságoknak meg kell becsülniük a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelményeket és a kombinált pufferkövetelményeket a következő szervezetek vonatkozásában:

a) szanálás alá vonható szervezetek a konszolidált szanálás alá vonható csoport szintjén, amennyiben a szanálás alá vonható csoport nem tartozik a 2013/36/EU irányelv szerinti említett követelmények hatálya alá;

- b) azok a szervezetek, amelyek önmaguk nem minősülnek szanálás alá vonható szervezetnek, amennyiben a szervezetre a 2013/36/EU irányelv szerinti említett követelmények nem az ezen irányelv 45f. cikkében említett követelményekkel azonos alapon vonatkoznak.

Az EBH az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket ... [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot = e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban elfogadja.”;

- c) a (7) bekezdés nyolcadik albekezdésében a „kritikus gazdasági funkcióit” szövegrész helyébe a „kritikus funkcióit” szöveg lép.

32. A szöveg a következő 45ca. cikkel egészül ki:

„45ca. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények meghatározása a piacról való kivonuláshoz vezető átruházási stratégiák esetében

(1) Amennyiben a 45c. cikket olyan szanálás alá vonható szervezetre alkalmazzák, amelynek az előnyben részesített szanálási stratégiája elsősorban a vagyoneértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz alkalmazását és a piacról való kivonulását irányozza elő, a szanálási hatóság a 45c. cikk (3) bekezdésében előírt feltőkésítési összeget arányos módon, adott esetben a következő kritériumok alapján határozza meg:

- a) a szanálás alá vonható szervezet mérete, üzleti modellje, finanszírozási modellje és kockázati profilja, valamint annak a piacnak a mélysége, amelyen a szanálás alá vonható szervezet működik;
- b) a szanálási tervben azonosított kedvezményezettre átruházandó részvények, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok, eszközök, jogok vagy kötelezettségek, figyelembe véve a következőket:
- i. a szanálás alá vonható szervezet fő üzletágai és kritikus funkciói;
 - ii. a 44. cikk (2) bekezdése értelmében a hitelezői feltőkésítésből kizárt kötelezettségek;
 - iii. a 73–80. cikkben említett védintézkedések;
- c) a szanálás alá vonható szervezet b) pontban említett részvényeinek, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumainak, eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek várható értéke és értékesíthetősége, figyelembe véve a következőket:
- i. a szanálhatóságot gátló, a szanálási hatóság által azonosított bármely lényeges akadály, amely közvetlenül kapcsolódik a vagyoneértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz alkalmazásához;
 - ii. az intézmény fennmaradó részénél maradó eszközökből, jogokból vagy kötelezettségekből eredő veszteségek;
- d) az előnyben részesített szanálási stratégia előíranyozza-e a szanálás alá vonható szervezet által kibocsátott részvények vagy egyéb tulajdonviszonyt

megtestesítő instrumentumok átruházását, illetve a szanálás alá vonható szervezet eszközei, jogai és kötelezettségei részben vagy egészben történő átruházását;

- e) az előnyben részesített szanálási stratégia előíranyozza-e az eszközelkülönítési eszköz alkalmazását.

(2) Amennyiben a szanálási terv előírja, hogy a szervezetet rendes fizetéseképtelenségi eljárás vagy más egyenértékű nemzeti eljárás keretében fel kell számolni, és a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (5) bekezdése szerint előíranyozza a betétbiztosítási rendszer alkalmazását, a szanálási hatóságnak az ezen irányelv 45c. cikke (2a) bekezdésének második albekezdésében említett értékelés elvégzésekor e cikk (1) bekezdését is figyelembe kell vennie.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazása nem eredményezhet magasabb összeget, mint a 45c. cikk (3) bekezdésének alkalmazásából eredő összeg.”

33. A 45d. cikk (1) bekezdésében a bevezető szöveg helyébe a következő szöveg lép:
„A 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szanálás alá vonható szervezetek esetében az alábbiakból áll:”.
34. A 45f. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:
„E bekezdés első és második albekezdésétől eltérve, az olyan EU-szintű anyavállalatoknak, amelyek harmadik országbeli szervezetek leányvállalatai és maguk nem szanálás alá vonható szervezetek, konszolidált alapon kell megfelelniük a 45c. és 45d. cikkben foglalt követelményeknek.”
35. A 45l. cikk a következőképpen módosul:
- (a) az (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:
„a) hogyan hajtották végre nemzeti szinten a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó, a 45e. vagy a 45f. cikk szerint, a 45ca. cikket is figyelembe véve meghatározott követelményt, különös tekintettel arra, hogy voltak-e eltérések a tagállamok között a hasonló szervezetek vonatkozásában meghatározott szinteket illetően;”
- b) a (3) bekezdés második albekezdése a következő mondattal egészül ki:
„A (2) bekezdésben említett kötelezettség a második jelentés benyújtását követően megszűnik.”
36. A 45m. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
„(4) A 45b. cikk (4) és (7) bekezdésében, valamint a 45c. cikk (5) és (6) bekezdésében említett követelményeket nem kell alkalmazni az attól a naptól számított hároméves időszakban, amikor a szanálás alá vonható szervezetet vagy azt a csoportot, amelynek a szanálás alá vonható szervezet a részét képezi, globálisan rendszerszinten jelentős intézményként vagy nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosították, vagy amikor a szanálás alá vonható szervezet a 45c. cikk (5) vagy (6) bekezdésében említett helyzetbe került.”
37. A 46. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:
„Az e cikk (1) bekezdésében említett értékelés során meg kell állapítani azt az összeget, amellyel a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeket le kell írni vagy át kell alakítani a következők érdekében:

- a) a szanálás alatt álló intézmény elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatójának helyreállítása, vagy adott esetben az áthidaló intézmény mutatójának megállapítása, figyelembe véve a szanálásfinanszírozási rendszerből az ezen irányelv 101. cikke (1) bekezdésének d) pontja alapján nyújtott tőke-hozzájárulást;
 - b) a szanálás alatt álló intézmény vagy az áthidaló intézmény iránti piaci bizalom elégséges szinten fenntartható legyen, figyelembe véve a függő kötelezettségeket, és lehetővé váljon a szanálás alatt álló intézmény számára, hogy legalább még egy évig továbbra is megfeleljen az engedélyezési feltételeknek, és folytathassa azokat a tevékenységeket, amelyekre a 2013/36/EU vagy a 2014/65/EU irányelv alapján engedéllyel rendelkeznek.”
38. A 47. cikk (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:
- „i. az intézmény által kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek az 59. cikk (2) bekezdésében említett hatáskör alapján, az 59. cikkel összhangban; vagy”.
39. Az 52. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:
„Rendkívüli körülmények esetén a szanálási hatóság további egy hónappal meghosszabbíthatja a reorganizációs terv benyújtására rendelkezésre álló egy hónapos határidőt.”;
 - b) az (5) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:
„A szanálási hatóság előírhatja az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára, hogy a reorganizációs tervbe építsen be további elemeket.”
40. Az 53. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
- „(3) Ha a szanálási hatóság egy kötelezettség – a számviteli céltartalékokat is beleértve – tőkeösszegét vagy a kötelezettség kapcsán esedékes összeget a 63. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett hatáskör révén nullára csökkenti, a kötelezettséget és az ahhoz kapcsolódóan keletkező bármilyen olyan kötelezettséget vagy követelést, amely a hatáskör gyakorlásának idején még nem keletkezett, minden tekintetben teljesítettnek kell tekinteni, és nem érvényesíthető a szanálás alatt álló intézményhez vagy bármilyen utódszervezethez kapcsolódó későbbi eljárásban vagy későbbi felszámolásban.”
41. Az 55. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (1) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:
„b) a kötelezettség nem a 108. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett betét;”
 - b) a (2) bekezdés ötödik és hatodik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
„Ha a szanálási hatóság egy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet szanálhatóságának a 15. és 16. cikkel összhangban történő értékelése keretében, vagy bármely más időpontban azt állapítja meg, hogy egy leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket tartalmazó kötelezettségszótályn belül azoknak a kötelezettségeknek az

aránya, amelyek nem tartalmazzák az e cikk (1) bekezdésében említett szerződéses feltételt, valamint azoknak a kötelezettségeknek az aránya, amelyek a 44. cikk (2) bekezdése alapján ki vannak zárva a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazásából, vagy amelyek a 44. cikk (3) bekezdése alapján valószínűleg ki lesznek zárva az említett eszköz alkalmazásából, együttesen meghaladja az adott osztály 10 %-át, haladéktalanul fel kell mérnie e konkrét ténynek az adott intézmény vagy szervezet szanálhatóságára gyakorolt hatását, beleértve a szanálhatóságra gyakorolt azon hatást is, amely a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlása során a 73. cikkben előírt hitelezői védintézkedések megszegésének kockázatából ered.

Ha a szanálási hatóság az e bekezdés ötödik albekezdésében említett értékelés alapján arra a megállapításra jut, hogy azok a kötelezettségek, amelyek nem tartalmazzák az e cikk (1) bekezdésében említett szerződéses feltételt, jelentős akadályt jelentenek a szanálhatóság szempontjából, adott esetben a 17. cikkben meghatározott hatáskörök gyakorlásával kell kiküszöbölnie a szanálhatóság előtt álló adott akadályt.”

42. Az 59. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés e) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve, ha a támogatást a 32c. cikkben említett valamelyik formában nyújtják.”;

b) a (4) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) az időzítést, a szanálás alá vonható csoport tekintetében a leírási és átalakítási hatáskör vagy szanálási stratégiája hatékony végrehajtásának szükségességét, és más releváns körülményeket is figyelembe véve, nincs észszerű kilátás arra, hogy a tőkeinstrumentumok és az (1a) bekezdésben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírásán vagy átalakításán kívül bármilyen intézkedéssel – például alternatív magánszektorbeli intézkedésekkel, felügyeleti intézkedéssel vagy korai beavatkozási intézkedésekkel – észszerű időn belül megelőzhető lenne az intézmény, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet vagy a csoport csődje.”

43. A 63. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az m) pont helyébe a következő szöveg lép:

„m) arra irányuló hatáskör, hogy az illetékes hatóságot kötelezzék arra, hogy a 2013/36/EU irányelv 22. cikkében és a 2014/65/EU irányelv 12. cikkében meghatározott határidőktől eltérve időben értékelje a befolyásoló részesedés vevőjét;”

ii. a cikk a következő n) ponttal egészül ki:

„n) arra irányuló hatáskör, hogy az 596/2014/EU rendelet 17. cikkének (5) bekezdése értelmében a kéréseket a szanálás alatt álló intézmény nevében benyújtsa.”;

b) a (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 3. cikk (6) bekezdésétől és a 85. cikk (1) bekezdésétől függően valamely köz- vagy magánszektorbeli személy – ideértve a szanálás alatt álló intézmény részvényeseit vagy hitelezőit, valamint a 2013/36/EU irányelv 22–27. cikke alkalmazásában az illetékes hatóságokat – jóváhagyásának vagy hozzájárulásának a megszerzésére vonatkozó követelmények;”.

44. A 71a. cikk (3) bekezdése helyébe a következő lép:

„(3) Az (1) bekezdés minden olyan pénzügyi szerződés viszonylatában alkalmazandó, amely megfelel a következő feltételek mindegyikének:

- a) a szerződés az e cikk átültetése céljából nemzeti szinten elfogadott rendelkezések hatálybalépését követően új kötelezettséget keletkeztet vagy érdemben módosít valamely meglévő kötelezettséget;
- b) a szerződés egy vagy több olyan felmondási vagy hitelbiztosíték-érvényesítési jog gyakorlását írja elő, amely vonatkozásában a 33a., a 68., a 69., a 70. vagy a 71. cikk alkalmazandó lenne, ha a szóban forgó pénzügyi szerződésre tagállami jog lenne az irányadó.”

45. A 74. cikk (3) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

„d) azon veszteségek meghatározásakor, amelyeket a betétbiztosítási rendszer akkor szenvedett volna el, ha az intézményt rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolják fel, alkalmazza a 2014/49/EU irányelv 11e. cikkében és az említett cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban említett kritériumokat és módszertant.”

46. A 88. cikk a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) A 10. cikk (1) bekezdésében, a 15. cikk (1) bekezdésében és a 17. cikk (1) bekezdésében említett feladatok megkönnyítése, valamint a releváns információk cseréje érdekében a más tagállamokban jelentős fióktelepekkel rendelkező intézmények szanálási hatósága szanálási kollégiumot hoz létre és irányít.

Az első albekezdésben említett intézmény szanálási hatósága dönt arról, hogy mely hatóságok vesznek részt a szanálási kollégium ülésén vagy tevékenységében, figyelembe véve, hogy a tervezett vagy koordinálandó tevékenység az említett hatóságok számára milyen mértékben releváns, különös tekintettel az érintett tagállamok pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt lehetséges hatásra és az első albekezdésben említett feladatokra.

Az első albekezdésben említett intézmény szanálási hatósága teljeskörűen, előre tájékoztatja a szanálási kollégium valamennyi tagját az ülések megszervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és a megtárgyalandó tevékenységekről. Az első albekezdésben említett intézmény szanálási hatósága teljeskörűen, megfelelő időben tájékoztatja továbbá a kollégium valamennyi tagját az ülések során tett lépésekről vagy a végrehajtott intézkedésekről.”

47. A 91. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha valamely szanálási hatóság úgy dönt, hogy egy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b, c) vagy d) pontjában említett szervezet, amely egy csoport leányvállalata, teljesíti a 32. cikkben vagy a 33. cikkben szereplő feltételeket, akkor az említett hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell a csoportszintű szanálási hatóságot – ha az egy másik hatóság –, az összevont

felügyeletet ellátó hatóságot és a szóban forgó csoport szanálási kollégiuma tagjait a következő információkról:

- a) az arról szóló határozat, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában, vagy adott esetben a 33. cikk (1) vagy (2) bekezdésében említett feltételeket, illetve a 33. cikk (4) bekezdésében említett feltételeket;
- b) 32. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett feltétel értékelésének eredménye;
- c) a szanálási hatóság által az adott intézmény vagy szervezet esetében megfelelőnek ítélt szanálási vagy fizetéseképtelenségi intézkedések.

Az első albekezdésben említett információk belefoglalhatók az e bekezdés első albekezdésében említett címzetteknek a 81. cikk (3) bekezdése szerint megküldött értesítésekbe.”;

- b) a (7) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
„Az EBH egy szanálási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban segítheti a szanálási hatóságokat a közös határozat meghozatalában.”

48. A 92. cikk (3) bekezdése második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH egy szanálási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban segítheti a szanálási hatóságokat a közös határozat meghozatalában.”

49. A 97. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A szanálási hatóságok adott esetben nem kötelező erejű együttműködési megállapodásokat kötnek a (2) bekezdésben említett érintett harmadik országbeli hatóságokkal. Ezeknek a megállapodásoknak összhangban kell lenniük az EBH keretmegállapodásával.

Az illetékes hatóságok adott esetben nem kötelező erejű együttműködési megállapodásokat kötnek a (2) bekezdésben említett érintett harmadik országbeli hatóságokkal. Ezeknek a megállapodásoknak összhangban kell lenniük az EBH keretmegállapodásával, és biztosítaniuk kell, hogy a harmadik országbeli hatóságokkal közölt információk garanciát nyújtsanak arra vonatkozóan, hogy a 2013/36/EU irányelv 53. cikkének (1) bekezdésében említettekkel legalább egyenértékű szakmai titoktartási követelmények teljesülnek.”

50. A 98. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

- a) a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok és az illetékes minisztériumok csak akkor cseréljenek bizalmas információkat – köztük helyreállítási terveket – az érintett harmadik országbeli hatóságokkal, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:”;

- b) a szöveg a következő második és harmadik albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok csak akkor cseréljenek bizalmas információkat az érintett harmadik országbeli hatóságokkal, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) a helyreállítással és szanálással kapcsolatos információk tekintetében az első albekezdésben meghatározott feltételek;
- b) az illetékes hatóságok rendelkezésére álló egyéb információk tekintetében a 2013/36/EU irányelv 55. cikkében meghatározott feltételek.

A második albekezdés alkalmazásában a helyreállítással és a szanálással kapcsolatos információknak magukban kell foglalniuk az illetékes hatóságok ezen irányelv szerinti feladataihoz közvetlenül kapcsolódó valamennyi információt, különösen a helyreállítási tervezést és a helyreállítási terveket, a korai beavatkozási intézkedéseket, valamint a szanálási hatóságokkal a szanálási tervezés, a szanálási tervek és a szanálási intézkedések tekintetében folytatott információcserét.”

51. A 101. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a szanálási hatóság azt állapítja meg, hogy a szanálásfinanszírozási rendszernek az e cikk (1) bekezdésében említett célokra történő alkalmazása valószínűleg azt eredményezi, hogy valamely intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet veszteségeinek egy része a szanálásfinanszírozási rendszerre hárul, a szanálásfinanszírozási rendszer igénybevételére vonatkozóan a 44. cikkben megállapított alapelveket kell alkalmazni.”

52. A 102. cikk (3) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben az e cikk (1) bekezdésében említett kezdeti időszakot követően a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összege az említett bekezdésben meghatározott célszint alá csökken, a célszint eléréséig ismét be kell szedni a 103. cikk szerinti szokásos hozzájárulásokat. A szanálási hatóságok ezért a 103. cikk szerinti szokásos hozzájárulások beszedését legalább egy évvel elhalaszthatják, amennyiben így a beszedendő összeg arányos lesz a beszedési eljárás költségeivel, feltéve, hogy ez a halasztás nem befolyásolja lényegesen a szanálási hatóságoknak a szanálásfinanszírozási rendszerek 101. cikk szerinti alkalmazására vonatkozó képességét. Miután első alkalommal elérték a célszintet, ahol a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket megfelelően lecsökkentették a célszint kevesebb mint kétharmadára, az említett hozzájárulást úgy kell meghatározni, hogy az lehetővé tegye a célszint hat éven belüli elérését.”

53. A 103. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azon rendelkezésre álló pénzügyi eszközök, amelyeket a 102. cikkben meghatározott célszint elérése céljából figyelembe kell venni, magukban foglalhatják azokat a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat is, amelyek harmadik felek jogaival nem terhelt, alacsony kockázatú eszközök biztosítékával teljeskörűen fedezettek, szabadon értékesíthetők, és ki vannak jelölve a 101. cikk első bekezdésében meghatározott célokra (a szanálási hatóságok általi kizárólagos felhasználásra). A visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások aránya nem haladhatja meg az e cikknek megfelelően beszedett hozzájárulás teljes összegének 50 %-át. E korláton belül a szanálási hatóság évente meghatározza a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásoknak az e cikkkel összhangban beszedendő hozzájárulások teljes összegéhez viszonyított arányát.”

- b) A cikk a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A szanálási hatóság akkor hívja le az e cikk (3) bekezdése alapján tett visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat, ha a 101. cikk értelmében szükség van a szanálásfinanszírozási rendszer igénybevitelére.

Amennyiben egy szervezet már nem tartozik az 1. cikk hatálya alá, és már nem áll fenn az e cikk (1) bekezdése szerinti hozzájárulás-fizetési kötelezettsége, a szanálási hatóság lehívja a (3) bekezdés alapján tett, és még esedékes visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat. Ha a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokhoz kapcsolódó hozzájárulást az első felszólításkor szabályszerűen kifizetik, a szanálási hatóság törli a kötelezettségvállalást és visszafizeti a biztosítékot. Ha a hozzájárulást az első felszólításkor nem fizetik ki szabályszerűen, a szanálási hatóság lefoglalja a biztosítékot, és törli a kötelezettségvállalást.”

54. A 104. cikk (1) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A rendkívüli utólagos hozzájárulások nem haladhatják meg a 102. cikkben meghatározott célszint 12,5 %-ának háromszorosát.”

55. A 108. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a rendes fizetéseképtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályaikban a kielégítési sorrendben a következők azonos helyet foglaljanak el, és ez előzze meg a nem biztosított hitelezők követeléseinek a kielégítési sorrendben elfoglalt helyét:

- a) betétek;
- b) az Unióban letelepedett intézmények Unión kívüli fióktelepein keresztül elhelyezett betétek;
- c) fizetéseképtelenség esetén a biztosított betéttel rendelkező betétesek jogutódjává és kötelezettségeinek viselőjévé váló betétbiztosítási rendszerek.”;

- b) a cikk a következő (8) és (9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Amennyiben a 37. cikk (3) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett szanálási eszközök igénybevitelével a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek csak egy részét ruházzák át, a szanálásfinanszírozási rendszernek a fennmaradó intézménnyel vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett fennmaradó szervezettel szemben követelése keletkezik minden olyan ráfordítás és veszteség tekintetében, amelyek oka a szanálásfinanszírozási rendszer által a szanáláshoz a 101. cikk (1) bekezdése alapján nyújtott olyan hozzájárulás, amely azokhoz a veszteségekhez kapcsolódik, amelyeket egyébként a hitelezők viseltek volna.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy a rendes fizetéseképtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályaik értelmében a szanálásfinanszírozási rendszernek az e cikk (8) bekezdésében és a 37. cikk (7) bekezdésében említett követelése a kielégítési rangsorban elsőbbséget élvezzenek, és e rangsorban megelőzzék a betétek és a betétbiztosítási rendszerek e cikk (1) bekezdése szerinti követeléseit.”

56. A 109. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy – amennyiben a szanálási hatóságok valamely hitelintézet tekintetében szanálási intézkedést hoznak, és ha ez az intézkedés biztosítja, hogy a betétesek a veszteségviselés alóli mentesítésük érdekében továbbra is hozzáférjenek betéteikhez – az a betétbiztosítási rendszer, amelyhez az említett hitelintézet tartozik, a következő összegű hozzájárulásokat biztosítsa:

- a) amennyiben a hitelezői feltőkésítést önállóan vagy az eszközelkülönítési eszközzel együtt alkalmazzák, az az összeg, amellyel a biztosított betéteket – ha bevonták volna őket a hitelezői feltőkésítésbe – a veszteségek fedezése és a szanálás alatt álló intézmény feltőkésítése érdekében a 46. cikk (1) bekezdése szerint leírták vagy átalakították volna;
- b) amennyiben a vagyonértékesítési vagy az áthidaló intézményi eszközt önállóan vagy más szanálási eszközökkel kombinálva alkalmazzák:
 - i. a biztosított betétek és a kielégítési rangsorban a betétekkel azonos szinten álló vagy azoknál előrébb sorolt kötelezettségek értéke és a szanálás alatt álló intézmény átvevő félnek átruházandó eszközeinek értéke közötti különbség fedezéséhez szükséges összeg; és
 - ii. adott esetben az átruházást követően az átvevő fél tőkesemlegességének biztosításához szükséges összeg.

Az első albekezdés b) pontjában említett esetekben, amennyiben az átvevő fél részére történő átruházás nem biztosított betétekre vagy egyéb hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségekre is kiterjed, és a szanálási hatóság megítélése szerint az említett betétekre vagy kötelezettségekre érvényesek a 44. cikk (3) bekezdésében említett körülmények, a betétbiztosítási rendszer a következő összegű hozzájárulásokat biztosítja:

- a) a betétek – ideértve a nem biztosított betéteket is – és a kielégítési rangsorban a betétekkel azonos szinten álló vagy azoknál előrébb sorolt kötelezettségek értéke és a szanálás alatt álló intézmény átvevő félnek átruházandó eszközeinek értéke közötti különbség fedezéséhez szükséges összeg; és
- b) adott esetben az átvevő fél részére az átruházás tőkesemlegességének biztosításához szükséges összeg.

A tagállamok biztosítják, hogy miután a betétbiztosítási rendszer a második albekezdésben említett esetekben hozzájárulást nyújtott, a szanálás alatt álló intézmény tartózkodjon attól, hogy más vállalkozásokban részesedést szerezzen, az elsődleges alapvető tőkével vagy egyéb alapvető tőkeinstrumentumokkal kapcsolatosan fizetéseket teljesítsen, vagy olyan egyéb tevékenységeket végezzen, amelyek tőkekiáramláshoz vezethetnek.

A betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának költsége egyetlen esetben sem haladhatja meg a betétesek kártalanításának a betétbiztosítási rendszer által a 2014/49/EU irányelv 11e. cikke szerint kiszámított költségét.

Ha a 74. cikk szerinti értékelés megállapítja, hogy a betétbiztosítási rendszer szanáláshoz való hozzájárulásának költsége meghaladta azt a veszteséget, amely az intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében végrehajtott felszámolása során merült volna fel, a betétbiztosítási rendszer jogosult arra, hogy a szanálásfinanszírozási rendszerből a 75. cikkel összhangban megkapja a különbözet összegét.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóság – azt követően, hogy konzultációt folytatott a betétbiztosítási rendszerrel arról a becsült költségről, amely a betétesek kártalanításával összefüggésben a 2014/49/EU irányelv 11e. cikke szerint, valamint az ezen irányelv 36. cikkében említett feltételeknek megfelelően felmerül – az (1) bekezdéssel összhangban meghatározza a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának összegét.

A szanálási hatóság az első albekezdésben említett határozatáról értesíti azt a betétbiztosítási rendszert, amelyhez az intézmény tartozik. A betétbiztosítási rendszernek haladéktalanul végre kell hajtania az említett határozatot.”;

b) a cikk a következő (2a) és (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Amennyiben a betétbiztosítási rendszer pénzeszközeit az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjával összhangban a szanálás alatt álló intézmény feltőkésítéséhez való hozzájárulásra használják fel, a tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszer – amint azt a kereskedelmi és pénzügyi körülmények lehetővé teszik – a szanálás alatt álló intézmény részvényeiben vagy egyéb tőkeinstrumentumaiban lévő részesedéseit átruházza a magánszektorra.

A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek az első albekezdésben említett részvényeket és egyéb tőkeinstrumentumokat nyíltan és átláthatóan forgalmazzák, azokat az értékesítés során ne mutassák be megtévesztő módon, és ne tegyenek hátrányos megkülönböztetést a potenciális vásárlók között. Az ilyen értékesítéseket kereskedelmi feltételek alkalmazásával kell végrehajtani.

(2b) A betétbiztosítási rendszer (1) bekezdés második albekezdése szerinti hozzájárulását bele kell számítani a 44. cikk (5) bekezdésének a) pontjában és a 44. cikk (8) bekezdésének a) pontjában meghatározott küszöbértékekbe.

Amennyiben a betétbiztosítási rendszernek az (1) bekezdés második albekezdése szerinti igénybevétele, valamint az a hozzájárulás, amelyet a részvényesek és a tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok tulajdonosai, a releváns tőkeinstrumentumok és a hitelezői feltőkésítésbe bevonható egyéb kötelezettségek tulajdonosai a veszteségviseléshez és a feltőkésítéshez nyújtottak, együttesen lehetővé teszik a szanálásfinanszírozási rendszer igénybevételét, a betétbiztosítási rendszer hozzájárulását a 44. cikk (5) bekezdésének a) pontjában és a 44. cikk (8) bekezdésének a) pontjában meghatározott küszöbértékek eléréséhez szükséges összegre kell korlátozni. A betétbiztosítási rendszer hozzájárulását követően a szanálásfinanszírozási rendszert a szanálásfinanszírozási rendszer alkalmazására vonatkozó, a 44. és 101. cikkben meghatározott elvekkel összhangban kell alkalmazni.

Az első és a második albekezdés azonban nem alkalmazandó azokra az intézményekre, amelyeket a csoportszintű szanálási tervben vagy a szanálási tervben felszámolandó szervezetként azonosítottak.”;

- c) a (3) bekezdést el kell hagyni;
 - d) az (5) bekezdésben a második és a harmadik albekezdést el kell hagyni.
57. A 111. cikk (1) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:
- „e) a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó, a 45e. vagy a 45f. cikkben említett minimumkövetelmény teljesítésének elmulasztása.”
58. A 128. cikk a következőképpen módosul:
- a) a cím helyébe a következő szöveg lép:
„Intézmények és hatóságok közötti együttműködés és információcsere”;
 - b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:
 „A szanálási hatóságok, az illetékes hatóságok, az EBH, az Egységes Szanálási Testület, az EKB és a Központi Bankok Európai Rendszerének más tagjai a Bizottság kérésére és a megadott határidőn belül a Bizottság rendelkezésére bocsátanak a szakpolitika kialakításával kapcsolatos feladataihoz szükséges valamennyi információt, beleértve hatásvizsgálatok elkészítését, a jogalkotási javaslatok előkészítését és a jogalkotási folyamatban való részvételt is. A Bizottság és annak alkalmazottai a tudomásukra hozott információk tekintetében a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet* 88. cikkében meghatározott szakmai titoktartási követelmények hatálya alá tartoznak.”
-
- * Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225, 2014.7.30., 1. o).
59. A szöveg a következő 128a. cikkel egészül ki:

„128a. cikk

Válságkezelési szimulációk

- (1) Az EBH koordinálja az ezen irányelv, a 806/2014/EU rendelet és a 2014/49/EU irányelv határon átnyúló helyzetekben történő alkalmazásának tesztelésére szolgáló, az egész Unióra kiterjedően a következő szempontok mindegyikét vizsgáló rendszeres gyakorlatokat:
- a) az illetékes hatóságok együttműködése a helyreállítási tervezés során;
 - b) együttműködés a szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok között a pénzügyi intézmények csődje előtt és a szanálásuk idején, többek között a 806/2014/EU rendelet 18. cikke alapján elfogadott szanálási rendszerek alkalmazása során.
- (2) Az EBH jelentést készít, amelyben ismerteti a gyakorlatok során tett főbb megállapításokat és levont következtetéseket. A jelentést közzé kell tenni.”

2. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok legkésőbb ... [Kiadóhivatal, kérjük beilleszteni a dátumot = e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónap]-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljenek ezen irányelv előírásainak. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Az említett rendelkezéseket ... [Kiadóhivatal, kérjük beilleszteni a dátumot = e módosító irányelv átültetési határidejét követő 1 nap]-tól/-től alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök